

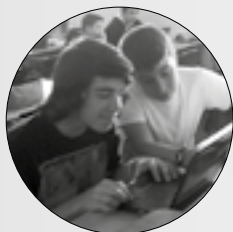
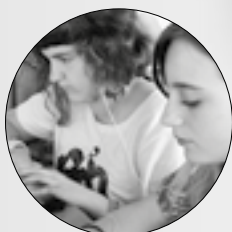
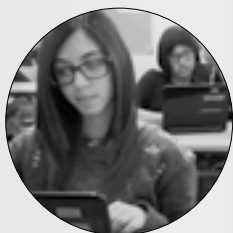
URAC@

LA REVISTA DE L'INS LLAGOSTERA

Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.
Avís important: La lectura perjudica seriament la ignorància.

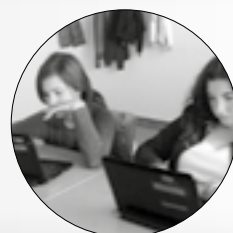

Número 22
2015-2016

Índex

- 1- PRESENTACIÓ
- 2- OPINIÓ
- 3- FINAL DE CURS 2014-15
- 4- INICI DE CURS 2015-16
- 5- 1r TRIMESTRE
- 6- 2n TRIMESTRE
- 7- SETMANA DEL 14 AL 18 DE MARÇ
- 8- 3r TRIMESTRE

REDACCIÓ

Tots els alumnes de 2n d'ESO

PUBLICITAT

Alumnes voluntaris de 2n d'ESO

CORRECCIÓ

Maribel Raya i Robert Gómez

COORDINACIÓ

Montse Casadevall

PORTADA

Inés Malagón Pedrosa

CONTRAPORTADA

Alumnes 2n d'ESO: 2n A, 2n B i 2n C

COMPAGINACIÓ

Impremta Monserrat

COL-LABORADORS

Professors, alumnes i exalumnes

LA FAN POSSIBLE

Comerciants, empresaris, pares i amics

Gràcies a tots!

Presentació

The image shows a screenshot of the Institut de Llagostera website. At the top, there is a navigation menu with links: Iníci, Principal, Departaments, Calendari curs 2015-16, Secretaria, AMPA, Fotos, Revista TRACA, Diades, Sortides, Viatges, TdS. A search bar is located on the right. Below the menu, there are several sections: 'Contacta amb nosaltres' with contact information for Institut de Llagostera; 'Preinscripció' with a 'PREINSCRIPCIÓ PHEINSCHIPCIÓ ESO 2016-2017' button; 'Intranet' with an 'iEDUCACIÓ' button; and 'Biblioteca. A cavall de gegants.' with a 'troodle' logo.

In the center, a smartphone displays a chat interface for 'Revista Traca'. The messages are as follows:

- Message 1: 'Hola.'
- Message 2: 'Hola. Com estás?'
- Message 3: 'Bé... Estic una mica avorrit, no sé que fer... Tu que estàs fent?'
- Message 4: 'Ara estavo llegint la revista de l'institut, la Traca.'
- Message 5: 'Ah, sí! I què, està bé?'
- Message 6: 'Doncs a mi m'està agradant molt, hi ha moltes coses relacionades amb el nostre institut, i a més està escrita per alumnes de la nostra escola.'
- Message 7: 'Sembla interessant, vaig a llegir-la!'

TRACA la revista de llagostera curs 15-16

Traca: la revistade l'institut de Llagostera

Hola! Som els alumnes de 2n d'ESO de l'institut de Llagostera esperem que us agradi la nostra revista i que la disfruteu. Ens faria molta il·lusió que la llegiu amb moltes ganes i que els hi expliqueu a la família les coses que mes us interessin de la nostra revista.

IMPORTANT! Aquesta es la revista número 22

TRACA es la NOSTRA revista
No us en oblideu!
Vosaltres també hi participeu!

Redactors

2n A

Àngela Amat Barnés, **Paula** Barbosa Clupes, **Marouane** Ben Moussa, **Jordi** Bergillos Pedraza, **Adrià** Casas Fort, **Gerard** Casas Sánchez, **Alba** Coll Ferrer, **Aleix** Encinas Martín, **Mustafà** Foday, **Ariadna** Hernández Carretero, **Júlia** Herrero López, **Joan** Izquierdo Vila, **Anton** Maramygin, **Anna** Miquel Selis, **Jorgina** Prunell Portés, **Natàlia** Rabanal Alcaina, **Alba** Rabasedas Sidera, **Biel** Ribas Mola, **Ziyad** Samlali Ougrirane, **Laura** Tarifa Alsina, **Oliver** Vasquez Meneces, **Edgar** Vert Pascual, **Aniol** Vinyoles Bernatallada i **Pau** Xirgo Marquès.

2n B

Mounir Aabbada Zoubaa, **Souhaila** Arrazini Addhri, **Paula** Benítez Torres, **Inass** Berrada Lamadi, **Yasmina** El Khattabi El Mojahed, **Katrina** Margare Ferguson, **Arnau** Forcano Campmany, **Leandra** García Sánchez, **Aina** González Gómez, **Andreu** Grabuleda López del Castillo, **Claudia** López Santos, **Raul** Luengo López, **Inés** Malagón Pedrosa, **Laura Irina** Martín Vall-Llosera, **Júlia** Mont Darley, **Emilio** Moreno Salguero, **Carla** Pi Juanola, **Sergi** Portés Vall-Llovera, **Aidan** Ramírez Castelló, **Abril** Rodríguez Arrom, **Cristian** Rodríguez Leal, **Gerard** Santos Puig, **Aida** Teixido Fernández i **Mónica** Vicente Montiel.

2n C

Constantin Andrés Bulgarea, **Laia** Carmona Martí, **Ana Maria** Castillejo Vernedas, **Alicia** Coca Palomo, **David** Córdoba Pareja, **Omayma** Dahouti, **Mohamed** Dahouti Azouz, **Sara** El Harrouyi El Founti, **Chaimae** El Khattabi Nati, **Angel Rafael** Garrote Molina, **Samuel** Harcq López, **Youssef** Maaroufi Beghdadi, **Lia** Maurici Malagón, **Adrià** Mesa Mallorquí, **Hugo** Michaud, **Aniol** Molero Grau, **Carla** Moreno Martínez, **Clara Lan** Oliver García, **Àngel** Padrés Rodríguez, **Esteban** Pelegrina Molina, **David** Posas Paradedda, **Sergi** Pozo Llenas i **Samira** Ramadan Moussati.

Traca recull les opinions dels alumnes que han volgut expressar-se, alguns de manera anònima. Rebem articles de qüestions diverses, només els ordenem per temes per tal de facilitar-ne la lectura. Us animem a participar-hi!

Les noves tecnologies

Mounir Aabbada

Les noves tecnologies m'agraden molt perquè faciliten la vida però també tenen coses dolentes.

Coses bones

- És més ràpid per buscar coses
- Pots llegir tots els llibres que vulguis on vulguis
- Pots divertir-te una estona jugant
- Pots comunicar-te fàcilment amb gent que tens lluny

Coses dolentes

- Pot arribar a ser un vici
- Et pots quedar cec si fas servir massa aparells electrònics a l'hora i moltes vegades
- Hi ha menys llocs de treball per culpa de les màquines
- Hi ha menys vida social perquè ara els amics ja no queden gaire sinó que parlen per Whatsapp

Com podeu veure, a la taula s'hi reflecteixen les coses bones i les coses dolentes.

També cada any es presenten aparells tecnològics per facilitar la vida a les persones grans amb robots. També hi ha nous prototips d'impressores que imprimeixen coses en 3D.

A mi aquestes coses m'impressionen perquè poder imprimir coses en 3D és un avenç tecnològic per la humanitat. Les coses cada vegada es van perfeccionant més, però això també és molt dolent perquè ara les persones no podran fer res. Tot ho podrien fer els robots i les persones no es mourien i ens acabaríem extingint.

Les persones tenim una mandra de fer les coses impressionant i per això moltes persones aprofiten això que tot ho facin els robots.

Mònica Vicente Montiel

L'Internet és una forma útil de realitzar diversos treballs, ens ajuda a fer feines, investigacions, i no només això si no que també ens ajuda a entretenir-nos amb los jocs en línia, i mantenir connexions per les xarxes socials, ja que ens podem comunicar amb persones que estiguin lluny sense cap cost. Però l'Internet també té la seva part dolenta, com per exemple els pirates, també les persones que es fan passar per unes altres per crear bandes a menors i prostituir-les, això passa per la falta d'informació d'algunes persones. Més males coses que ens porta l'Internet és que les persones d'avui dia no fan servir els llibres i només busquen informació de manera ràpida. Un dels grans avantatges és l'oportunitat que desenvolupen les persones per realitzar un negoci de manera virtual. Això obre grans portes. Per acabar sabem que Internet és part del nostre segle i del dia a dia, però hem d'aprendre a utilitzar-lo i treure'n tot tipus d'avantatges.

Ines Malagon Pedrosa

Fa poc estava en el Youtube mirant vídeos, i de cop i volta em va sortir un vídeo dient que els videojocs són molt dolents, que no et deixen estar amb la família que t'hi enganxes i prefereixes passar la tarda amb els ulls a la pantalla en canvi de quedar amb els amics. Jo penso que per una part sí que és veritat, que hi ha gent que està molt obsessionada, i segurament siguin els seus pares que es queixin i pensin tot això, però per l'altra part no tothom hi està obsessionat i, per a molta gent a part de ser una distracció com per a altres el mòbil o la tauleta és una bona manera de desconnectar del món. Jo no sóc de les que juga a aquests jocs, però tinc un familiar que es passa el dia jugant, i el que he dit que jo penso que només ho fa perquè s'ho passa molt millor amb l'ordinador, la Play i tot això que jo amb el mòbil, la televisió i la tauleta.

Problemes d'aprenentatge en els adolescents

Anònim

L'addicció dels adolescents a les noves tecnologies, comencen entre els 12 i 18 anys. Un 80% dels afectats se'n surten però el principal problema és que estan enganxats.

El principal perfil de risc se situa entre els 12 i els 18 anys. L'addicció a videojocs en línia és una de les més fortes entre els joves.

Els joves afectats s'estan més de 20 hores setmanals davant de l'ordinador, i en algun cas extrem poden arribar a superar les 80. Les pantalles es converteixen en l'activitat més important de les seves vides i esdevenen una interferència en el dia a dia, amb una dinàmica familiar conflictiva, un augment del fracàs escolar i una progressiva desconexió de l'entorn.

Això complica el pronòstic i el tractament ja que hi arriben forçats i sense motivació per modificar la seva conducta. Per parlar de rehabilitació el primer pas és que el pacient ho vulgui i que la família hi col·labori negociant

límits, millorant la motivació i compartint les estones davant l'ordinador.

L'esperança és que la resposta al tractament és força bona i més d'un 80% dels addictes se'n surten.

Indica addicció perdre el contacte amb els amics fora de la xarxa, abandonar la pràctica de l'esport si se'n feia o deixar de compartir moments com els àpats amb la família. Però el principal problema amb què es troben és que els afectats són poc conscients de tenir un trastorn.

En defensa dels animals

Abandonament de gossos i gats

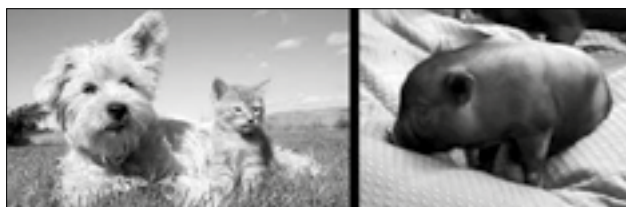
Alba Rabasedas Sidera

Cada any a Catalunya hi ha més de 20.000 gossos i gats abandonats. Si trobeu que només a Catalunya ja n'hi ha molts, imagineu-vos quants n'hi deu haver a tot Espanya, o fins i tot, imagineu-vos a tot el món? Abans de comprar un gat o gos sempre heu de tenir en compte si li donaríeu l'afecte que necessiten, després, si teniu espai a casa i diners per mantenir-los. Jo personalment, em pensaria tot això abans de comprar-ne algun. Haaaa!!!, una cosa que m'he deixat i que és molt important: si voleu un gos o gat no el feu criar, perquè després no sabreu què fer-ne. El millor seria anar a buscar-ne a la gossera i per últim, si algun dia no et pots fer càrrec del teu gos o gat, mai el deixis abandonat, deixa'l en alguna residència canina. Bé ara ja sabreu què haureu de proposar-vos quan vulgueu tenir alguna mascota. D'aquesta manera, potser aconseguirem que disminueixi el nombre d'abandonaments de gats i gossos.

Animals de companyia

David Córdoba Pareja

Molta gent pensa que els animals de companyia són els gossos i els gats, i he d'admetre que aquests són els més comuns, però en realitat qualsevol animal que no sigui salvatge o agressiu pot ser de companyia.

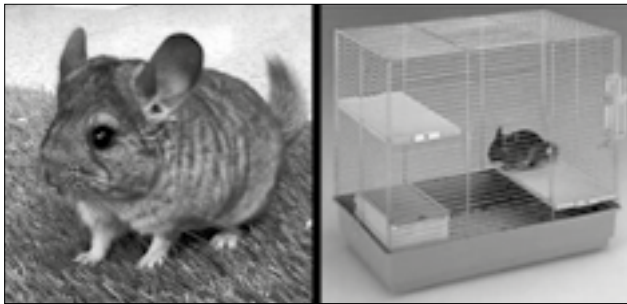
Els animals de companyia poden ser ocells, peixos i qualsevol rosegador, però també hi ha altres que no tothom pot o vol tenir, ja sigui per el fastig que els fan o per el manteniment que necessiten. Jo, d'aquests en tinc algun,

per exemple la meua fura, és un dels animals que m'han fet més companyia i m'ha fet més feliç, encara que quan la portava a passejar i dic portava perquè ara ja és massa vella, em feia un fart de sentir "Quin fàstic, una rata" i jo feia con si no els sentís.

Un altre animal que poca gent té com animal de companyia és una cabra, però jo sí que la tinc i també és dels animals que més feliç m'ha fet. Però crec que l'animal de companyia més estrany que he tingut (no conec ningú més que el tingui dins de casa com es té un gos) és un porc, ja sé que sembla molt estrany i molts pensen que si quan es faci gran ens el menjarem, però no, és un porc que no creix gaire i amb el poc temps que porta en la meua família (1 o 2 mesos) és un animal que ja li he agafat molt d'afecte.

Jo crec que la gent hauria de provar de tenir animals una mica atípics però que només els tinguin si saben que els poden cuidar, ja que necessiten moltes atencions i precaucions, més que un gos o gat. Els animals que necessiten gàbies, com una xinxa, els cal que siguin molt grans en les quals s'ha de posar alguna fusta per rossegar, una caseta, etc.

Tauromàquia

Adry Mesa Mallorca

Aquest article és una queixa cap al món taurí, el món que fa segles que tortura pobres animals amb la simple excusa que és cultura, que és un art i que renunciar-hi és una ofensa a generacions anteriors, a avantpassats. El que opino jo és que haurien de renunciar a aquesta mutilació que lluny de ser un art és una ofensa pel fet que una tortura representi el meu país, el nostre país. Haurien de plantejar-se posar-hi fi. I no era prou la resignació i la indignació de la gent que per acabar d'aixecar la veu del poble en contra d'aquesta ximpleria, perquè no té altre

nom, el govern paga una FP "beca de formació professional" pública!!!, sí, pública!!! És a dir, que nosaltres paguem, el govern està pagant beques de tauromàquia amb els nostres impostos. Encara som a temps d'aturar-ho... Aquest país va cap al pedregar i sense frens..

Si vols col·laborar perquè s'aturi aquest projecte has d'entrar a aquesta pagina i firmar-hi en contra:

<https://www.change.org/p/educaciongob-retiren-el-borrador-de-fp-de-tauromaquia-y-actividades-auxiliares-ganaderas>

Anònim

"La Tauromàquia és la disciplina que consisteix a mantenir una espècie continuada, com un toro. Un home, a peu o a cavall, molesta l'animal per fer-lo enfadar i després l'home demostra la seva destresa esquivant els moviments. En general la pràctica acaba assassinant el toro"

En la meua opinió estic en contra totalment d'aquest "art", l'únic que es fa és maltractar l'animal fins a esgotar-li les seves forces per, després, assassinar-lo.

No és just, perquè cal matar uns toros, i no humans? Val, els toros de vegades són agressius, però només quan els fan enfadar –com tots els éssers vius— però per això els hem de tancar en una plaça mentre els claven objectes punxeguts, per cansar-los i matar-los? No.

Des de sempre, hi ha la típica frase de "És una tradició; és el símbol d'Espanya", i més tonteries d'aquestes... Doncs sobre això, opino que en aquest camp, Espanya fa pena; i ja dic independentment de si ets independentista o no, jo et parlo com a espanyol. Sincerament, no sé com són capaços de posar aquest símbol, i el que de vegades em fot bastant és que també ho posin en les banderes de Catalunya, perquè sí, ho fan. És veritat, a les terres catalanes també hi ha places per aquesta "cultura", però no tothom hi està d'acord, i jo sóc un d'aquests.

Sincerament, a mi aquest tema em molestava, però no gaire; però quan van treure l'esborrany pel format de tauromàquia, vaig investigar sobre això i vaig anar-me decantant per una decisió, que ja la tenia clara, però em va servir per decidir-me encara més: estic en contra de la tauromàquia.

Activitats de risc

Andreu Grabuleda

Jo opinaré sobre el fet de fer esports o activitats en què pots arriscar-te a fer-te molt de mal. En aquest cas, jo en faig un que és al parc de patinatge amb el meu patinet, però un familiar meu em va prohibir fer una d'aquestes activitats (en aquest cas, és un truc) en què s'ha de lliscar sobre una barana d'unes escales amb el patinet. Però aquest familiar meu em va veure fent bé aquest truc i m'ho va prohibir perquè en el pitjor cas em puc trencar l'esquena, però jo vaig pensar: les coses que faig o intento fer amb el patinet és perquè tinc un cert nivell, perquè si no tinc prou nivell per fer això i com que sóc molt "gafe" sé caure bé, o sigui que no em faig mal o no em faig gaire mal. Per fer coses m'he d'arriscar i perdre pors i confiar molt en mi mateix, perquè si no, em faig molt de mal.

Anònim

L'escalada és un esport en què aprens a tenir confiança i respecte per tu mateix. Alguns pensen que és un esport en què no fas força ni serveix per res. Doncs aquests s'es-

tan enganyant, l'escalada per mi és un esport per pensar, aprendre, un esport nou i divertit. Molta gent no coneix aquest esport, i crec que més gent s'hi hauria de dedicar.

Raul Luengo

Jo vull parlar del bàsquet perquè m'agrada molt i vull dir coses bones i dolentes que passen.

Vull dir que els pares a vegades es passen una mica perquè, per exemple, si l'àrbitre no pita alguna cosa ja diuen paraulotes i això als seus fills potser no els agrada que els seus pares siguin així. A vegades també insulten als nens. I les coses bones són que les normatives són bones perquè els nens no es puguin barallar entre ells i si ho fan els poden expulsar del partit per mal gest o per falta antiesportiva que vol dir que és un mal gest.

Ser àrbitre ha de ser difícil perquè se li passa *pitar* una falta tothom protesta: els pares criden a l'àrbitre i també criden els pares de l'altre equip a la persona que protesta. Al final els nens estan més pendents dels pares que del partit. Una llàstima!

Preocupa

L'assetjament escolar

Clàudia López

Crec que ja és un tema que ha estat tractat per professionals, però també és veritat que el nom ja s'ha fet mundial, es parla molt de l'assetjament escolar.

La veritat és que la societat cada dia empitjora més, això de l'assetjament escolar ja sembla una cosa "normal" ja que ara qualsevol assetja a una altra persona sense cap motiu. Alguns nois i noies que pateixen o ho han patit diuen que no serveix de res anar al psicòleg, o que l'assetjament queda per sempre a la teva vida per més que ja no en pateixis.

Em sembla bastant horrible maltractar a una persona per el seu físic, la seva manera de ser o els seus gustos, crec que això s'està fent massa "famós" a les escoles i s'hauria d'aturar, a ningú mai no li agradaria passar-ho malament ni tota la seva vida, ni una part.

L'anorèxia

Júlia Mont Darley

És una malaltia molt greu a la qual jo considero que es dona poca importància.

Els anorèctics, davant d'un mirall es poden arribar a veure la persona més lletja del món, i de vegades, per no dir sempre, la culpa és del cap. Si que és veritat que és un problema que afecta més les noies que els nois però últimament també es veu en els nois. En un principi comença perquè vols *aprimar-te* per veure't més guapa, i també perquè estant bé amb tu mateix guanyes seguretat, i amb 15 anys penses que d'aquesta manera agradaràs més als nens. El problema, però, es presenta en totes les models que són tant guapes i tenen un cos que és el que ens entra o ens han fet que ens entri més pels ulls des de ben petits i volem estar com elles. Arriba el problema quan tens 15-17 anys, el moment en què per intentar ser

Preocupa

(CONTINUACIÓ)

tant guapa com aquells prototips, el fet d'aprimar-se se t'escapa de les mans i pots arribar a mirar i comptar les calories que menges al dia, i segons això decideixes, portant-te a una dieta cada vegada més estricta, fins a arribar al punt de vomitar el poc que has menjat.

Jo crec que l'adolescència és una edat en què els pares han d'estar molt atents. Perquè a aquesta malaltia hi arribes tant sols per voler agradar-te i agradar als altres, i poder lluir la nostra roba de Stradivarius, Bershka, Brandy, Hollister, HM amb un tipet amb què agradarem més o sí més no, pensem que agradarem més.

En resum, jo penso que sí que és veritat que totes o gairebé totes volem assemblar-nos a les models, però si t'hi pares a pensar, si ets així és per alguna cosa, i són els teus complexos els que et fan diferent i especial.

Quina gràcia tindria, que tots/es fóssim iguals?

Per què la gent se'n va a les ciutats i no es queda als pobles

Anna Miquel Selis

A mi, personalment, m'agrada més viure en un poble que a una ciutat. No sé que hi troben a les ciutats, perquè d'acord, hi pot haver feina, però no és el mateix que els pobles. La feina és totalment diferent, és un àmbit més familiar, més còmode. També el fet d'anar pel carrer i trobar-te algun amic el pots veure i hi pots parlar tranquil·lament, en canvi, a les ciutats, si vas pel carrer és molt difícil trobar-se algun amic ja que la gent sembla que vagi amb molta rapidesa i no es puguin tranquil·litzar mai i, a més, els carrers tant de dia com de nit estant plens de gent. Tampoc trobo que sigui tan maco, viure en una ciutat, ja que als matins l'únic que se sent són els cotxes i la gent parlant i la pudor de fum però en canvi, al poble, els matins són tranquils sense pressa, et despertes amb el sol i no sents gaire rebombori al carrer.

Conservar una caseta d'hort

Àngela Wan Amat Barnés i Alba Rabasedas Sidera

L'altre dia anàvem passejant per l'entrada de Llagostera, per la carretera de Sant Llorenç i de lluny vam observar

una caseta d'hort, però no una caseta normal i corrent. Així que tot encuriosides, vam anar a veure-la i ens va semblar molt interessant.

Mentre ens hi anàvem acostant i ens va recordar l'estil semblant al de Gaudí.

Aquesta caseta, calculem pel seu estat, que es va construir a principis del segle XIX, no en tenim molta informació però el que sí podem deduir és que qui ho va fer tenia molt d'estil i diners. Per alguna raó va voler construir una caseta ben bonica en comptes de construir una caseta d'hort ben senzilla.

La caseta consta de les següents parts: Té una entrada amb uns pilars en forma d'espiral. En un lateral, podem veure que el sostre de la finestra és semblant al sostre de la casa Batlló. Als costats de la finestra hi podem observar dos quadres fets de rajoles de colors i al voltant dels quadres hi ha dibuixat un arc que segurament estava recobert de rajoles de colors.

Al cap de munt de la casa no hi ha sostre, hi ha una terrassa amb quatre capitells en forma de pinya i deduïm que era de color verdós, ara està descolorit. No vam entrar-hi perquè estava tancada, però creiem que la caseta deu constar d'una sola planta i una sola habitació siensem que és una caseta d'hort on només hi guarden eines.

Ens agradaria que la gent conegui la nostra opinió, aquesta caseta està en molt males condicions i una cosa tan bonica en un poble tan bonic pensem que s'ha de conservar.

Atemptats a París

Aniol Molero Grau

El dissabte 14 de novembre del 2015, uns assaltants gihadistes van atacar París. Cap a les 21'30h els terroristes van atacar un teatre anomenat sala Bataclan. Van entrar armats amb fusells d'assalt Kalashnikov i van disparar indiscriminadament contra tothom. Com a mínim 80 persones van morir i desenes van resultar ferides. Els testimonis diuen que els assaltants cridaven: "Això és per Síria. Alà és gran."

A mi em costa molt d'entendre que hi hagi gent que pugui arribar a matar per la religió, i això em fa pensar que potser hi ha alguna altra raó. He mirat algun vídeo al YouTube i explica que hi ha gent que ho fa per venjança, ja que fa molts anys els francesos i els americans van anar a Síria i terres del voltant i van agafar grans quantitats de petroli i després van marxar, sense donar res a canvi, i els van deixar en la misèria, però la gent que ara viu a França no té cap mena de culpa del que va passar, és a dir, que ho estan fer pagar a gent innocent. Tornant al tema de la religió, no entenc per què no poden conuiu amb diferents religions, ja que jo respecto a tothom sigui de la religió que sigui, i si tothom fes el mateix i tolerés i respectés les creences de l'altra gent, al món hi hauria molts menys problemes i no moriria tanta gent cada dia.

Edgar Vert Pascual

Les imatges del terror ens atrapen des de la televisió. Hem vist, una i altra vegada, els vídeos gravats amb mòbil al Bataclan, els morts a terra, les càmeres de vigilància que van gravar els tirotejos, les estampides a París, els bassals de sang, els forats de bala, les fotos dels gihadistes, les batudes policials i la multitud de militars que circulen per

les nostres ciutats. El terrorisme aconsegueix els seus objectius gràcies a la retransmissió del terror. S'amplifica, es multiplica. Llavors surten els polítics en escena i diuen la paraula màgica: guerra. I de cop i volta, un atemptat a París converteix Europa en Síria. La societat de l'espectacle transforma el terrorisme en una pel·lícula bèl·lica. Si la gent no tingués tanta por no passaria això, si les notícies de TV3 no estiguessin parlant tot el dia d'això no passaria, i si els polítics no parlessin de guerra no passaria.

David Córdoba Pareja

Als dies 13 i 14 de novembre d'aquest any hi va haver una sèrie d'atemptats a París.

Jo crec que això que van fer no tenia cap sentit, què hi guanyaven?, no hi guanyaven res. No entenc gaire, de la religió musulmana, i no hi estic en contra però creure que si ho feien estarien idolatrant per dir-ho d'alguna manera Al·là no hi veig el sentit. A part d'això, França s'hi va tornar i això està desencadenant una possible guerra que a part de França, ho pagarà tot Espanya. Seria massa casualitat però potser fins i tot ens podria posar en perill a nosaltres. Ningú pot saber què són capaços de fer tant la gent d'Aràbia com la de França. El cas és que no és el primer cop que passen coses així, això també va passar amb Bin Laden, un terrorista conegut per tothom, que va fer que amics seus estavellessin un avió contra les Torres Bessones. Jo l'únic que espero és que aquestes grans batalles entre Aràbia i França no segueixin més temps.

Omayma Dahouti

Vull donar la meua opinió i explicar-la dels gihadistes que van atacar França, principalment a París.

Atemptats a París

(CONTINUACIÓ)

La llei islàmica diu per ser musulmà no s'ha de matar cap persona, sigui de la mateixa religió que tu o no. Els atemptats van atacar persones que no hi tenen cap problema, perquè els sembla que si maten la gent recuperaran el que volen i no, tot al contrari.

Per solucionar aquest problema tant gran cal donar-nos les mans, sentir la pau al nostre cor, ser tots germans/es, deixar que la gent triï la seva pròpia vida i, molt important: deixar l'odi i les armes per ser lliures entre nosaltres.

Anna Castillejo

El divendres 13 de novembre del 2015 va haver-hi un atemptat contra França. Els gihadistes van començar a tirar bombes sobre els carrers de París. Els homes que van atacar van disparar la gent que estaven a les terrasses dels bars, també van tirar una bomba al concert d'un grup molt famós de rock que estava actuant i en ple concert van començar a trotejar la gent que es divertia i ballava. Mentrestant, jugaven a l'estadi de París els equips: França contra Alemanya. Van sentir el soroll d'una explosió i l'afició pensava que era un petard i no es van espantar. Els policies quan se'n van donar compte que era una bomba van desallotjar els espectadors del recinte però sense dir-los que era una bomba i que els estaven ata-

cant, perquè si no tots s'haurien estressat i haurien sortit corrents i moltes persones podrien haver mort. En aquest atemptat hi va haver 129 persones mortes i 352 ferits.

Jo penso que si se senten orgullosos de matar persones que no els han fet res i deixen ferits i entre aquest hi ha nens i joves, no sé com no els pot fer pena matar persones. Ells el que volen és ensenyar una religió que no existeix, els musulmans estan com 'enfadats' perquè hi ha molta gent que pensa que tots els musulmans ensenyen els seus fills des de petits matar a la gent, o sigui, pensen que ja quan tenen tres o quatre anys doncs és com si ja nasquessin amb una pistola a la ma i no és així. També penso que si volen matar a la gent i després suïcidar-se, primer que es fiquin un davant de l'altre i es disparin ells mateixos, si tant es diverteixen. Algunes persones, per respectar les persones que s'han mort i les que estan ferides, han penjat a les seves xarxes socials aquesta foto amb l'etiqueta #prayforparis, que vol dir: resem per París.

Carla Pi

Jo crec que és injust això que ha passat perquè aquelles persones que s'han mort no en tenien cap culpa: Els que no creuen en el que un creu no han de morir. Tothom té la seva opinió i els seus drets.

Ser Refugiat, taller del CeDRe

Anònim

Ens van explicar qui eren, i ens van explicar la diferència entre un refugiat, un immigrant i un desplaçat.

Un immigrant és una persona que marxa del seu país per qüestions laborals, ja sigui perquè al seu país no hi ha feina o perquè ha trobat un sou millor.

Un refugiat és una persona que marxa del seu país perquè perilla la seva vida, per exemple, perquè hi ha una guerra.

Un desplaçat és una persona que marxa de casa seva perquè perilla la seva vida, però que no aconsegueix sortir del país.

Finalment ens van explicar el que feia Europa amb els refugiats. Ens van dir que donaven diners a països estrangers a canvi de que es quedessin els refugiats al seu país, i això sembla il·legal.

Anònim

Una persona refugiada és una persona que fuig de la guerra, pateix per la seva vida i marxa del seu país.

Tothom té drets humans, que són 30, ningú els pot im-

Ser Refugiat, taller del CeDRe

(CONTINUACIÓ)

pedir. Un immigrant és una persona que es trasllada a un altre país per quedar-s'hi a viure per el seu nivell de vida. La treva és quan els dos rivals durant un temps (dies/setmanes) es deixen de bombardejar, tiretejar etc. Aprofiten per obrir les fronteres i aprofiten per portar menjar i sortir corrents.

Hi ha sis milions de persones refugiades i 12 milions de persones desplaçades que és pitjor.

Ines Malagon

Vam tenir una xerrada sobre els refugiats, els immigrants i els desplaçats. Ens van explicar les diferències entre cada tipus de persona, a mi em va semblar una xerrada més interessant del que semblava, era com si no pogués parlar d'escoltar, era un tema molt interessant i ens agradava saber-ne més. Gràcies a la xerrada, he pogut acoblar-me a les converses amb els grans, o he sabut entendre les notícies sobre el tema, i mentre parlaven els grans podia corregir els errors que feien, per primer cop sabia de què parlava, i no m'oblidaré del que em van explicar perquè em va entrar molt bé al cap. A l'arribar a casa vaig començar a parlar del tema amb els meus pares, i va ser molt graciós, no sabien que estava tant ben informada de tot. Per una part, em sento molt malament de que existeixin aquests problemes pel món però tampoc puc fer-hi res, almenys hi ha gent bona que els envia menjar, roba i de tot. Penso que dels tres tipus de persones, el menys preocupant és un immigrant, i no sabia dir si és pitjor ser refugiat o desplaçat. M'agradaria que vinguessin més sovint a parlar d'aquests tipus de temes.

Anònim

Avui la Núria ens ha explicat moltes coses dels refugiats. En començar la classe ens ha fet una petita introducció sobre aquest tema. Al cap d'una estona ens ha fet una sèrie de preguntes per fer un esquema que resumeix que totes les persones tenen drets humans i també saber el significat de tot allò que surt a les notícies. En acabar l'esquema ens ha explicat que ser refugiat no és fàcil, perquè deixa tot allò que li agrada i que només se'n porta els records que tenia en el seu país i immigrant és una persona que es desplaça a un país perquè necessita treball, no li agrada la política del seu país... i no per la guerra perquè refugiat i immigrant són dues coses diferents. Després ens ha ensenyat un reportatge dels refugiats.

A mi personalment m'ha interessat molt aquesta xerrada perquè he après coses noves, però m'ha fet molta pena en veure tot això perquè aquesta gent s'ho estan passant molt malament i que no estan còmodes en el seu lloc perquè troben a faltar molt el seu país.

Andreu Grabuleda

La xerrada ha estat molt interessant.

Els refugiats:

un refugiat és una persona que ha fugit o escapat del seu país perquè la seva vida perilla. Això pot passar per diferents motius.

Els desplaçats:

Ser desplaçat és molt pitjor que ser refugiat (almenys jo

Ser Refugiat, taller del CeDRe

(CONTINUACIÓ)

crec que és així) perquè volen fugir del país però no ho aconsegueixen i es queden allà. El problema és quan no hi arriben aliments, per exemple a Síria, ni aigua i moltes gasolineres, supermercats, etc. estan destrossats a causa de les bombes, això vol dir que si vols fugir amb cotxe quan s'acaba la gasolina ja no pots posar-ne més, has de continuar tot el camí fins a les fronteres a peu amb tota la família. Però es diuen desplaçats perquè volen refugiar-se fora del país però no aconsegueixen sortir del país i s'han de quedar.

Els immigrants:

Són persones que neixen en un país però van a viure a un altre país per alguns motius com per exemple feina. També hi ha un altre tipus d'immigrants. Els immigrants econòmics: són immigrants que emigren d'un país a un altre perquè en el seu hi ha escassetat de diners.

Això és més o menys el que ens han dit a la xerrada però explicat per mi, també ens ha passat un vídeo que uns refugiats ens explicaven com ho havien passat i com ho estan passant.

Inàs Berrada

Els alumnes de 2n d'ESO vam tenir una xerrada sobre els refugiats. Dia a dia veiem a les notícies a gent escapant dels seus països i no sabem si el que ens diuen és veritat o ens estan enganyant perquè pensem el que els polítics volen.

Aquesta dona ens ha explicat i ens ha ensenyat el que de veritat vol dir ser un refugiat, el que és deixar tot allò que tens a casa, els teus objectes els teus records i tot el que t'importa per no morir.

Els refugiats marxen del seu país per la guerra però també hi ha altres motius, poden estar perseguits per motius polítics, per la seva religió o bé per la condició sexual. Analitzem cada motiu:

Guerra: vius en un país i te n'has d'anar perquè en qualsevol moment et pot caure una bomba o et poden disparar. Política: vius en un país i te n'has d'anar perquè només per dir el que penses o pensar diferent que els polítics et poden empresonar, torturar o fins i tot matar.

Sexe: vius en un país i te n'has d'anar perquè només per ser homosexual o tenir una altra orientació sexual ja et poden torturar i arribar a matar.

Religió: vius en un país i te n'has d'anar perquè només per ser d'una altra religió o no creure en el mateix déu, perilla la pròpia vida.

Quan el refugiat ja ha pogut passar la frontera i arribar a algun país, per poder tenir drets en sanitat, educació,

allotjament, etc. ha d'aconseguir un carnet anomenat el carnet del refugiat.

També hi ha la gent anomenada desplaçats que marxen de casa seva i s'han de quedar en el mateix país però en un lloc on encara no ha arribat la guerra. També existeixen els immigrants, són persones que marxen del seu país per culpa de la pobresa, falta de menjar, etc. Ara mateix si us preguntés si coneixeu algun immigrant, em diríeu que sí i diríeu a gent del vostre entorn però un dels immigrants més coneguts en tot el món és Leo Messi que ha vingut a Espanya i s'ha quedat a viure per poder treballar i guanyar-se la vida com a futbolista. Amb tot això que he escrit us vull dir que la vida d'un refugiat o un immigrant és molt complicada i que algun dia us pot passar a vosaltres. Mai els feu assetjament escolar, i el millor que podeu fer per ajudar-los és fer-los sentir com si estiguessin a casa seva.

Jordi Bergillos

Vaig aprendre molt d'aquesta xerrada i em va agrada molt. I em van fer veure que la guerra és pitjor del que creia.

Com viure la vida

Clàudia López

Vull parlar de la vida. M'agradaria saber per què a vegades és injusta i a vegades justa. Per més que ho intentis i hi posis esforç la vida et dona una empenta i caus al buit, i després, òbviament, costa aixecar-te i tornar a seguir el camí.

Penso que fer real un somni és totalment possible. Si lluites i lluites durant temps, segur que ho aconseguiràs, perquè tot arriba per qui sap esperar.

I crec que la vida sempre hi haurà bones i males ratxes, dies que no puguis més i dies que estiguis a dalt de l'arc de sant Martí, feliç com un anís.

Pensant-ho bé, la frase de "els amics són la família que escollim" té tota la raó, però en aquesta *família d'amistats*, entraran unes i en sortiran unes altres; t'equivocaràs i no podràs (o si) rectificar-ho, ploraràs, creuràs que no pots ser feliç i tornaràs a pensar que la vida no val per res, però

no, perquè pots tornar a somriure i tornar a aixecar-te per aconseguir qualsevol cosa quan tu ho vulguis.

I això de les varietats geogràfiques, què?

Jana Font

Doncs això de les varietats geogràfiques res. Hi són igual que hi ha diferents races de gos i igual que hi ha diferents tonalitats de color rosa.

Sovint les persones tenim una idea fixa de totes les coses que ens envolten i evidentment, n'hi ha que varien respecte com eren a l'inici de tot. Malgrat això, per molt que veiem un cavall de color marró i un de blanc seguim tenint molt clar que allò és un cavall i no un xai, per exemple. Són cavalls diferents però no deixen de complir amb el model de cavall. Per què amb la llengua i les seves variacions no en pensem el mateix?

Un habitant qualsevol de Girona evidentment parlarà diferent que un de Lleida, un de València o un de les Balears. I potser li sonarà estrany la manera amb la que parlen i dirà "això no és català", quan en realitat no deixen de ser la mateixa llengua amb petites diferències; dos cavalls de diferents colors.

Quan va néixer el català era tot igual per a tots i mica en mica es va anar escampant i els habitants de cadascun

dels llocs on es parlava el català mica en mica van anar adaptant la seva llengua a les seves feines i tradicions de poble.

Trobem paraules amb un munt de sentits i un munt de noms diferents per anomenar un mateix subjecte i això és degut, un cop més a la dispersió del català. També podríem imaginar-nos a una persona fa molts anys dient "som-hi, vaig a inventar-me un munt de paraules diferents per anomenar la mateixa cosa!", però seria una mica irònic, oi?

Jo crec que es podria agafar l'exemple d'una de les teories que va tenir un dels grans filòsofs grecs, anomenat Plató i pensar i reflexionar sobre quina relació hi pot haver amb la llengua. En aquesta teoria el que Plató defensava era que hi havia un món de les idees on hi havia la perfecció de cada cosa, el model, i que a partir d'aquest model se'n feien còpies diferents intentant assemblar-se al model perfecte, a la idea.

I tu, creus que hi ha una idea de llengua i que a partir d'aquesta se n'han fet còpies?

Col·laboradors

**CALÇATS
LLINÀS**

Plaça Catalunya, 1 - Tel. 972 80 52 91 - **LLAGOSTERA**
C. Alta Riera, 6 - Tel. 972 64 32 22 - **LA BISBAL**
C. Sant Joan, 43 - Tel. 972 32 13 55 - **SANT FELIU DE GUÍXOLS**

DentalLlagostera

Pl. Catalunya, 8 - baixos
Tel. 972 80 54 86
www.clinicadentallagostera.com
17240 LLAGOSTERA (Girona)

**GRUP
VILANOVA**

Assessorament Administratiu • Comptable • Fiscal • Laboral • Financer
Planificació i Gestió Integral per Empreses
Administració i Venda de Finques • Corredoria d'Assegurances

17240 ST. FELIU DE GUÍXOLS - Pla. Catalunya, 20 1r - Tel. 972 32 07 67 - 972 32 10 76 - Fax 972 82 03 69
17240 LLAGOSTERA - Carrer Avinguda de Gaudí, 10 - Tel. 972 83 02 79 - Fax 972 80 51 72
17240 SANTA CRISTINA D'ARD - Carrer Indus, 20 - Tel. 972 83 71 65 - Fax 972 83 75 51

PAUHER SCHOOL, C.B.

IDIOMES / TRADUCCIONS

Constància, 1 Baixos - Local 4 -
17240- LLAGOSTERA
Tels. 972 805163 / 972 321224

J7 MOTOS
JORDA 7

Jordi Rusiñol Boatella

Tel. 972 832 050 - jorma7@hotmail.com
Passeig Romeu, 13 - Cant. Passeig Tomàs A. Boada
17240 Llagostera- Girona

Passeig Tomàs Boada, 10 - 17240 Llagostera
Tel. 972 83 00 81 - 608 69 87 56 / Fax. 972 83 03 42
www.autoescolallagostera.com

el passeig
**BAR
RESTAURANT**

Pg. Pompeu Fabra, 92 - 17240 Llagostera
Tel. 972 831 292

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

Jornada cultural Teatre del Casino

Dimecres 17 de juny del 2015

2n ESO

3r ESO

Jornada esportiva

Divendres 19 de juny del 2015

Festa de graduació de 4t d'ESO

Divendres 19 de juny del 2015

Inici del curs 2015-16

Dilluns 14 de setembre del 2015

Beca Amancio Ortega

En **Santi Turon Bosch**, alumne de 4t d'ESO del nostre institut, ha guanyat una de les 200 beques EUA Amancio Ortega.

Aquest és el quart any que es convoquen i s'hi han presentat més de 8.000 aspirants de tot Espanya. S'atorguen 200 beques per cursar 1r de Batxillerat a Estats Units i 200 beques per fer-ho a Canadà.

El curs que ve en Santi cursarà 1r Batxillerat als Estats Units. Segur que li anirà molt bé i ens ho explicarà!

Felicitats Santi!

Parlem amb Fabiola Sanz

Sergi Portés i Raul Luengo

Parlem amb Fabiola Sanz, directora de l'Institut de Llagostera

Què volies ser de petita? Per què?

De petita volia ser mestra o metgessa, i al final vaig triar ser mestra i me'n sento molt realitzada.

Per què? Sempre m'ha agradat ajudar els altres. I la mainada m'agrada molt, des d'acabats de néixer fins als adolescents.

A on vius?

De soltera vivia a Girona i quan em vaig casar vaig anar a viure a Caldes de Malavella, ja fa 30 anys que hi visc.

Tens fills o filles?

Tinc un fill i una filla, la filla gran que és mestra com jo, i un fill que fa batxillerat.

Quina carrera vas estudiar?

Jo vaig estudiar BUP i el COU en lloc de l'ESO d'ara. Quan vaig acabar COU no tenia gens clar què volia estudiar, estava entre magisteri o medicina, imagineu-vos quin dilema, havia fet ciències pures i al final com que primer vaig fer una prova per entrar a magisteri i la vaig aprovar, vaig decidir quedar-me a Girona i estudiar per mestra de ciències.

Què vas fer després de la Universitat?

Vaig estar dos anys preparant-me les oposicions. Al mateix temps vaig estar treballant de mestra en una acadèmia i després vaig entrar a treballar en una escola d'educació especial i el tercer any que em vaig presentar a oposicions les vaig aprovar i vaig entrar a treballar per al Departament d'Ensenyament. I fins aquests moments no he acabat de formar-me, he tret altres titulacions com : màster en Audició i llenguatge, Pedagogia terapèutica, mestra d'Educació infantil, entre altres formacions de menys importància. M'agrada estudiar i formar-me.

Quan fa que estàs en aquest institut?

Fa 19 anys que em van donar la plaça de Llagostera o sigui que vosaltres no havíeu nascut encara.

En quants instituts has estat?

Com a institut és el primer. Com us he dit abans, jo sóc mestra, quan vaig aprovar les oposicions vaig anar a treballar a l'escola Silvestre Santaló de Salt dos anys. Després vaig estar 9 anys a l'escola Sant Iscle de Vidreres i després vaig demanar passar a secundària i vaig venir a l'institut de Llagostera on, si tot va bé, espero jubilar-me.

Com vas arribar a ser directora?

Doncs de la manera que menys m'esperava, l'equip directiu que hi havia va plegar i com que no hi havia cap candidat, llavors va venir l'inspector i va començar a entrevistar a tothom, per veure a qui volien triar, i vaig ser de les últimes d'entrevistar, i llavors l'inspector em va dir que volia que fos jo la directora i va ser així.

A l'any següent va canviar l'inspector, el nou inspector em va demanar que continués i el tercer any em va animar perquè presentés el projecte de direcció (té una durada de quatre anys), perquè calia continuar treballant amb la línia de centre que havíem creat.

T'agrada ser directora?

Ara en aquests moments i després de sis anys en el càrrec puc dir que l'experiència ha estat positiva, he après moltes coses, he tingut un contacte molt directe amb els pares, els alumnes, els professors, l'Ajuntament i les entitats del poble, i això et fa créixer com a persona i com a professional.

Però he de dir que el primer, el segon i el tercer any vaig patir molt, la gent més propera ho sap perquè realment no m'esperava una responsabilitat tan gran, però a casa els meus pares m'han educat a afrontar els reptes amb valentia i això m'ha ajudat molt. També he de dir que he estat la directora de la crisi, de les retallades,... Malgrat aquestes dificultats, he procurat treballar amb l'objectiu de la il·lusion, de crear un centre de qualitat on TOTS els alumnes de Llagostera disposessin de tots els recursos didàctics i tecnològics per formar-se acadèmicament i perso-

nalment. Com a directora, has de prendre decisions que a vegades no agraden a tothom, però si les fas per al bé de tots no t'ha d'importar que siguis qüestionada.

Quin tipus de classes fas?

Respecte a les classes, com us he dit abans jo sóc mestra de la especialitat de ciències que era mates i ciències, i en aquest institut quan hi vaig arribar em van posar al departament de matemàtiques. Però la meua plaça en el centre és la de pedagogia terapèutica, treballa en grups petits, en grup classe, a l'aula d'acollida, i de matèries he fet des de matemàtiques, socials, català, cultura clàssica, menys anglès, em veig amb cor de fer totes les matèries.

Penses que l'ensenyament d'aquest institut és bo?

N'estic segura. No és perfecte perquè entra el factor humà en tots els seus camps. Hi ha promocions més bones que d'altres, però demostra que és bo el fet que t'anim per exemple les beques Amancio Ortega, que s'han convocat des de fa quatre anys i tres anys han guanyat una plaça alumnes d'aquest institut, un institut públic d'un poble d'uns 8.000 habitants. Per altre costat s'ha de dir que el tant per cent de graduats és elevat. Es fa un treball molt competencial i molt orientador de l'alumne, i per mi, el que ens manca és el tema de l'anglès, ens falta fer matèries en llengua anglesa. A mi m'agradaria que els alumnes fossin molt competencials en llengua anglesa des de l'institut per facilitar-los el camí cap a aquest món globalitzat.

És difícil controlar l'institut?

Un institut és una com una gran família on cadascun del seus membres té una funció i quan algú deixa de complir les seves obligacions el centre trontolla, i econòmicament, cal tenir una política de previsió de despeses per gestionar els diners que t'arriben. Però a vegades passa que has d'actuar i recordar les obligacions a les persones que no les compleixen, primer els càrrecs de responsabilitat del centre i, finalment, si no s'arregla, cal que actuï la direcció.

Quina és la feina de ser directora?

La feina és molt global, en principi ets la persona de referència tant per la gent que ve de fora com per la gent de dintre. Però la directora necessita els companys de l'equip directiu per repartir-se les tasques. A part, hi ha un grup de professors que tenen diversos càrrecs de responsabilitat que ajuden en el funcionament del centre. Tota l'organització del centre la trobem en el NOFC, per això són tan importants les reunions de direcció, claustre, departament, orientació, entre d'altres, per compartir les propostes i recollir-ne de noves.

També la direcció té el suport i l'assessorament del Departament d'Ensenyament, de l'Ajuntament, de l'AMPA, de les entitats del poble que faciliten la feina del dia a dia. Has estat la primera directora d'aquest institut?

L'institut el curs vinent farà 20 anys i en aquest temps ha tingut set director/es.

Com es vota el director o directora?

Em pregunteu com es vota ser director/a? Mireu, si no hi ha candidats per ser director, ve l'inspector i pot nomenar a un membre del claustre de l'institut que reuneixi certs requisits. En el moment actual, si hi ha candidats, aquests han de tenir el màster de direcció de centres educatius. Bé, aquests candidats han de fer un projecte de direcció i llavors es crea una comissió que tria el millor projecte que s'adapti al centre.

Ens podries explicar l'experiència més negativa i la més positiva que has viscut sent directora de l'institut?

La més negativa va ser el curs en què no es van fer sortides com a mesura de pressió per les retallades per una part del claustre, aquesta mesura va crear tensions entre diversos sectors de la comunitat.

De positives en tinc moltes, com ara que el nostre centre surti als diaris per notícies positives, el sopar de final de curs... Cada dia quan s'acaba la jornada i veig que tot ha anat bé, ja sóc feliç.

Es comenta que plegues de directora, creus que l'Institut de Llagostera t'ha tractat bé?

Doncs és veritat aquesta notícia, i amb el vostre permís aprofitaré per acomiadar-me de tots al final de l'entrevista. Respecte a si m'he sentit ben tractada, us puc dir que estar a la direcció has d'estar sempre atenta a tot el que passa al teu voltant perquè la gent, quan es dirigeix a mi, espera una resposta. Aquestes respostes han de ser clares i molt sovint contundents, i això a vegades no agrada a tothom, però si ets coherent i busques el bé de tots et reforça la teua decisió.

Les experiències les podríem posar en una balança: les positives i les negatives, i la meua balança es decanta cap a les positives molt clarament.

Creus que has estat una bona directora?

No sóc jo la que he de dir si he estat una bona o mala directora, el que sí que us puc dir és que des del primer dia que vaig començar fins l'últim dia que finalitzi en el meu càrrec he treballat les 24 hores del dia per al bé de l'institut.

Quan pleguis de directora, marxaràs o et quedaràs a l'institut fent de mestra?

El curs que ve continuaré a Llagostera, m'agrada l'institut, el poble... i com he dit abans, la meua il·lusió seria jubilar-me aquí.

Vols dir alguna cosa més?

Sí, vull aprofitar aquestes línies per dir que la decisió de plegar o continuar m'ha tret moltes hores de son, i al final he decidit plegar per motius familiars.

Vull donar les gràcies, primer de tot, al meu equip directiu, la M. Àngels Guerrero, la Xon Sàbat i en Marc Mas per la feina ben feta i per acompanyar-me en aquest projecte, al claustre, a l'AMPA, a l'Ajuntament, als pares, als alumnes, a les entitats del poble, a la policia municipal.

Estic molt agraïda a tots i continuaré treballant per l'institut i pel poble de Llagostera, personalment i professionalment.

Col·laboradors

farmàcia
Joan Saurí Masgrau

C/ Consellers, 28 - Tel. 972 83 29 18
17240 Llagostera

donna's
estètica
servei a domicili

Consellers 11, 1r 1a
17240 Llagostera
972 83 14 44
donnas@donnas.cat

L'ENRENOU
PUB

Plaça Campmany 1
17240 Llagostera
Tel : (972) 80 53 97

Albert Verdaguer i Piella
Direcció

LA NOVA BARBERIA

RAQUEL

C/ Dr. Fleming,3
17240 Llagostera
Girona
972830517

raquelgispert78@gmail.com
www.facebook.com/raquelgispert

VENDA I REPARACIÓ MAQUINÀRIA

Antoni Pérez Pedraza

Avd. de l'Esport 11
17240 Llagostera
Tels. 972805703
627035868

Fleca · Pastisseria · Degustació

Can FornS

Av. del Gironès, 25
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Telèfon 696 44 76 83

Net al Sec Toni

Bugaderia Ecològica
Tintoreria

Bon tracte
Qualitat
Entrega en 24h

C/ Garbí, 11 17240 - Llagostera (Girona) T: 972.831.808

Sortida de tutoria 1r d'ESO

Dijous 22 d'octubre del 2015

Activitats lúdiques i de cohesió al Casal parroquial

Sortida de tutoria 2n d'ESO

Dijous 22 d'octubre del 2015

Projecte Icària

Visita a la carbonera del veïnat de Panedes

Sortida de tutoria 3r d'ESO

Dijous 22 d'octubre del 2015

Llegendes de Llagostera

Sortida de tutoria 4t d'ESO

Dijous 22 d'octubre del 2015

Visita al nucli antic i al campanar. Jocs de cohesió al Parc de la Torre i al Punt Juvenil

Lliurament de diplomes *DEL F Scolaire 15*

Dilluns 23 de novembre del 2015

Les alumnes del nostre centre van estar acompanyades per la professora de francès, la directora i familiars. L'acte va estar presidit pel director dels Serveis Territorials d'En-

senyament de Girona, la cònsol francesa i el director de l'Alliance française de Girona.

Dia internacional per a l'eliminació de la violència envers les dones

Dimecres 25 de novembre del 2015

El dia 25 de novembre *Dia internacional per a l'eliminació de la violència envers les dones*, a les tutories s'ha treballat el tema amb diferents materials de suport, entre ells el que ha elaborat l'entitat *Dones d'arreu de Llagostera*.

XX Setmana de la Ciència

Del 13 al 22 de novembre del 2015

L'origen de la setmana de la ciència

La Setmana de la Ciència té origen a França, al 1991, quan Hubert Curien, un ministre francès d'Investigació, va decidir celebrar el desè aniversari del Ministeri obrint els seus jardins per primera vegada al públic. Aquest esdeveniment local, que tenia com a objectiu acostar el ciutadà parisenc la ciència i els seus protagonistes, va ser el precursor de Sciences en fête (posteriorment Fête de la Science) que va adquirir caràcter nacional i periodicitat anual. Des de 1993, cada any es celebra la Setmana Europea de la Ciència.

La Setmana de la Ciència és una iniciativa coordinada per la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació.

Els temes centrals d'aquesta 20a edició són la llum i els sòls amb motiu de la celebració, aquest 2015, de l'Any Internacional de la Llum i de les Tecnologies basades en la Llum i de l'Any Internacional dels Sòls. Aquesta setmana consisteix en fer activitats relacionades amb la ciència i la tecnologia, es celebra anualment a tot el país.

Al nostre centre es va fer una exposició sobre l'espectre electromagnètic: model ondulatori i model corpuscular de la llum, tipus de radiacions (raigs còsmics, raigs gamma, RX, UV, visible, IR, microones, ones de ràdio i TV), característiques (energia, freqüència, longitud d'ona), aplicacions (la ràdio, la televisió, el microones, el comandament de la televisió, el mòbil, el detector de bitllets falsos, les radiografies ...).

Aquest any ens ha visitat el Dr Joan Miró i Ametller,, un pou de saviesa que ha deixat bocabadats als alumnes. La conferència *Lluny, més lluny, cel enllà, fins els orígens* ha estat un resum de tot el que podem deduir observant la llum que ens arriba. Univers de 10 dimensions, galàxies, telescopis de microones, Big Bang, forats negres, ...

Els alumnes de 2n varem calcular el volum d'una *canica*, els de 3r varen identificar el midó en aliments i calcularen la densitat de l'aigua. Els de 4t han estudiat la història de la terra i la caiguda lliure.

I per acabar l'institut va penjar a la pàgina web el II Concurs d'Enigmes i la guanyadora va ser la Núria Alsina Pla de 2n de Batxillerat, també per primer cop es va fer el concurs de fotografia i aquest any el tema era *els colors*.

Alba Rabasedas, Aniol Molero

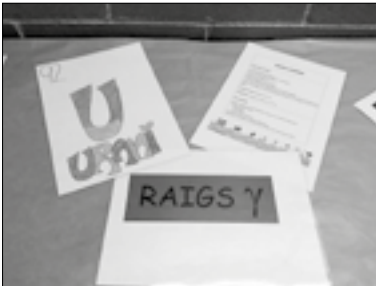
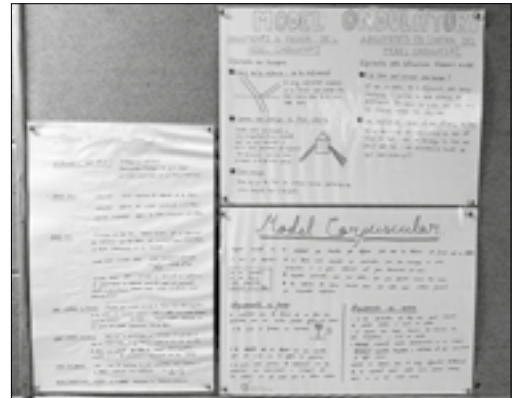
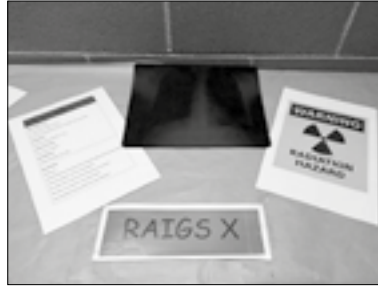
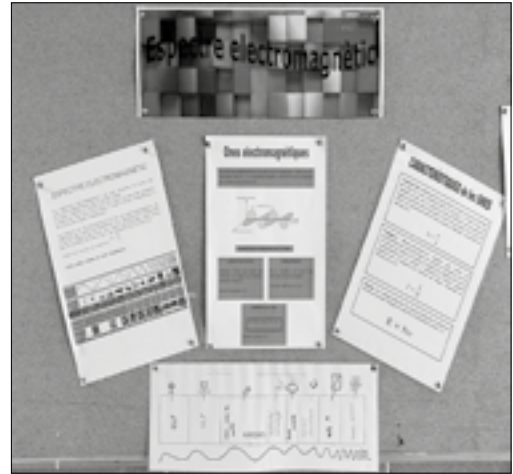
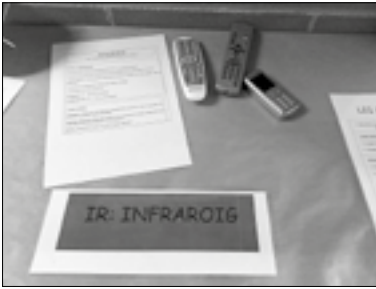
XX Setmana de la Ciència

(CONTINUACIÓ)

Del 13 al 22 de novembre del 2015

1r trimestre

CURS 2015-2016

Ple Juvenil, 3r d'ESO

Dilluns 14 de desembre del 2015

Els alumnes de 3r d'ESO han estat regidors per un dia. Han estat rebuts per l'alcalde, Fermí Santamaria, el regidor de joventut Sergi Miquel i la regidora d'ensenyament Anna Hereu. Una gran experiència.

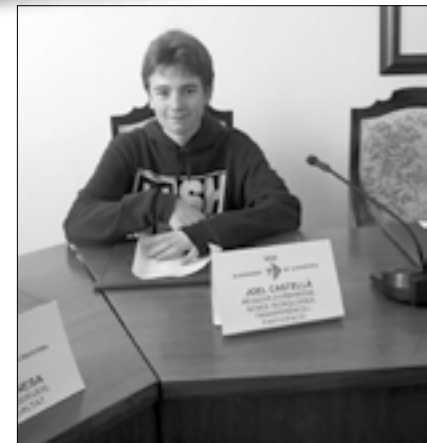
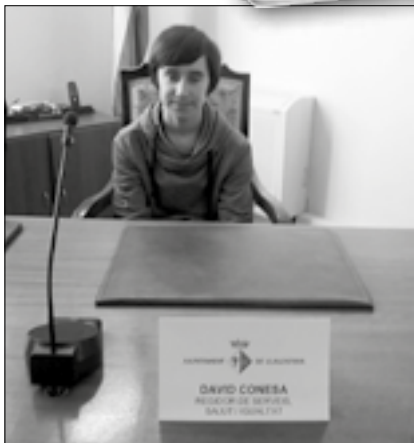
Estudiants de l'institut plantegen millores per a Llagostera en un ple juvenil

► Defensen abaluar IBER, habitatge social, una pista de gel o més policia

Com sempre, la sessió plenària va estar presidida per l'alcalde del municipi, Fermí Santamaria, que hi va acudir acompanyat pel regidor de Joventut de Llagostera, Sergi Miquel, i per la regidora d'Educació, Anna Hereu.

El Ple juvenil és una iniciativa de l'Ajuntament de Llagostera, juntament amb les obres d'obra de la construcció del nou edifici i la remodelació de les escoles de Joventut i d'Esport.

Abat al matí, l'alcalde, Fermí Santamaria, va exposar diverses propostes i va anunciar totes les propostes que li van plantejar els estudiants. A continuació, el treball va consistir a debatre si era possible l'execució de les propostes i si la població s'hi podia oposar.

Ple Juvenil, 3r d'ESO

(CONTINUACIÓ)

Dilluns 14 de desembre del 2015

1r trimestre

CURS 2015-2016

Parlem amb Fermí Santamaría

Edgar Vert i Pau Xirgo

Parlem amb Fermí Santamaría, alcalde de Llagostera

Vostè com va començar, en el món polític?

Jo vaig començar l'any 1979, com a militant de Convergència amb 24 anys i la primera vegada com a regidor a l'Ajuntament de Llagostera va ser l'any 1983.

Durant una setmana de feina, té molt d'estrès?

Sí, la vida d'un alcalde és molt intensa, primer perquè des que t'aixeques del llit fins que te n'hi tornes estàs 100% a disposició del teu poble i, sobretot, quan és un poble de característiques com Llagostera, ara que som 8.300 habitants i que gairebé tothom et coneix.

Com he dit, és una vida intensa i això a vegades pot provocar estrès perquè sóc una persona a qui agrada anar puntual i, essent alcalde d'un poble, sempre tens algun compromís o alguna reunió. Si a vegades arribo una mica tard, doncs ja em preocupo. Però tot això és suportable i, si saps que ho fas pel teu poble, encara més.

Vostè sempre ha viscut a Llagostera?

No, jo vaig venir a Llagostera amb 18 anys, vaig acabar de fer el batxillerat superior. A casa ens vam quedar sense pare molt jovenets, jo tenia 7 anys quan va morir el meu pare, i tenia la família a Andalusia, jo concretament sóc de Tarifa, a la província de Cadis, i dels 6 germans era el més gran. Quan vaig acabar el batxillerat vaig haver de venir aquí a treballar, ja que a casa no hi havia recursos per poder anar a la Universitat. A partir d'aquí, em vaig anar introduint en el món social de Llagostera, i vaig formar part del Casal Parroquial, del Futbol. Hi vaig estar molt de temps, amb el Futbol, ja que sempre m'ha agradat molt. Després, quan vaig deixar el Casal Parroquial, vaig entrar en la política local.

Què n'opina, d'aquesta situació que l'equip de futbol del Llagostera estigui a segona A? Com ha afectat dins el poble?

La veritat és que no deixa de ser un plaer, ja que en un poble petit com Llagostera i que aguanti un equip a segona A, el que cal és felicitar la gent que ha estat davant de l'equip. A nivell de repercussió mediàtica ha estat molt important, però pel que fa el comerç de Llagostera i les visites de la gent al poble, a segona B n'hi havia més, ja que s'utilitzava el camp oficial del Llagostera, en canvi aquest any, per qüestions de manteniment i espai l'equip s'ha hagut de traslladar al camp de Palamós.

Es tornarà a presentar a les pròximes eleccions?

Mira, és veritat que com més edat i més experiència es tenen, les coses es poden fer millor, i veure-les amb més perspectiva. Però jo ara ja hi sóc des de fa 8 anys i mig i quan acabi la legislatura n'hauré complert 12. Sóc una persona a qui agrada la renovació i crec que ja seria hora de plegar i donar pas a cares noves, a gent més jove, donar opcions a persones que vulguin arribar lluny i entrar dins tot el món de la política.

L'última pregunta: abans de ser alcalde havia treballat d'alguna altra cosa?

Sí, jo havia treballat bastants anys en el món del transport. Primer vaig treballar a la fàbrica Pascual Carbó, abans de marxar a fer el servei militar, als 20 anys. Quan vaig tornar de la mili, doncs, en aquella època volia formar una família, i amb la persona que sempre havia estat la meva xicota la vam formar. I després sí que vaig entrar en el món del transport durant bastant de temps, fins que l'empresa va tancar i ja vaig entrar a fer d'alcalde de Llagostera.

Moltes gràcies senyor Santamaría, ha estat un veritable plaer passar aquesta estona i fer aquesta entrevista amb vostè.

Igualment, la veritat és que m'agrada obrir-me a la gent jove i explicar-los la meua experiència, ja que vosaltres sereu la nova generació i qui conduireu el país més endavant. Ha estat un plaer.

Diada de Nadal

Dimarts 22 de desembre del 2015

L'últim dia abans de les vacances de Nadal vam fer activitats diferents, va haver-hi una xocolatada, una quina, i tots els alumnes estàvem assignats a dos tallers diferents. Hi havia tallers per a tots els gustos: pintar samarretes, decoracions nadalenques, punts de llibre, jocs de cucanya, orientació per Llagostera, esports, fer carbó de sucre, etc.

La professora de música, Simone Guinó, organitza amb un grup d'alumnes una cantada de nadales a la residència de gent gran Josep Baulida, és una experiència molt enriquidora.

Al final moltes classes van fer l'amic invisible, va ser molt divertit i ens van encantar els regals que ens vam fer els companys mútuament. Va ser un dia molt entretingut i divertit.

Per preparar la jornada alumnes de batxillerat van fer un calendari d'Advent aplicant el que s'havia treballat a classe de dibuix tècnic amb el professor Miquel Tur. A Traca vàrem rebre moltes cartes dirigides als Reis, la majoria vol recordar que s'ha portat molt bé (naturalment!) i estan plenes de bons desitjos per l'any que comença. Aquí en teniu una mostra!

I finalment el meu tercer desig i últim és també acabar molt bé el meu esport, que és el *taekwondo*, un art marcial d'origen coreà.

Jo no vull dir el meu nom. Per aquest Nadal, si el meu desig es fes realitat, seria que la gent s'acceptés tal com és; que no hi hagués indiferència al món ja que això provoca moltes guerres entre països.

Molts nens i adults del Tercer Món estan patint per les nostres guerres. Què aconseguen? Terres? Però a part, també aconseguen alguna cosa més: desgràcies.

A part de les guerres del Tercer Món, també n'hi ha al primer.

Sense anar més lluny, la indiferència entre els companys. Tots sabem què és la pressió social, és un problema habitual, que ens fa fer coses que nosaltres no voldríem fer, però tampoc haig de dir la meua opinió, perquè tothom sap quina és.

Però, en fi, si aquest desig es complís, entre d'altres, que segur ben canviarien les coses, ajudaríem a molta gent.

Estimats Reis de l'Orient,

Sóc en **Mohamed**, aquest any m'he portat molt bé, i vosaltres ja ho sabeu. M'agradaria moltíssim que em portéssiu el millor jugador de futbol del món, m'agradaria estar amb ell 24 hores, ell i jo parlant sobre l'esport, fent partits, entrenant, també que em digui el que l'inspira a fer aquest esport, per què ha triat el futbol i no un altre esport, etc.

El meu segon desig és que acabi els meus estudis molt bé i arribar al que vull ser de gran, cosa que encara no està decidida.

Sóc **l'Anna** i això és el que voldria aquest any: Anar de viatge més de tres dies l'any. Que els meus pares tinguin més festes. Que pogués passar més temps a casa. Que al meu pare no li fes mal l'esquena. Poder anar al poble moltes més vegades.

Que no hi hagués més atacs terroristes. Que es trobessin moltes solucions a malalties greus. Que trobessin solució a l'Ebola i que no s'expandís més. Que ningú tingués cap malaltia terminal. Que hi hagués igualtat per tothom.

Imatges de Nadal

Diada de Nadal

(CONTINUACIÓ)

Dimarts 22 de desembre del 2015

Sóc la **Carla** aquest any m'agradaria que no hi hagués més atemptats a cap ciutat del món, que no es tornin a repetir els fets de París, que tothom estigui content, que tothom tingui un plat a taula i que a París puguin recuperar la normalitat. Vull la pau a tot el món, que no hagin d'operar ningú de la meva família i que tothom tingui salut.

També m'agradaria que em portéssiu un iphone 5s, un iwatch (de color rosa) i uns bitllets per anar de viatge a Austràlia per anar a visitar la gran barrera de coral i l'òpera de Sydney, que és el meu somni.

Sóc la **Júlia** i aquest any vull que el món comenci amb bon peu.

M'agradaria que hi hagués igualtat, que tothom pogués tenir els mateixos drets, que ningú passés gana mentre que els que hi poden fer alguna cosa s'estiguin comprant coses per comprar.

Vull que tothom sigui feliç amb el que té lluitant per que vol aconseguir, que no hi hagi violència perquè no serveix de res, l'únic que aconseguix la violència és tristesa. Sempre es troben solucions per tot sense haver de recórrer-hi.

Vull que no hi hagi malalties, que ningú hagi de morir per res més que la vellesa.

M'agradaria que ningú maltractés els animals, que no els fessin mal perquè segueixen sent éssers vius i tenen els mateixos drets que nosaltres. Per mi, no caldria que

ningú matés cap animal per tal d'alimentar-nos, crec que la carn no és necessària per viure i a mi no m'importaria no menjar-ne. Que tothom tingués respecte per tothom, tots som iguals i mereixem el mateix respecte, respecte per a les dones, respecte als animals, respecte a tothom. I, per tant, el que vull és que tothom trobi les persones correctes per compartir-hi la vida i que si alguna d'aquestes falla doncs ja n'arribaran de millors, i ja està, no passa res.

Espero que no hagi demanat massa, simplement demano que siguem bones persones i pensem en els altres.

Sóc la **Clàudia**, estaria superbé poder tenir un bon ordinador, una tele molt gran i uns altaveus de qualitat. A tots ens agradaria tenir això i molt més, però, m'he quedat pensant i tinc alguna cosa a dir: per què ens serveixen els objectes si només són objectes?

Quan morim, m'agradaria pensar i dir que he gaudit de la vida al màxim, que hi ha hagut pau al món i molta salut. M'agradaria dir que m'he divertit amb els meus, amb la meva família, i que he tingut molt de tracte amb grans amic meus, que he pogut haver abraçat el meu ídol, que he pogut fer mil i una bogeries i que he rigut fins no parar. El que vull dir amb això, és que els millors records sempre seran els que hem viscut, en segons, minuts, hores o dies, però els objectes els *disfrutarem*, però algun dia s'esborraran.

Per tant, per Nadal vull salut per a tothom

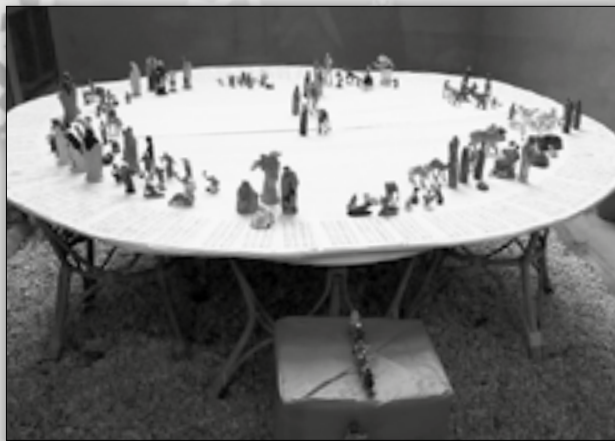
La cura per qualsevol càncer

La llibertat de tot el que està prohibit

Que s'acabin les guerres, la por

Que s'acabin les lluites entre la gent

Imatges de Nadal

Diada de Nadal

(CONTINUACIÓ)

Dimarts 22 de desembre del 2015

Molta felicitat, i sí, també vull alguna cosa material: el somriure

Sóc la **Carla**, a mi m'agradaria ser la propietària d'una illa paradisiaca amb una casa de luxe (incloent-hi bufet lliure) a la platja i tenir un magnífic cavall per passejar-hi tranquil·lament.

També desitjaria que no hi hagués pobresa, ni guerres, ni res de tot això, bàsicament, viure en un món perfecte! Desitjaria que arreglessin els carrers de la meva urbanització, que possessin llums, que hi hagués més seguretat i, sobretot, que obrissin el club de la piscina que hi ha a l'entrada de la meva urbanització, ja que passava els estius allà i tenia molt de èxit. Demanaria que construïssin un supermercat, un centre comercial, un parc d'atraccions i moltes coses més en el lloc on visc i que tot fos gratuït. Seria ideal que no hi hagués tant de racisme, ja que tots som persones i ningú es mereix que sigui tractat com un animal!!!

Som la **Laia** i l'**Omayma**. Com que aquest any ens hem portat bastant bé, i hem tret molt bones notes, us deixem aquí sota el que volem que ens porteu:

Primer de tot volem que en aquest món s'acabin totes les guerres que hi ha.

Volem que ens porteu una màquina per transformar la gent homòfoba.

També ens agradaria que s'acabés el masclisme i el feminisme, perquè hi ha molta gent que pateix per això.

Que s'acabi tot el racisme entre humans.

També ens agradaria que cada persona rica doni uns diners a una persona pobre que els necessita per viure. I per nosaltres, volem una motxilla que voli perquè les que portem ara pesen moltíssim.

Un viatge a Euro Disney a Orlando.

Que s'inventin una llei de prohibir els deures, perquè ens treuen molt de temps lliure dia a dia.

Nosaltres ja hem acabat la nostra carta, voldríem moltes coses més però si demanem tant no hi haurà regals per a altres nens i nenes d'aquest món que se'ls mereixen més que nosaltres.

Sóc la **Inés**, aquest any l'únic que vull per les festes de Nadal, és que el 2016 sigui el millor any de tots, que s'arreglin tots els problemes, que qui sigui violent se'n doni compte que no serveix de res ser-ho, que no hi hagi violència de cap tipus, que no hi hagi ni pobres ni rics, que no existeixin els gihadistes, que l'únic que fan és empitjorar-ho tot, que la tristesa no existeixi, que no hi hagi famílies trencades i que tothom sigui feliç, que ningú hagi de pensar a suïcidar-se o a fer-se mal, que no existeixi l'assetjament escolar.

Només demano que tothom respecti les altres persones i que no hi hagi tants de problemes en el món.

Sóc l'**Alba**, com cada any, que em porteu gairebé tot el que he desitjat, aquest any m'agradaria, no!, m'encantaria que em portéssiu el següent: Una mica d'afecte, per oferir a tothom qui ho necessiti. Salut, per tenir una llarga i pròspera vida. I finalment amor, per donar als meus

Imatges de Nadal

Diada de Nadal

(CONTINUACIÓ)

Dimarts 22 de desembre del 2015

amics, companys... però sobretot aquí més estimo; als meus pares.

No sé si us heu sorprès en veure el que he demanat aquest any perquè comparat amb l'any passat... no hi ha res a veure. Bé, és que l'any passat només vaig demanar, per dir-ho d'alguna manera "foteses". Potser és perquè aquest any he crescut una miqueta i he après a valorar realment bona part les coses.

No vull dir el meu **nom**, a vosaltres no us cal pas saber-lo. Aquest Nadal m'agradaria demanar moltes coses, però finalment m'he decidit per algunes altres que encara em fan més il·lusió.

Desitjo que s'acabin els atemptats i les guerres a Síria, que la pobresa mundial desaparegui, que repartiu felicitat a tothom que ho necessita i que pugui complir tots els objectius que m'havia proposat.

Millor que ja no demani res més perquè moltes de aquestes coses són pràcticament impossibles però no fa cap mal intentar-ho.

Sóc l'**Àngela**, aquest any crec que m'he portat molt bé, espero que vosaltres arribeu aviat perquè tinc moltes ganes de demanar-vos el que vull: aquest any no vull que em porteu res dirigit a mi, vull: molta pau a tot el món, no més guerres a països pobres, més pluja en els pobles secs perquè tinguin més camps per plantar aliments, escoles i professors que ensenyin els nens a aprendre, a llegir i a escriure perquè tinguin un futur millor. Crec que amb aquests exemples ja he dit tot el que demano jo aquest

Nadal, només vull que el nostre món sigui més net, amb menys guerres, molta pau, i tot el que penseu que poguéis fer millor el nostre món per viure-hi.

Sóc en **Gerard**, els desitjos que demano són: tenir més pau al món, o sigui, referint-se que no hi hagi tantes guerres al món perquè l'únic que fan les guerres són que hi hagi conflictes entre països, ciutats, pobles, països destrossats... i, sobretot, que cada cop que hi ha alguna guerra milers i milers de persones moren.

També demano als reis prou maltracta dels nois cap a les noies, perquè jo essent noi m'avergonyixo de ser-ho pel que fan a les noies que no ho veig gens normal, i molt injust per les noies també, perquè elles segurament no han fet res perquè els nois fem això i si els nois ho fan elles també tenen dret a fer-ho, però el millor és que ningú ho faci i hi hagi pau.

I ara el més important: stop assetjament escolar. El que no veig normal és que la gent assetgi una persona quan estic segur que aquella persona no ha fet res. Si els que fan *bullying* és per sentir-se forts, valents, graciosos l'únic que fan és pena, perquè per fer això a un pobre nen o nena que és indefens o indefensa, que no ho facin i que s'ho facin mirar perquè no li veig el què.

Això és el que desitjaria jo per aquest 2016 i espero de tot cor que es compleixi.

Sóc la **Mònica**, aquest any vull moltes coses, no són coses materials, perquè les coses materials no són necessàries per la vida. L'únic que demano és que tothom pugui fer

Imatges de Nadal

Diada de Nadal

(CONTINUACIÓ)

Dimarts 22 de desembre del 2015

tot el possible per aconseguir ser feliç en aquesta vida. Demano que la gent no mati l'altra gent per gust, i que no hi hagi més atemptats terroristes arreu del món. Vull que la gent que no tingui res per menjar pugui menjar cada dia, i que cada dia hi hagi menys morts per aquestes raons. Demano que no hi hagi nens que agredeixin a d'altres per sentir-se millors o superiors, no vull que hi hagi gent que pateixi l'assetjament escolar. Stop bullying.

Sóc l'**Aniol**, ara ja s'acosten les festes de Nadal i us toca treballar de valent.

Jo espero que aquest any en què entrem, el 2016, sigui molt millor que el passat. Per exemple, que no hi hagi guerres ni atemptats, que no hi hagi racisme i que tothom estigui content.

Espero de tot cor que tothom tingui un lloc per viure i també per poder-hi menjar.

També demanaria que la gent del món cuidés l'entorn natural i no contaminés tant perquè si no, hi haurà un gran problema per a les generacions següents.

Espero que tot això es faci realitat i, si no, que es comenci a portar a terme.

Sóc l'**Edgar**, aquest any ha estat un any meravellós i m'he portat molt bé, així que ja penseu portar-me molts de regals eh?

Això és el que demanaré aquest hivern:

Primer de tot vull la pau al món; que no hi hagi guerres als països pobres, que els gihadistes desapareguin i que la gent sigui bona.

Ara diré el que vull per mi: Un mòbil nou (Iphone 6 si pot ser), la Playstation 4, la Xbox ONE, una GoPro Hero 4 sessions, un nou ordinador, atuells de cuina i Roba, molta roba(jerseis, dessuadores, pantalons texans, pantalons de xandall, molta roba de bàsquet, mitjons de bàsquet, calçotets,etc.). Moltes i espero la vostra resposta!

Sóc l'**Ariadna**, jo aquest any demanaria que, encara que probablement sigui impossible, que tots els països ens poséssim d'acord per combatre el canvi climàtic, ja que és un problema que ja ens està afectant i ens afectarà durant els propers anys amb conseqüències greus, si no fem res.

També, que la justícia d'avui en dia actués per a tots de manera igual, sense que els més rics tinguin una justícia preferent, pel simple fet de tenir més diners (com tants casos que es veuen actualment a la televisió).

Però tampoc em centraré només en les coses dolentes, per tant, també desitjaria que les accions que es fan per ajudar persones que ho necessiten continuïn així i no canviïn perquè crec que és molt important que hi hagi gent així per fer que aquest món funcioni.

Sóc l'**Abril**, per aquest any 2016, ja que és la única època de l'any que puc demanar desitjos, en demanaré uns quants, espero que durant aquest any la majoria es puguin complir si us plau.

La meva prioritat és que el món vagi millor, i que la gent s'entengui amb les paraules, no amb l'agressivitat, que la gent que ara mateix no estigui passant per

Imatges de Nadal

Diada de Nadal

(CONTINUACIÓ)

Dimarts 22 de desembre del 2015

un bon moment tiri endavant, que per ser d'un altre color, d'un altre país, d'una altra religió, no se'l margini, no se'l faci sentir inferior als altres, que la gent sigui una mica més comprensiva, que els adolescents no facin assetjament escolar a les persones a qui veuen diferent o que fan diferents coses que ells. Per aquest tema no se'ls ha de jutjar, que la gent tingui dret a decidir la manera que volen viure la vida, que només en tenim una, i la igualtat de la dona.

Sóc en **David**, aquest 2015 m'he portat superbé. No demano gaire coses, ara us faré una llista de les coses que, per mi, són les més importants en aquest món: Vull que em porteu una pilota, per poder jugar a futbol tot el dia, també vull una jaqueta, que les de casa ja em van petites i aquests dies fa moltíssim fred. Ai, que me n'oblido, també vull un sac, però el vull superple, súper-

ple de felicitat per tota aquella gent que conec, per tota aquella gent que a casa ho està passant molt malament, per tota aquella gent que un dia van significar alguna cosa per mi...

Això és el que diria un típic pilota...

Però en realitat el que jo vull és:

Un dinosaure per poder jugar amb tots els meus amics i així poder fer por a tots els meus enemics. Una capa i una disfressa de superheroi, però en vull una de veritat, així podria volar, tirar raigs pels meus ulls i sobretot, agradaria a totes les nenes. També vull un pegàs per ser l'enveja de tots els nens i per enamorar a les nenes, i així, per si amb els superpoders i amb el dinosaure no les he enamorat prou, el pegàs acabarà de fer la feina.

Mira, sé que moltes d'aquestes coses no me les podreu portar, perquè no moleu gaire... Però bé si no podeu és igual, em conformo amb això de dalt, i el sac aquell que he dit...

Gràcies Reis Mags de l'Orient, com cada any, un petó!

Imatges de Nadal

Parlem amb Sílvia Mont

Júlia Mont i Inés Malagón

Parlem amb Sílvia Mont, exalumna

La Sílvia va venir a l'institut per participar en la Diada de Nadal, va aportar-nos la seva experiència en el primer any d'Universitat i va poder compartir una estona amb altres companys i amb els alumnes de batxillerat.

On et vas treure l'ESO i el batxillerat?

Me'ls vaig treure a l'INS Llagostera.

Quin batxillerat vas fer?

Vaig fer el batxillerat Científic-Sanitari.

Et va costar escollir-lo?

Em va costar una mica perquè també m'agraden molt les llengües estrangeres i també pensava a fer l'humanístic.

Creus que vas encertar la teva decisió?

Crec que sí, ja que per aprendre una altra llengua sempre hi sóc a temps.

Actualment estàs estudiant per alguna cosa? Quina?

Sí, actualment estudio farmàcia a la Universitat de Barcelona.

Si és així, et sents a gust al lloc on estudies (universitat, acadèmia...)?

Al principi costa una mica, perquè tot és molt diferent, però tot és acostumar-s'hi.

Quin són els canvis que t'han sorprès més?

Estudiar fora de casa implica aprendre a conviure amb altres persones. I a la universitat t'has d'espavilar, ningú no et va al darrere.

Com tots els treballs el teu també tindrà diverses sortides, concretament, què t'agradaria ser?

Doncs encara no ho tinc massa clar, vull ser farmacèutica però encara no sé si en una oficina, en un laboratori o a la docència.

Explica alguna anècdota del batxillerat, del primer dia d'estudis un cop acabat...

Del batxillerat en tinc bons i mals records, però el primer dia va ser bastant caòtic, la veritat, els professors em van atabalar molt i jo vaig arribar a casa dient que jo no estava preparada per això.

Però una cosa que uns quants recordarem del batxillerat va ser a segon, quan un dijous vam sortir de festa per Girona fins les 6, llavors vam agafar un bus, cadascú es va dutxar i canviar a casa seva i sense haver dormit gens ens en vam anar cap a l'institut mig morts, però vam aguantar les 6 hores!

Quin consell donaries als estudiants de batxillerat perquè els vagi bé un cop l'acabin?

Jo el consell que els dono és que treballin molt, que són molt durs però al capdavant són dos anys, i que si estan ben treballats, llavors s'agraeix molt si et permeten fer allò que vols fer en un futur.

Moltes gràcies i esperem que et segueixi anant molt bé!

Poema de Nadal

Moments de benvinguda

Cada dia conté un destí arraulit dins un càlid niu d'anècdotes. Cada dia és la sobtada història d'unfurtiu viatge: el propòsit, el camí i el cim dansant alhora.

Tant si ens està beneint el sol com neguitejant la tempesta, avui tard o d'hora rememorarem l'estret però poderós fil que ens uneix als que han partit, als que tornen, als que arriben, als que hi són.

I és amb aquest tarannà que el venerable desembre o l'impetuós gener esdevenen colossals mans esteses, a les quals agafar-se en tot viatge per qualsevol racó de món o dins el secret d'una ànima.

Jordi de Domingo Miquel
Professor de llengua castellana

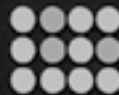
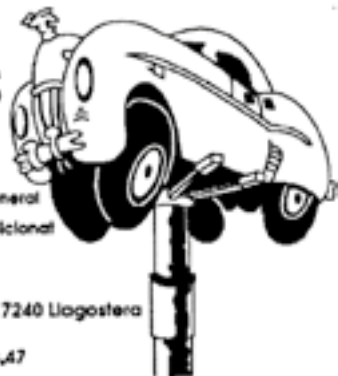

Col·laboradors

Taller Mecànic RESTRUDIS

Mecànica i electricitat en general
Reparació i carga d'aire condicionat
i climatitzadors

C/ Ponent, 5 - Pol. Ind. II - 17240 Llagostera
Girona
Tel. 972.83.18.47

Lourdes Casas

centre fisioteràpia i recuperació funcional

tel: 972 83 22 16 - fax: 972 83 19 76
e-mail: lcasascentre@gmail.com

c/Camprodon, 51 - 17240 LLAGOSTERA

Pinsos Costa Brava

972 830 190

FLECA I PASTISSERIA

La Flor de Maig

HNOS. CORDOBA, S.C.

R.S.I 34/CAT

C/ Àngel Guimerà, 17 - Tel. 972 80 52 52
17240 LLAGOSTERA

Fruites i Queviures

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

CENTRE VETERINARI LLAGOSTERA

HORARI

- Matí: d'11.00 a 13.30 h. (excepte dimecres)
- Tarda: de 17.00 a 20.00 h.
Dissabtes: d'11.00 a 13.30 h.
(Juliol i Agost, dimecres matí obert)

C/ Fivaller, 2
Tel.: 972 83 10 53

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

CENTRE D'ESTÈTICA Ma Assumpció Llobet

c/ Almogàvers, 22
17240 Llagostera (Girona)

Tel: 972830147
mòbil 626101335

Pizzeria La Lluna

PIZZES ARTESANES
GARNS A LA BRASSA
PIZZES A DOMICILI

C/Fivaller, 26 "can Pep"
LLAGOSTERA(Girona) Tel. 972 80 55 66

Sortida de 1r d'ESO

Dilluns 18 de gener del 2016

Visita a Xocoates Torras i a l'estany de Banyoles

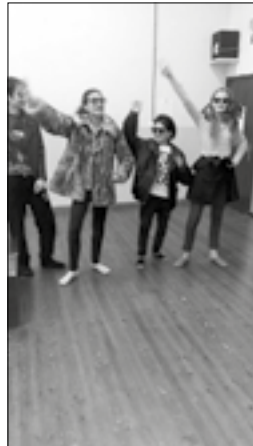

Sortida de 2n d'ESO

Dilluns 18 de gener del 2016

Visita i activitats a El Galliner (Girona)

Sortida de 3r d'ESO

Dilluns 18 de gener del 2016

Anem al Poliorama i vistem el barri Gòtic de Barcelona

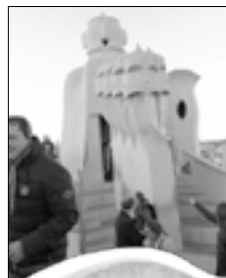

Sortida de 4t d'ESO

Dilluns 18 de gener del 2016

Anem al Poliorama i visitem La Pedrera

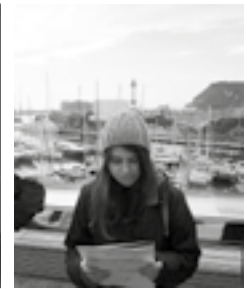

Sortida de 1r i 2n de Batxillerat

Dilluns 18 de gener del 2016

Ruta literària Joan Salvat-Papasseit i vista al MACBA

UAP! 16... jo també sóc Malala

Dies 28, 29 i 30 de gener del 2016

La professora de música de l'institut, Simone Guino ha organitzat i animat als alumnes a participar en l'espectacle musico-teatral dins la celebració del Dia Escolar de la No violència i la pau. Aquest esdeveniment, entre els dies 28,29 i 30 de gener al Teatre Municipal de Girona, és una cantata per la pau, anomenada UAP!. És una iniciativa dels professors de música de secundària i protagonitzada pels alumnes de diferents instituts de les comarques gironines.

La UAP! 16 ha estat dedicada a Malala, aquesta noia pakistanesa que va rebre el Nobel de la Pau de 2014 per la seva defensa del dret de les noies a l'educació. *"Tornar a l'escola em fa molt feliç. El meu somni és que tots els nens i nenes del món puguin anar a l'escola perquè és el seu dret bàsic"*. Malala.

L'UAP! es defineix com una cantata de caire solidari, interpretada pels alumnes dels centres de secundària, en què a través del cant es persegueix un objectiu: la cançó com un instrument per fomentar la pau. Els beneficis de la cantata van anar destinats als projectes de Caritas i d'Intermón Oxfam per aconseguir drets bàsics per aquí i arreu.

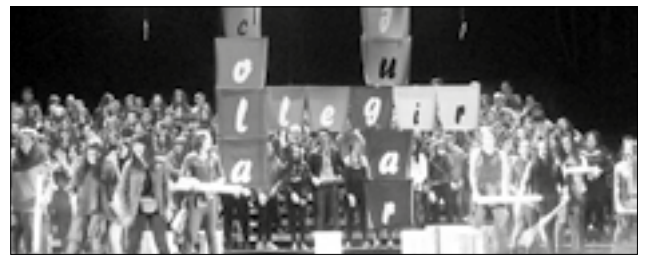
S'hi van unir 1000 alumnes de secundària, per cantar en diferents sessions, sota la direcció escènica, musical i artística de Mercè Rigau, Món Bover i Cràdula Teatre.

Lorena Macias i Nerea Matamoros

Vam estar uns quants mesos coordinant-nos amb molts instituts d'arreu de Catalunya, per les coreografies i les cançons. Finalment va arribar el dia de l'assaig amb els nostres companys d'escenari, on vam posar sobre la taula tot el nostre esforç anterior. L'assaig va ser molt satisfactori. Per fi va arribar el dia de l'actuació, tot va sortir genial, vam fer alguns amics i, personalment, nosaltres repetiríem l'experiència.

Anna Ventura

Seminari Mercats Financers i Borsa

Barcelona 30 de gener del 2016

Els alumnes de l'institut que fan les especialitats d'Economia i d'Economia de l'Empresa de 1r i 2n de Batxillerat van assistir, acompanyats de la professora Susanna López, al Seminari de Mercats Financers i Borsa organitzat per:

BUSINESS&MARKETING SCHOOL **BESIC**

Un seminari on els alumnes van poder assistir a una classe impartida per un professor de la Universitat sobre els mercats financers i la borsa. Una experiència molt enriquidora ja que van poder resoldre dubtes sobre el tema i compartir la jornada amb altres alumnes d'altres instituts de Catalunya també interessats pel món de l'economia.

Parlem amb Alma del Castillo

Carla Pi i Paula Benítez

Parlem amb Alma del Castillo, una emprenedora

Com és que vas decidir posar una botiga de lllaminadures?

Doncs, vaig decidir-ho perquè un dia, bé, jo no feia gaire temps que vivia aquí Llagostera i a vegades venia amb el meu nebot i veia que no teníeu lloc per lllaminadures sinó les llibreries, i llavors vaig començar a preguntar una mica a la gent i em deien que temes d'aniversaris i coses ho anaven a buscar a fora (Platja d'Aro, Girona..) i vaig veure que hi havia un buit per omplir i que hi havia gent que necessitava aquest tipus de negoci.

Has obtingut els beneficis que esperaves?

Bé, de beneficis sempre se'n volen més i es tenen aspiracions per ampliar-ho, el tema és que avui dia és força difícil ser emprenedor i tirar endavant un negoci, però si us referiu si estic contenta perquè hem tingut una molt bona acollida sí, estem súper contents, molt, molt, molt, perquè malgrat ser uns desconeguts aquí ens ha rebut tothom amb els braços ben oberts i estem molt contents, la veritat.

Tens molts clients?

Doncs sí, força clients, a més, al principi pensàvem que tindríem un públic molt jove, força infantil, i la veritat és que si ho hagués de valorar, crec que tenim gairebé la mateixa clientela de gent adulta i gent més joveneta i bé, clients cada vegada en rebem de nous, o sigui, que això és bon senyal, la gent està contenta. El

boca-orella funciona i la gent que ha vingut per primera vegada torna.

Quines són les lllaminadures que vens més? I les que vens menys?

Bé, aquí Llagostera sou força lllaminers però de lllaminadures potents, eh, de lllaminadures picants, molt de sidral, la mainada sobretot, que siguin xiclets explosius molt àcids i aquestes són les lllaminadures que més agraden. I de les que més es venen, doncs les clàssiques tot i que és curiós que havent sortit tantes novetats -perquè el mercat és molt ampli- les clàssiques sempre es venen. Les que menys, no sabia dir-t'ho, perquè la veritat és que potser els caramels, que els caramels són més per a la gent gran, els porten a la butxaca i crec que aquesta és la lllaminadura que podríem dir que menys es ven.

Tens lllaminadures sense gluten? Quines?

Sí, tenim un ampli ventall de lllaminadures sense gluten, inclús alguna sense lactosa, sense traces de fruits secs. A més, intentem que les marques siguin marques que treballin bé, que siguin bones encara que a nosaltres ens costin més cares. A l'hora de vendre el producte és molt més sa dins del que és la lllaminadura, ja que nosaltres agafem marques que tenen, per exemple, els colorants que són naturals. Pots trobar colorant del tomàquet, del raïm, no sé, de verdures, vull dir que és tot més natural dins el que és, de tot el que porta la lllaminadura. I sense gluten en tenim un ventall enorme, perquè a més les lllaminadures més divertides amb for-

Parlem amb Alma del Castillo

(CONTINUACIÓ)

Carla Pi i Paula Benítez

mes més originals són sense gluten, cada vegada en tenim més i esperem tenir-ne gairebé, si no tot, el 90% sense gluten i ara, a més, hem trobat un proveïdor que ens portarà els "estreps", que era una cosa que ens costava força.

Vens llinadures d'altres països? De quins?

Doncs és un dels objectius més immediats en tenir llinadures de països com els Estats Units o Anglaterra, ja que és clar, treballen de manera diferent i tenen coses que aquí no són vistes, el que passa és que ens és molt difícil trobar proveïdors i quan demanem a proveïdors estrangers, el que són, diguéssim els ports d'enviament són força cars. Nosaltres el primer que hem tingut i va tenir moltíssim d'èxit era las grajeas de Harry Potter, perquè com que es van posar de moda a través del Youtube, a través d'un dels youtubers, aquests que vosaltres teniu com a referència, doncs vam veure que van tenir una gran demanda i una bona acollida. El que passa, és que fa pujar molt el producte, l'encareix, i llavors a vosaltres això clar, us repercuteix, però és una de les coses més immediates que tenim pendents, perquè hem trobat un parell de proveïdors que si arribem a un acord, començarem a tenir productes una mica diferents i dels Estats Units i d'Anglaterra.

T'agraden les llinadures que vens?

Doncs sí que m'agraden les llinadures que veng, si no, no les vendria, perquè trobo que si nosaltres no n'estem contents, si jo no estic contenta de les marques, no puc oferir un producte que no m'agradi tot i que no sóc llinadurera i no he provat, evidentment totes les llinadures tot i que és un lloc que a tothom li agradaria treballar i molta gent em diu: mare meva, jo no podria estar aquí perquè les provaria totes. Vaig tastar algunes de les primeres marques, alguns productes, llavors vam veure com era la goma, com era el gust, com era diguéssim, la textura... També m'hi fixo molt, en els colors, en les formes i sobretot la qualitat final del producte, o sigui, que estic contenta del que estem oferint, és clar que sí.

T'agrada la teva feina?

La feina ha estat autènticament una sorpresa i sí, m'encanta la

meva feina. Jo he treballat molts i molts anys de cara al comerç, però mai havia tingut negoci propi i treballar en aquesta botiga és divertidíssim perquè més que una botiga sembla un club social. Aquí veniu, i un es troba a l'altre, un xerra l'altre també, a més, ens donen moltíssim afecte, de debò, és divertidíssim. Sempre tenim anècdotes ve algun nen i et porta un dibuix, alguna nena que et porta, doncs per Halloween, per exemple, ens van portar una carbassa feta per una nena de sis anys, passen les mares i també ens vénen a veure, els pares, vull dir, n'estic supercontenta, és una feina molt agrada, molt divertida tot i quan som divendres veniu atabaladíssims però sí, estic molt contenta d'aquesta feina, és molt gratificant.

Quins són els teus clients?

Bé, com us comentava abans al principi pensava que bé que el públic que tindria seria més jovenet, més infantil i la veritat és que he quedat molt sorpresa perquè no sabia dir-vos quins són els clients-clients, perquè hi ha molta gent gran que ve per les seves llinadures per la setmana i la cosa està força igualada.

A part de les llinadures fas alguna altra cosa?

Venem snacks, , havíem tingut un ampli assortit de brioxeria, el que passa és que en aquest poble sou molt sans i us estimeu més anar amb l'entrepà i la fruita, cosa que tot i que repercuteixi negativament al meu negoci també ho prefereixo, que sigueu més sans i naturals, ja que això sempre és bo. Tenim també crispetes, caramels, blat de moro, els típics snacks. Per a nens molt, molt petits, per a gairebé nadons que no tenen dents, doncs tenim un tipus de blat de moro, que és sense gluten, sense lactosa, sense res, perquè els puguin mossegar, i alguna joguina, alguna còseta de festa, i això sí, nosaltres també treballem i estem enfocant el negoci a treballar per empreses, organitzem esdeveniments dolços, per exemple taules que es diuen "Candy bar". Això als Estats Units és força conegut, fem això pels esdeveniments, fem aniversaris i bé, això és el que podeu trobar a la caseta dolça.

V Concurs de Cultura Clàssica: Odissea

De l'1 al 4 de febrer del 2016

L'Associació de Professors de Llengües Clàssiques (APLEC), va convocar la cinquena edició del Concurs Odissea a Catalunya, en el qual podran participar els alumnes de l'institut de Cultura Clàssica, Llatí i Grec. L'objectiu del concurs és treure la Cultura Clàssica de les aules, almenys durant uns dies.

La idea original d'aquest concurs va ser de les professores Ángeles Burgos González i María F. Loira Santiago, dels departaments de Grec i Llatí de l'IES David Buján de Cambre (A Coruña). L'actual és una versió *en línia* del seu concurs.

El tema de l'ODISSEA 2016 va ser "La guerra a Grècia i Roma".

Segons els organitzadors, amb aquest tema els alumnes aprendran les motivacions que condueixen els pobles a veure's immersos en guerres, de vegades per interessos polítics i econòmics, d'altres per defensar la seva terra i la seva gent o per defensar uns ideals. Però en aquest viatge de dolor i patiment per l'àmbit de la guerra, hauran d'aprendre a valorar, gaudir i defensar la pau, que fa millors les persones i els pobles, enfortint llaços i cercant elements comuns de convivència i benestar entre els éssers humans.

"La nostra nau tornarà a recórrer innombrables aventures en la navegació pel tempestuós mar dels centres de tot Catalunya i, un cop més, en aquesta segona singladura, anhelem arribar a la nostra illa sans i estalvis, però també més savis. Deixem que els nostres alumnes s'enfrontin com he-

ros moderns a les preguntes i gaudeixin de la satisfacció de les respostes trobades amb el seu esforç, que arribin sans a Ítaca i acompleixin la seva travessia sense consultar l'oracle més del que és estrictament necessari."

VI Trobada Gerunda, alumnes de llatí 4t d'ESO

Dijous 10 de març del 2016

Els alumnes de 4t d'ESO que fan Llatí van participar a la VI Trobada Gerunda. Una activitat amb l'objectiu de conèixer la Girona Romana i que els alumnes dels instituts de les comarques gironines, una trentena, que han triat l'op-

tativa de llatí a l'ESO es trobin i es coneguin. La Georgina Carreras, la Sandra Liaqat i la Paula Vargas van guanyar una de les proves, l'anomenada "kahoot".

Olimpiada de Biologia

Dissabte 6 de febrer del 2016

L'Anna Pico Tomàs va participar a la fase provincial de les Olimpíades de Biologia a la Facultat de Ciències de la UdG. A finals del mes de febrer es van publicar els resultats a nivell català. Dins la classificació alfabètica de tots els participants de Catalunya ordenats per quartils, l'Anna va quedar dins del primer quartil, és a dir, entre els 86 primers dels 344 participants. També va quedar entre la 4a i la 8ena posició a nivell de Girona d'un total de 30 participants. Felicitats!

Olimpiada de Geologia

Divendres 26 de febrer del 2016

Els alumnes de 1r de Batxillerat, Jaume Rabasedas, Juan Carlos Castillejo, Dani Roldán i Eva Grabuleda van participar a la Olimpiada de Geologia a la Facultat de Ciències de la Universitat de Girona.

Olimpiada de Geografia

Divendres 11 de març del 2016

L'Olimpiada de Geografia és un concurs entre estudiants de 2n de Batxillerat, l'objectiu del qual és estimular l'estudi de la Geografia i donar a conèixer la vessant professional d'aquesta disciplina. Aquest any a Girona s'ha aconseguit un rècord d'inscrits. En total 156 alumnes de 17 centres diferents. Per part del nostre institut, en la seva primera participació, van assistir els alumnes de 2n de Batxillerat de Geografia, Yeshi Agustí, Arnau Torrent, José Manuel Macias, Berta Guinó, Juan Carlos Castillejo, Jonathan Luengo, Helena Abel i Jie Xing. Hi van anar acompanyats del professor de geografia Eduard Pardo.

Aquest concurs s'estructura en dues fases. La primera és una prova, denominada fase local, que es realitza a les universitats interessades amb la col·laboració de les diferents Delegacions Territorials del Col·legi de Geògrafs. Els tres primers classificats d'aquesta prova passen a la segona fase, la fase estatal, a Salamanca.

Jornada de portes obertes

Diumenge 6 de març del 2016

El diumenge 6 de març del 2016 es va celebrar la jornada de portes obertes a l'Institut de Llagostera.

Aquest any la jornada de portes obertes ha estat ambientada amb el IV centenari de la mort de Miguel de Cervantes i Shakespeare, i el 700 aniversari de la mort de Ramon Llull. En la nostra opinió personal ha estat un dels anys més bonics i amb molta història ja que van ser uns grans escriptors, que sempre ens podran servir d'exemple.

Els de segon vam llegir un fragment de Don Quijote de la Mancha i vam fer unes vinyetes de còmic, relacionades amb una de les seves aventures.

Els més grans, van dedicar la jornada de portes obertes a Shakespeare.

Nosaltres també vam llegir un fragment de *El llibre de les besties* de Ramon Llull i vam buscar citacions seves importants o boniques i vam fer unes bafarades que estan penjades per a tots els nostres de l'institut.

Laia Carmona i Omayma Dahouti

FA 700 ANYS

Ramon Llull va néixer a Mallorca el 1232 i va morir el 1316 a bord d'un vaixell que anava a Mallorca, fill de Ramon Llull i d'Isabel d'Enric.

Va ser escriptor, filòsof, místic, teòleg i professor. També es va interessar molt per la llengua, va estudiar llatí i quan va anar a Terra Santa va conèixer a un esclau moro que li va ensenyar àrab.

El 1257 es va casar amb la Blanca de Picany, amb qui anys després va tenir dos fills. Al cap de trenta anys, Ramon va tenir quatre aparicions de Crist (que li va demanar que deixés la humanitat i que es posés al seu servei), des de llavors va deixar la seva vida de cortesà i de la poesia trobadoresca, i es va dedicar a convertir infidels mitjançant la persuasió, a demanar a les autoritats la fundació de monestirs (va fundar el monestir de Miramar a Mallorca)

Jornada de portes obertes

(CONTINUACIÓ)

Diuenge 6 de març del 2016

i a escriure llibres: va escriure més de 250 llibres traduïts al català, llatí i àrab de filosofia, de ciència, de gramàtica i mística, i novel·les.

Ramon Llull va viatjar per molts països d'Europa (Alemanya, França...) i del nord d'Àfrica (Algèria, Ceuta, Tunis, Jerusalem, Egipte...), on va visitar filòsofs, reis i papes, ell els va explicar els seus pensaments a la Universitat de París.

FA 400 ANYS

Con motivo de la celebración de los 400 años de la muerte de Miguel de Cervantes Saavedra, el centro tiene expuesto un mural compuesto por las portadas de su novela más famosa *Don Quijote de la Mancha*, traducida a 140 lenguas.

Alba Rabasedas Sidera

Aquest any, el tema de la Jornada de Portes Obertes de l'institut era la literatura. Tot l'institut estava decorat amb bafarades penjades del sostre que contenien frases d'escriptors com Shakespeare, Llull i Cervantes, també hi havia dibuixos sobre Don Quijote i també hi havia un escriptor fet de cartró però sense cap, i hi podies posar el teu cap perquè et fessin una foto. A les escales que porten a la segona planta hi havia fotos d'alumnes, professors, personal no docent i membres de l'ampa, llegint un llibre.

Les classes estaven obertes, i hi havia exposicions sobre tot el que havíem fet fins aquell dia.

Va venir molta gent.

Aniol Molero Grau

Jornada de portes obertes

(CONTINUACIÓ)

Diumenge 6 de març del 2016

Parlem amb Narcís Puig

Lia Maurici i Clara Oliver

Parlem amb Narcís Puig, professor de tecnologia

Bon dia, Narcís! Et podem fer una entrevista per a la revista de l'institut?

Sí, home, sí!

Amb quants anys vas començar a treballar?

Vaig començar a treballar amb 16 anys.

De petit, què volies ser de gran?

De petit volia ser paleta, perquè m'agrada la construcció d'edificis.

Quants anys fa que vas començar a treballar a l'institut de Llagostera?

Fa dos anys que treballo a l'Institut i aquest és el tercer.

On vius?

A Girona, a l'avinguda de St. Narcís del barri de St. Narcís.

Explica un fet desagradable que t'hagi passat a l'institut de Llagostera.

Quan vaig venir a treballar aquí, vaig aparcar la moto a la vorera i em van posar una multa de 200 euros.

Digues una anècdota que t'hagi passat a l'Institut?

L'any passat una alumne va desmuntar una maqueta del professor per construir la seva per tenir bona nota.

Què és el que t'agrada més del teu treball?

La relació amb els alumnes.

I què és el que t'agrada menys?

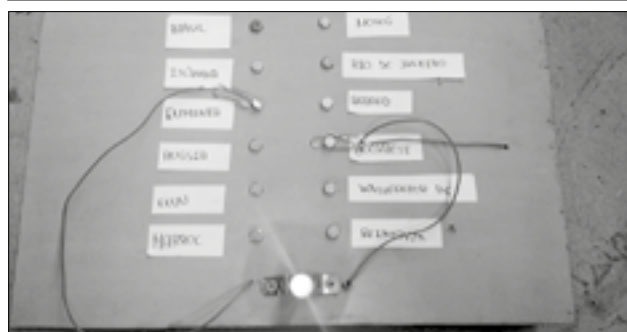
La mala educació i el poc sentit comú d'alguns alumnes.

Estàs content amb el teu treball o voldries treballar de alguna altra cosa?

Sí, estic content del meu treball a l'institut.

Treballaves d'algun altre ofici abans de ser professor?

Sí, abans de treballar a l'institut treballava d'arquitecte tècnic.

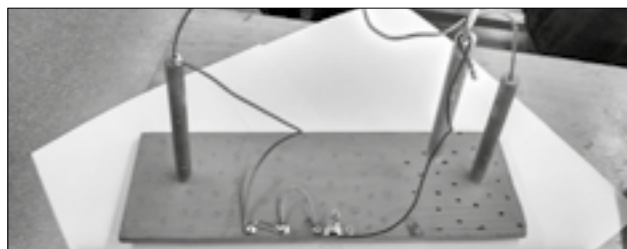
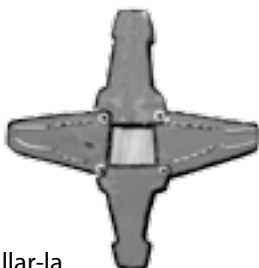
Projectes al taller de Tecnologia, 2n d'ESO

Narcís Puig

Estrella

Es tractava d'aprendre a fer anar les tisores de planxa, llimar, el contrapunxó, foradar i reblonar.

Primer varen dibuixar l'estrella, tallar-la amb les tisores de planxa a ajustar-la a llima. Fer un encaix amb llima. Amb un contrapunxó marcar per fer els forats que l'uneixen amb reblons. Reblonar les quatre peces per ajustar-les. Marcar amb el contrapunxó els forats per adornar-les. Pels forats passar-hi un fil per unir-los, enganxant-lo amb soldadura amb estany.

IV Jornada de l'esport femení

Diumenge 6 de març del 2016

Per celebrar el dia internacional de les dones, el diumenge abans un grup de noies de l'institut vam anar a la jornada d'esport femení. Va coincidir amb la jornada de portes obertes i érem poquetes, quatre alumnes de 1r d'ESO, vuit de 2n i una de batxillerat, acompanyades pel professor d'Educació Física, Pedro Pablo Fuentes. Quan vam arribar a Girona ja ens van donar la credencial per poder participar, l'havíem de portar penjada al coll i tot seguit vam començar a practicar els esports. Primer atletisme, després vam fer salt d'alçada i la veritat és que era molt difícil perquè s'havia de córrer amb el peu dret i saltar amb l'esquerra.

Gairebé a tothom va agradar molt el piragüisme, al principi em va fer una mica de por, perquè mai havia anat en piragua, el monitor em va dir que no passava res, havia d'anar suau i llestos!. Quan vam acabar de fer piragües vam haver d'eixugar-nos perquè ens havíem mullat molt. Després vam anar a comprar pizzes i ens van donar unes bosses de regal que portaven una poma i aigua. Ens ho vam menjar tot i vam anar cap a l'autobús per tornar a Llagostera.

Dia Internacional de les Dones

Dimarts 8 de març del 2016

Aquest dia es reivindica la lluita de les treballadores per a millorar les condicions laborals i socials de les dones.

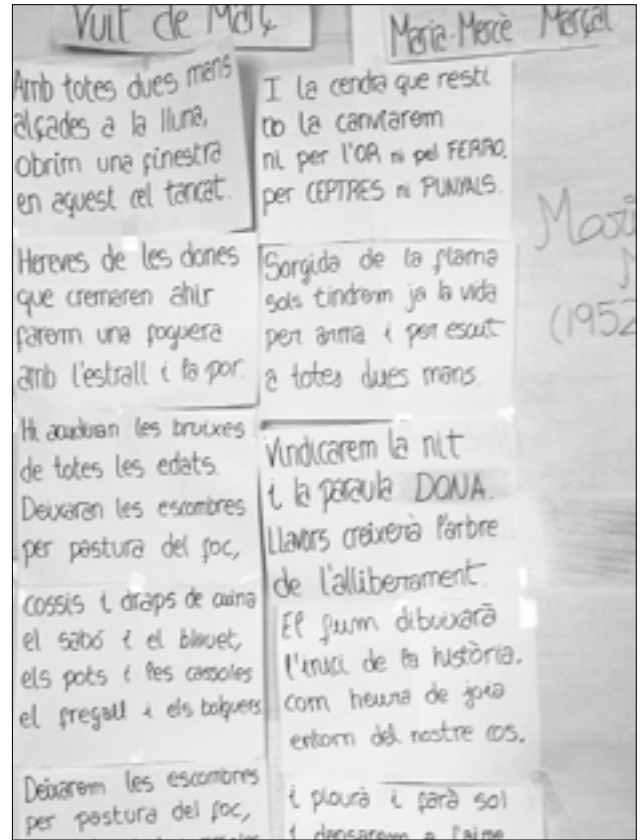
La història més estesa sobre la commemoració del 8 de març fa referència als fets que van succeir l'any 1908 en aquesta mateixa data, quan van morir calcinades 146 treballadores de la fàbrica tèxtil Cotton de Nova York en un incendi provocat per les bombes incendiàries que els van llançar davant la seva negativa a abandonar el tancament que elles mateixes protagonitzaven com a protesta pels baixos salaris i les indignes condicions de treball que patien.

També es reconeix com a antecedent les manifestacions protagonitzades per obreres tèxtils a partir de novembre de 1908, també a Nova York, per denunciar igualment uns salaris i unes condicions de treball inacceptables, raó per la qual van ser tractades brutalment per la policia i arrestades, van patir fam, moltes van ser acomiadades, però van aconseguir les peticions reclamades. El 8 de març de 1909 es va convocar una nova manifestació exigint millores de condicions per a les dones emigrades, l'abolició de l'explotació infantil i el dret de les dones a votar.

La Conferència Internacional de Dones Socialistes reunida a Copenhaguen (Dinamarca) en 1910, va proclamar el Dia Internacional de la Dona Treballadora, una jornada de reivindicació i defensa dels drets de les dones, també denominada en ocasions com a Dia Internacional de la Dona o simplement Dia de les Dones.

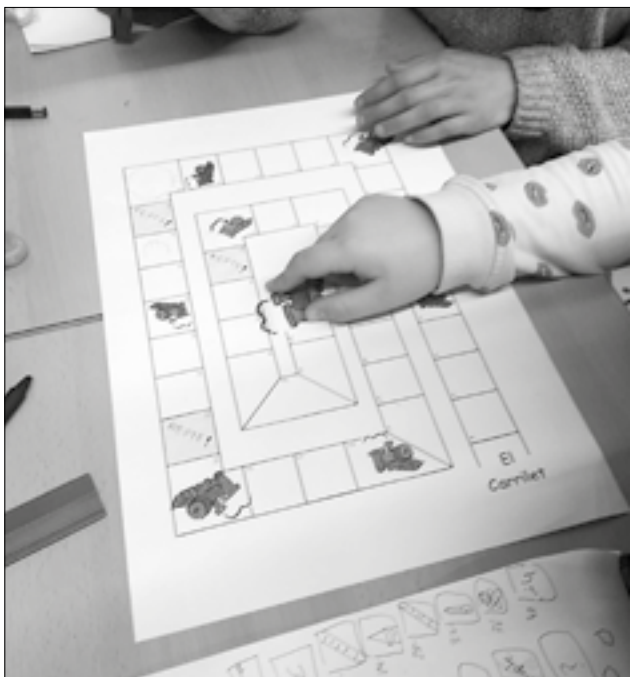
Al marge dels orígens reals de l'elecció del 8 de març com a data rellevant en la reivindicació dels drets de les

dones, és una jornada consolidada dedicada a la reflexió sobre les condicions vitals i laborals de les dones arreu del món.

Treball de síntesi 1r d'ESO *El carrilet*

Treball de síntesi 2n d'ESO *La fotografia*

Treball de síntesi 3r d'ESO *Un món plural*

Projecte de recerca 4t ESO *Viatjar*

Raúl Martínez i Nerea Buyo

Aquest Projecte de Recerca, ja que no hem anat al viatge ha tractat de preparar un viatge per l'estiu als professors.

El primer dia ens van distribuir en grups i vam escollir on volíem portar els professors i vam fer la recerca dels preus, hotel, l'avió... El segon dia vam anar d'excursió a Girona a unes agències per tenir més informació del lloc on anirien, les activitats, el canvi de moneda, la llengua... Durant tota la setmana vam comparar webs d'hotels i avions i finalment vam haver de fer una presentació amb totes les dades del viatge per convèncer els professors d'agafar el nostre projecte entre altres grups i vam veure documentals i algunes activitats, però sobretot estàvem més implicats en l'organització del viatge per als profes.

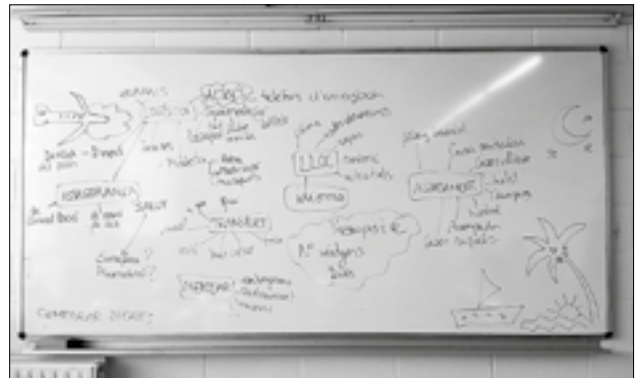
En conclusió, podem dir que ha estat un treball de síntesi molt divertit i interessant, ja que hem descobert llocs nous i hem après el canvi de moneda, la llengua, el menjar i una mica de cultura.

El viatge de 4t

Cada any els alumnes de 4t d'ESO fan un treball de recerca que consisteix a fer un viatge. Durant aquest viatge els alumnes fan un pretreball, fan un dossier durant el viatge i l'han d'entregar unes setmanes després.

Aquest any els alumnes de 4t hem anat a Itàlia a la zona de la Toscana. Hem visitat moltes ciutats famoses d'Itàlia com Pisa, Florència i la ciutat on estàvem allotjats (Montecatini). Alguns dels llocs més emblemàtics que vam veure van ser el Ponte Vecchio i el David de Miquel Àngel. Va ser un viatge molt divertit per nosaltres. Vam visitar molts llocs i ens van deixar moltes estones lliures per poder veure el que volguéssim.

Cristian Romero, Biel Guinó, Marc Turon i Guillem Roget

Viatge de final de curs 4t d'ESO

Alba Rusinyol, Alèxia Perez i Georgina Carreras

14 de març:

El 14 de març va ser el primer dia del nostre viatge de fi de curs. A un quart de cinc de la matinada vam agafar l'autobús en direcció a Itàlia, més concretament a Montecatini. Ens esperaven 18 llargues i avorrides hores d'autocar. Cada dues hores fèiem una petita parada d'uns quinze minuts. Finalment va arribar l'hora de dinar i, per sort, vam arribar a Montecarlo. Hi vam dinar i vam visitar el casino, que per cert era molt luxós, tothom duia cotxes caríssims i la gent anava vestida de marca. Quan vam haver acabat de visitar Montecarlo, ens vam dirigir cap a l'hotel. A causa del tràfic i d'alguns accidents que per mala sort ens vam trobar, vam arribar amb molt de retard al nostre allotjament de Montecatini. Vam aconseguir arribar a les 11 de la nit i els cuiners de l'hotel quasi no ens van donar sopar perquè ja havien tancat la cuina. Per sort vam poder sopar però el menjar no era gaire bo. Per acabar el dia, ens vam anar a allotjar a les respectives habitacions. Com a conclusió del dia, podem dir que es va fer un xic feixuc a causa de les hores de l'autocar, però malgrat la quantitat d'hores el bus va ser prou entretingut i amè.

15 de març:

El dimarts, el segon dia del viatge, vam visitar Pisa.

A les vuit ja estàvem tots esmorzant, per agafar el bus a tres quarts de nou. El conductor ens va avisar que quan baixéssim de l'autobús hi hauria molts senyors que ens intentarien vendre *souvenirs*, ulleres de sol, braçalets, i que, per tant, no els contestéssim perquè si no no ens deixarien en pau.

Després vam anar caminant fins on hi ha la torre de Pisa i la catedral. Al costat, també hi havia un mercat molt gran. Ens van deixar una estona de temps lliure per visitar el mercat i fer-nos fotos amb la torre i, seguidament, vam anar a dinar a un restaurant on teníem insectes d'acompanyants. A la tarda vam anar a visitar Lucca, una població emmurallada. Hi vam poder veure moltes botigues i visitar el poble durant el temps lliure que els professors ens van deixar. Valorem la visita al poble emmurallat una mica avorrida, ja que no vam poder sortir fora de les muralles i vam haver visitat el poble de seguida perquè és molt petit. En general, ens va semblar un dia molt productiu i interessant, ja que vam anar a veure Pisa, més conegut com la ciutat de la torre inclinada.

16 de març

El dimecres vam passar tot el dia a Florència. Al matí un guia ens va fer una visita guiada per tot Florència. Vam passar per l'església, per places i per carrers populars. El guia ens va deixar en el restaurant on teníem reservat per dinar. Com era evident, aquell mateix dia també vam menjar pasta i carn, i per postres un gelat. A la tarda del dimecres ens van deixar lliure fins a una hora. Vam anar a visitar botigues i els mercats

Viatge de final de curs 4t d'ESO (CONTINUACIÓ)

Alba Rusinyol, Alèxia Perez i Georgina Carreras

que hi havia per allà. El que més ens va agradar va ser el Ponte Vecchio, ja que era molt bonic. El que no ens va agradar tant va ser la manera que tenien els italians a l'hora de circular, ja que quan anaven amb bicicleta, si no t'adonaves que estaven darrere teu, t'atropellaven. En definitiva, va ser un dia que vam conèixer la bonica població de Florència.

17 de març

Durant tot el dijous vam fer dues visites. Al matí vam anar a Siena i a la tarda vam visitar la petita població de Sant Gimignano. A Siena, una noia ens va fer una visita guiada i ens va explicar coses molt interessants. Per exemple, que Siena està dividida per barris i que cada barri té nom d'un animal (el barri de la tortuga, el barri del drac...) Siena també és famosa per les curses de cavalls que s'organitzen a la Piazza del Campo dos cops a l'any. A la tarda, vam agafar un bus interurbà que ens va portar a la petita població de Sant Gimignano. Vam tastar uns dels millor gelats que hi ha al món. Ens van deixar tota la tarda lliure. Cap al capvespre vam tornar a l'hotel, on vam sopar i vam anar a dormir.

18 de març

El divendres 18 de març va ser l'últim dia del nostre viatge. Primer de tot vam anar fins a Florència a visitar el museu Accademia Gallery Museum in Florence. Hi vam poder observar molts quadres i el més sorprenent va ser l'escultura apreciada de Michelangelo. Ens va sorprendre la seva grandesa i la seva perfecció en tots els detalls. Seguidament, vam anar a dinar en un restaurant de Florència. A la tarda, vam anar a Pisa i més tard vam anar en direcció a l'aeroport. Després d'embarcar totes les maletes, vam sopar a l'aeroport i amb retard, vam pujar a l'avió per

tornar. Després d'una hora i vint minuts vam arribar a Barcelona, però no va ser fins molta estona més tard que vam agafar l'autobús rumb a Llagostera, ja que va venir amb retard i ens vam haver d'esperar a l'aeroport a altes hores de la nit. Finalment, vam arribar a Llagostera a quarts de quatre de la matinada.

En conclusió, va ser un viatge molt entretingut i divertit per a tots. Vam poder descobrir un lloc del món tan bonic com Itàlia. Va ser un viatge memorable i inoblidable.

El passat 14 de març els alumnes de 4t d'ESO de l'institut de Llagostera vàrem anar en direcció al nord d'Itàlia. Vam marxar el dilluns, concreta-

ment a les 3 de la matinada, des de la porta de l'institut amb l'autocar. Cada dues hores fèiem una parada de mitja horeta i fins les 9 del vespre no vàrem arribar a l'hotel. Al migdia, vam dinar a Mònaco una ciutat d'autèntic luxe i vam visitar el casino. Més tard, vam continuar fins arribar a l'hotel. Un cop arribat, vam sopar i vam anar a dormir.

El següent dia ja vàrem anar a visitar els llocs més emblemàtics d'Itàlia com Pisa, i allà vam visitar la famosa esplanada en la qual podem trobar la catedral i la famosíssima torre inclinada. Un cop allà, vam fer fotos i vam tenir un temps lliure. Els altres dies vam visitar la ciutat de Florència, San Gimignano.

Vam visitar molts llocs, especialment a Florència, que va ser la ciutat que ens va agradar més. Vam viure una molt gran experiència i ens ho vam passar molt bé. L'única cosa que canviaria seria l'anada, en comptes d'anar amb autobús hauria anat amb avió. A part d'això, considero un viatge molt divertit i molt interessant.

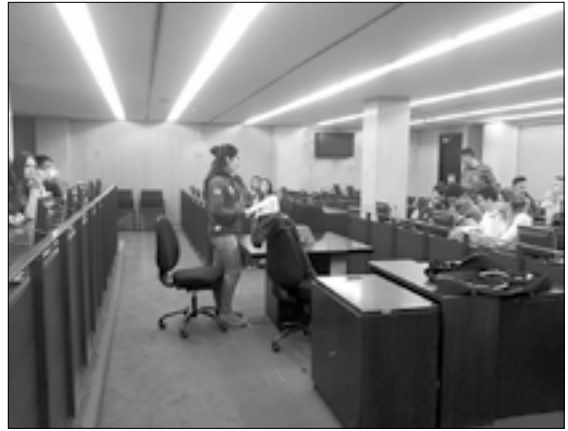
Tomas Lloveras Badia

Viatge a Madrid, 2n de Batxillerat

Els alumnes de 2n de Batxillerat varen anar a Madrid acompanyats pel seu tutor, Pitu Basart i pel professor Lluís Riera.

Col·laboradors

BABEL
LLAGOSTERA
Escola d'idiomes

Eva Cubarsi Blanco
C/ Fivaller nº 3
17240 Llagostera

info@babelllagostera.cat
Tel. 696 246 537

ANGLÈS   ALEMANY   XINÈS   FRANCÈS

neixes

Albert

N.I.F. 40.323.881 - M

C/ Mas sec, 60 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 831 540 - TM 678 544 090

LLIBRERIA SUREDA

Pl. Catalunya, 15
17240 LLAGOSTERA
(Girona)
Tel./ Fax 972 83 00 97
s.c.

Josep Aliu
Can Viñas de Llagostera S.C.

C/ Camprodón, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 00 74

Pinsos • Adobs • Complementos per animals • Vins i caves

canviñas@gmail.com
www.canviñas.com

RAMONET LLOVERAS
ASSEGUANCES

Joan Maragall ,30
17240 Llagostera
tel. 972 831 819
fax. 972 831 804

Camprodon, 16
17240 Llagostera
tel. 972 830 040
tel. 972 805 539

Perruqueria Canina
Passejador de Gossos
Alimentació - Accesoris

C/ Garbí, 7 - Local 3
17240 Llagostera

Tel.: 608 863 775

VIDRECO
cristalleria i fusteria d'alumini

Viladomat 36
08015 BARCELONA

TEL 93 442 04 55
FAX 93 443 35 28

vidreco@yahoo.es
www.vidreco.es

can Pericus
gastrobar

Plaça Catalunya 3, Banyoles t. 972 583 984 canpericus@pereroca.net

Dia mundial de l'activitat física

Dimecres 6 d'abril del 2016

Per celebrar-ho a l'hora del pati es van organitzar diversos jocs col·lectius. Tothom hi va participar!

Dia mundial de l'activitat física

(CONTINUACIÓ)

Dimecres 6 d'abril del 2016

Parlem amb Joan Sabat Tibau

Àngela Amat, Aniol Vinyoles i Alba Rabasedas

Parlem amb Joan Sabat Tibau, del Grup Excursionista Bell-Matí

L'hem entrevistat perquè sabem que fa molts anys que ocupa el lloc de president del Grup Excursionista Bell-Matí i, és clar! té molta experiència amb excursions de muntanya.

Has viscut sempre a Llagostera? T'agrada viure-hi?

Sí, molt, perquè hi ha llocs molt bonics i estem en un lloc immillorable.

Quan va començar la teva afició a caminar per muntanya? Quan eres petit, tenies tanta afició a caminar com ara?

Des de sempre. Vaig néixer a pagès, i des de petit ja m'agrada anar a buscar bolets... I després vaig aficionar-me a la muntanya quan en tenia 16 o 17 anys.

Si malament no recordem, l'entitat del Bell-Matí es va formar quan tu tenies 15 anys aproximadament. Ja hi vas començar anar des del principi?

En tenia 14, no vaig començar des de l'inici, vaig començar als 16 anys, concretament al final de l'any 1967 col·laborant amb els pastorets i guarniment de l'arbre de Nadal a la plaça d'Espanya i excursions al 1968.

Quin va ser el teu primer 3.000?

El Monte Perdido, 1972, potser per falta d'experiència va ser una mica pesat però va ser molt maco.

Quins són els cims més emblemàtics que has fet? Ens han dit que vas anar al Nepal.

La Pica d'Estats amb la Triple A, (Aniol, Àngela i Alba). Va ser una gran experiència i, a més a més, molt bonica.

És cert que vaig anar al Nepal, va ser una altra experiència molt maca, no vàrem trepitjar neu, tot i que aquells dies hi va haver una nevada imprevista, però finalment vàrem aconseguir fer un cim de 5.000 metres.

Tu que has anat pràcticament des de sempre amb el Bell-Matí, amb quins aspectes creus que ha evolucionat l'entitat? I quins canvis creus que farà a partir d'ara?

Abans es feien més activitats de poble, sempre s'ha involucrat molt amb els actes culturals. Últimament ens hem centrat més en el centre excursionista sense deixar activitats culturals en el poble.

No, no crec que ningú ho sàpiga.

Quan i com vas decidir ser el president del Bell-Matí, i per què?

L'any 81 fins al 85 i del 94 al 2015. Bé, de fet ara tinc ganes de tornar-ho a deixar.

Quants anys has estat president?

25 anys.

Com s'organitzen les sortides, és gaire complicat? Quines altres activitats fa el Bell-Matí?

N'hi ha de totes, les de poble a vegades són les més difícils, obrir camins que de vegades no hi són. I les de muntanya porten la feina de saber on has d'anar i evitar de no perdre'ns, també s'ha de procurar de tenir algun contacte que estigui a prop i que es conegui la zona.

Bé, ara que ens has explicat una mica com funciona tot això, ens podries dir cada quant feua una sortida d'aquestes?

Últimament, fa aproximadament 3 anys que fem cada mes sortides i alguns mesos matinals. Ja fa 15 anys que es fan 4 sortides pel poble anualment.

A la festa dels 50 anys de l'entitat, vas fer saber que ple-garies de ser president. Qui penses que se'n cuidarà ara?
En aquest moments encara no ho se, però jo seguiré col·laborant amb la junta.

Ara que et retires del càrrec de president, què t'agradarà fer en el temps lliure? Seguiràs anant amb el Bell-Matí i t'hi embolicaràs tant com ara?

Anar-hi sí, embolicar-m'hi no tant, per això crec que és una distracció i una forma de viure-hi.

Tu què creus que passarà en el futur de l'entitat?

El meu desig és que continuï molts anys més, perquè últimament surt molt bon planter (Triple À).

Com animaries el jovent perquè s'animés a anar a caminar?

Em fa l'efecte que no sóc jo qui haig de motivar, és un mateix que s'ha de motivar i ha d'aprendre a gaudir de la natura.

Ens podries donar algun consell per anar a caminar, als joves que volem començar ara?

Avui dia hi ha molts mitjans perquè un no es perdi, jo no en faig servir, perquè jo crec que el veritable esperit de la muntanya és amb el mapa a la mà i, de tant en tant anar contemplat l'entorn i agafar punts de referència.

Quins són els teus futurs projectes?

Com a projecte una mica fort, estaré a punt d'iniciar la travessia del Pirineu (que durarà més o menys un mes i la faré cap al juny) i després, col·laborar amb les activitats del poble.

Quina és la muntanya amb què et sents més representat?

La muntanya amb què em sento més representat és el Santuari de Cabrera.

Per últim, quan no siguis president del Bell-Matí has pensat d'escriure un llibre o fer conferències de la teva experiència durant tants d'anys de muntanya?

Creo que seria molt bonic, però jo no tinc la fusta d'escriptor i conferenciant, m'agrada explicar la meua experiència però no per fer això.

Moltes gràcies per deixar-nos fer l'entrevista i gràcies per col·laborar amb el nostre institut.

Adéu i fins a una altra.

Concurs de relat breu Coca-Cola

CATALÀ, dissabte 2 d'abril

Hi van participar els alumnes de 2n d'ESO: Aniol Molero, Aina González, Carla Pi, Júlia Mont, Edgar Vert, Ariadna Hernández i Paula Barbosa.

Hi concursaven un total de 150 alumnes aproximadament, i disposàvem d'un total de dues hores per elaborar un relat breu d'un tema proposat. Quan vam arribar-hi ens van donar una esponja en forma de bombeta de mida petita, en ella hi posava una frase a partir de la qual havia d'anar el relat. La frase era: AQUELL QUE NO S'EQUIVOCA ÉS AQUELL QUE MAI NO FA RES.

Quan vam esgotar el temps i per tant, vam haver d'entregar les redaccions, ens van donar una samarreta de Coca Cola, i un refresc.

Doncs, vam acabar aquell matí amb una nova experiència per explicar.

CASTELLÀ, dissabte 9 d'abril

Hi van participar els alumnes de 2n d'ESO: Abril Rodríguez, Inés Malagón, Mónica Vicente, Alba Coll, Jorgina Prunell, David Posas, Júlia Herrero i Ana Castillejo.

La frase que ens va tocar va ser *¿De dónde había salido esto?*, la vam trobar dins d'una caixa de música, i el relat havia de tractar sobre això, una caixa de música i si volien incorporar la frase doncs la posàvem, però no era obligatòria. Vam estar dues hores fent el relat. Ens donaven un paper en brut i un altre per entregar, ens deixaven parlar, beure aigua i anar al lavabo i de tot, no era pas com un examen, i podíem sortir quan volguéssim. Al sortir entregàvem els papers i ens regalaven una samarreta de Coca-Cola i un refresc. Va estar bé l'experiència i ens ho vam passar bé, va ser entretingut.

Parlem amb Susana Lara

Paula Barbosa, Jorgina Prunell, Laura Tarifa i Alba Coll

Parlem amb Susana Lara, professora de llengua castellana

És la nostra professora de llengua castellana, és el seu primer curs a l'institut i volem conèixer-la una mica més.

On vas néixer?

A Girona.

Vas tenir una infància complicada?

Una mica. Perquè la meva mare va morir quan tenia dotze anys.

Eres bona estudiant?

Sí, normal.

Des de petita tenies pensat ser una professora?

No, volia estudiar empresarials o turisme. Mai m'havia plantejat fer de professora i ara no ho canviaria per res del món.

Amb quants anys te'n vas anar de casa?

Als vint-i-quatre anys, quan em vaig casar.

A quina universitat vas anar?

Vaig anar a la Universitat de Girona.

La recomanes?

Sí, la recomano. Vaig passar uns anys fantàstics.

A on resideixes actualment?

A Cassà.

Quins gustos tens?

Tinc dues passions, la roba i la literatura.

Ens recomanes algun llibre per llegir, interessant?

Infància, adolescència, juventud de León Tolstoi i *Tiempo entre costuras* de María Dueñas.

T'agraden els animals? Tens alguna mascota?

No, i no tinc cap mascota.

Quins són les teves aficions?

Llegir, la moda i jugar a pàdel.

Quin és el teu color preferit?

El negre

A quin institut vas treballar anteriorment, abans que el nostre?

A Banyoles, a l'institut Josep Bruguat.

T'agrada aquest institut?

M'agrada molt.

Què en penses, dels alumnes?

Són molt acollidors i oberts. Estic molt i molt bé.

A on has viatjat?

A Nova York, a Punta Cana, a Itàlia, a Londres, a París, a Roma...

Quines metes tens a la vida? Les has complert?

Un dels meus somnis seria escriure un llibre però estic lluny de complir-lo. En general, puc dir que tinc

una vida molt feliç. Penso que sóc molt afortunada.

Sortida Projecte Singular

Dilluns 11 d'abril del 2016

Els alumnes de 4t d'ESO visiten l'empresa MATERIALS CASSÀ de Cassà de la Selva. Un dels objectius era recollir material per fer el trencadís d'en Gaudí.

Sortida Expo-Jove

Dimecres 13 d'abril del 2016

La Generalitat de Catalunya cada any organitza una fira a Girona que s'anomena Expo Jove i dirigeix unes sortides obligatòries als alumnes de 4t. L'objectiu principal del saló és donar suport als joves en "la presa de decisions" del seu futur professional i laboral així com també als pares i mares, professorat, orientadors, treballadors, emprenedors i persones en situació d'atur que vulguin ampliar o reprendre els seus estudis. Aquest any s'ha fet del 13 al 16 d'abril.

Els alumnes de 4t d'ESO de l'institut de Llagostera hi van anar el 13 d'abril. La fira estava distribuïda per diferents parades. A cada parada s'hi trobaven orientadors, que t'explicaven i informaven. Es van portar a terme xerrades informatives sobre formació, ocupació i recursos, i també xerrades professionals distribuïdes en 5 sales de conferències. Hi havia informació sobre cicles formatius, batxillerats, carreres ...

Per finalitzar, va ser una sortida molt interessant, ja que els alumnes van poder informar-se sobre el que podrien fer en un futur.

Carla Pintor, Hafida Fahchouch, Imane El Khattabi i Montse Serrano

III Fira Ciència Entre Tots

Dissabte 16 d'abril del 2016

L'Institut de Llagostera altre cop present a la fira de **Ciència entre tots** que es celebra a Girona. En aquesta tercera edició vam presentar *Cuina i Ciència*.

Es pot fer una classificació de la matèria amb objectes i productes que s'utilitzen a la cuina? Perquè hi ha grans de blat de moro que no esdevenen crispetes? Els reis saben cristal·litzar? Laminadures gegants? Un ou invertit? Un matí genial per divulgar, viure i compartir la ciència.

V Concurs Cristal·lització a l'Escola

1r PREMI. Joan Vallosera i Eva Grabuleda, 1r de Batxillerat

Va ser un divendres al matí, era divendres 6 de maig. De fet era el cinquè cop que es feia i cap de nosaltres hi havia estat mai, encara que n'havíem sentit a parlar un munt. En el concurs de cristal·lització a l'escola cada any es trien, per sorteig, un conjunt d'instituts i escoles que presentaran els seus projectes davant d'un tribunal i seran jutjats per grans experts (alguns reconeguts internacionalment) en cristal·lografia. Aquest concurs es duu a terme a les instal·lacions del CosmoCaixa de Barcelona, que durant un matí s'omple d'adolescents i professors amunt i avall exposant els seus cristalls i gaudint de l'experiència.

Des de l'institut ens vam dividir en grups i cada grup va presentar un projecte. L'Esteve ens va proposar fer projectes i cristalls a partir de tan sols canviar una variable en l'experiment. En total devien participar una cinquantena d'alumnes, i es van obtenir una gran varietat de idees experimentals que van donar lloc a resultats brillants. El nostre projecte consistia a crear grups de

treball, i que cadascun elaborés dos cristalls amb les mateixes proporcions d'ADP (difosfat d'amoni) i aigua, 300 g i 500 ml respectivament, però amb la condició de fer el canvi d'una variable al moment de cristal·litzar, per tal de comprovar com aquesta, afecta en el creixement del cristall.

Entre tots els alumnes vàrem votar els cristalls i treballs que millor estaven i els professors van acabar de decidir els projectes que més convencien per presentar-los al CosmoCaixa.

I bé, dels 16 treballs presentats en van sorgir 5 de guanyadors:

El primer projecte consistia a cristal·litzar amb música, amb l'objectiu de comprovar com afecten les ones sonores a la formació del cristall. Vam elaborar tres cristalls, un amb música heavy metal, l'altre amb música clàssica i el darrer sense cap mena de vibració. Els resultats obtinguts per sort van ser força conclouents ja que es podia observar que les ones d'alta intensitat (heavy metal) afecten el cristall fent que s'hi formin petites agulles amb gran desordre, tot al contrari del que succeeix als altres dos cristalls. Amb això vam poder deduir que les vibracions generades pel focus emissor eren les

V Concurs *Cristal·lització a l'Escola* (CONTINUACIÓ)

1r PREMI. Joan Vallosera i Eva Grabuleda, 1r de Batxillerat

culpables del fet. El segon treball va ser una idea extreta d'un article de la Universidad de Oriente, de Santiago de Cuba, el qual parlava de com els camps magnètics afectaven a la recristal·lització de la sacarosa en solucions impures. S'explicava que l'efecte del camp magnètic retardava un 50% el procés de recristal·lització, fent, així, que els cristalls fossin més uniformes i perfectes. En el nostre cas vam provar d'imitar el camp mitjançant imants, però no es van poder obtenir resultats gaire concloents. Creiem, però, que això va ser a causa que no es poden comparar les tecnologies utilitzades a un lloc i a l'altre. Potser amb mesures més precises obtindríem resultats més semblants als de l'article.

Llavors es va decidir cristal·litzar mitjançant tònica, ja que coneixíem la propietat que té aquesta de ser fluorescent davant la llum UV. Vam provar de canviar el dissolvent alhora de cristal·litzar per veure si la quinina (substància de la tònica que li provoca aquesta propietat) era capaç d'introduir-se a la xarxa cristal·lina i, si era així, observar si mantenia la seva característica. Un cop fet vam poder veure que sí que es complien els nostres pronòstics, obtenint un cristall que era sensible a les radiacions UV.

Fent recerca per internet, vam trobar un mètode per determinar la vitalitat d'una substància utilitzant el clorur de coure: la cristal·lització sensible (que exposarem seguidament). Llegint informació sobre aquesta experiència, ens vam preguntar si era possible traspasar-la a l'ADP i quin seria el resultat de canviar el dissolvent. Un altre projecte va ser el de la cristal·lització sensible, un mètode en què, amb l'obtenció de cristalls, pots determinar la vitalitat d'una substància i fins i tot saber quina substància és. Normalment en aquests experiments s'utilitza clorur de coure (II), però nosaltres, a part de fer cristal·lització sensible amb el clorur de coure (II) també vam voler veure si també podrien sortir resultats satisfactoris utilitzant l'ADP com a solut. Vam provar-ho amb diferents dissolvents: cervesa, llet de cabra i llet d'avena.

I per últim vam elaborar un cristall el qual anàvem alimentant setmanalment per tal de comprovar-ne el rendiment. Ens havien parlat de la sembra (agafant una agulla del cristall i tornant-lo a formar) però vam pensar que si fèiem una cristal·lització darrere l'altra sense canviar les aigües podríem obtenir un cristall molt més gros ja que se n'aprofitarien molt més les sals (ADP). Un cop obtingut el cristall gegant, després de 8 setmanes vam poder veure que tenia una massa de 2160 g de 2400 g de sal que havíem utilitzat, per tant, tenia un rendiment del 90%, molt superior a la dels altres cristalls, els quals no superaven cap d'ells el 60% de ren-

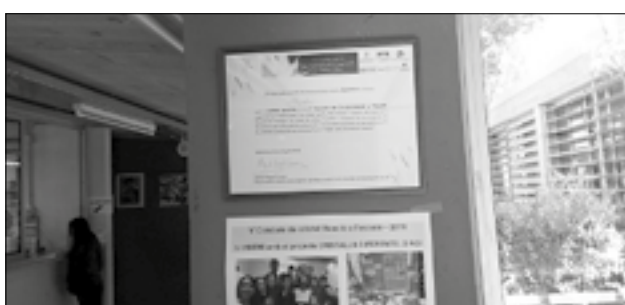

diment. Després d'haver estat elegits com a projectes va començar durant una mica més d'una setmana: de quedades, d'hores de pati, de reorganització dels projectes, de tornar a fer els cristalls, d'assaigs per exposar, etc. Fins que, finalment, va arribar el dia, i vam arribar contents, encara que atabalats tot carregant caixes i experiments i un pèl nerviosos per com aniria tot.

L'espai on havíem de col·locar els cristalls era petitíssim, i tot i que el CosmoCaixa ens havia deixat un espai més o menys gran, érem una cinquantena d'instituts i ens hi encabiem com podíem. La zona de les exposicions era a vessar de gent, i entre tots els joves i professors podríem entreveure com les jutgesses s'anaven acostant projecte per projecte, fins a arribar al nostre.

Vam fer-ho tant bé com vam poder i al cap d'unes hores i després de les reunions i decisions del jurat, a l'entrega de premis vam tenir la sorpresa i satisfacció de ser un dels primers premis. Tot l'esforç, d'alguna manera, quedava compensat o demostrat.

Estem molt contents d'haver pogut viure aquesta experiència!

Concurs *The Fonix*

Aniol Molero Grau

Girona, 27 febrer i Barcelona, 16 abril

After being chosen as the winner of the 2nd grade local phase, I went to Girona on the 27th of February in order to make the territorial phase exam. There were a lot of people, between first and second of ESO, who also had won their local stage at their secondary school, and I had to compete with them to get one of the three positions as a finalist. Everyone wrote an essay, and I was the second in Girona. The 16th of April I went to Barcelona to do the last exam. There were only fifteen students of each grade (three from Girona, three from Tarragona, three from Lleida and six from Barcelona). We wrote a composition, but we also did an oral exam: a speaking test. Finally I ended in the 9th position, and, on the 20th of May, like the other finalists, I went to Barcelona again with my parents and my English teacher Isabel Jódar, to get my award, which was a set of school material and a diploma from the Minister of Education Meritxell Ruiz Isern.

Després de ser seleccionat com a guanyador de la fase local de 2n d'ESO, vaig anar a Girona, el 27 de febrer per a fer l'examen de la fase territorial. Hi havia molta gent, d'entre primer i quart d'ESO, que també havien superat la fase local del seu institut, amb els que hauria de competir per aconseguir una de les tres places com a finalista. Tots vam fer un examen escrit, i vaig acabar com a segon de Girona.

El 16 d'abril, vaig anar a Barcelona, per fer la prova final. Només érem 15 de cada curs (3 de Girona, 3 de Tarragona, 3 de Lleida i 6 de Barcelona). Aquí també vam haver de fer un examen escrit, però aquesta vegada, a més a més, vam haver de fer un examen oral. Finalment vaig acabar novè, i, el 20 de maig, com tots els altres finalistes, vaig tornar a anar a Barcelona juntament amb els meus pares i la meva professora d'anglès Isabel Jódar, a recollir el premi, de mans de la Consellera d'Ensenyament Meritxell Ruiz Isern, que consistia en un lot de material escolar i un diploma.

Proves *DEL F*

Dijous 21 d'abril del 2016

Alguns alumnes de francès de 4t d'ESO i de Batxillerat van fer les proves DELF pel nivell A2 Escolar a l'Institut de Montilivi (Girona) acompanyats de la professora de francès Susanna Ruda. Aquests exàmens es van completar l'11 de maig amb les proves d'expressió oral.

Parlem amb Isabel Jódar

Carla Moreno i Samira Ramadan

Parlem amb Isabel Jódar, professora d'anglès

És una de les professores que fa més temps que treballa a l'institut de Llagostera, per ser més exactes, 20 anys. És la nostra professora d'anglès i coordinadora de segon d'ESO.

Quin és el motiu pel qual vas triar aquest ofici?

Perquè m'agrada el contacte amb nens.

Quin és el teu punt fort?

La tolerància, crec que tinc força paciència.

Quina edat tenies quan vas començar a estudiar la carrera de professora?

Tenia 18 anys.

Quin és el teu autor o autora preferit/da?

Sílvia Soler, Roc Casagran, María Dueñas i molts més.

On voldries viure?

A prop de la gent que estimo, però al lloc on visc hi estic bé.

Quines són les teves aficions?

Anar al cinema, llegir, passejar...

Què detestes, per sobre de tot, d'un alumne?

La falta de respecte al professor/a i a l'altre gent.

Has tingut altres feines a part de ser professora?

No, sempre he estat professora.

Sempre has volgut ser professora?

Des de petita volia ser-ho.

Quin color prefereixes?

Depèn de quines coses, però el turquesa m'agrada molt.

Tens alguna mascota?

Tenia un gat, però ara no tinc cap mascota.

Quina música t'agrada?

Rock, pop català, pop... i moltes més.

Quines pel·lícules t'agraden?

M'agraden les pel·lícules que reflecteixen les relacions humanes, la realitat quotidiana encara que també gaudeixo molt d'altres gèneres.

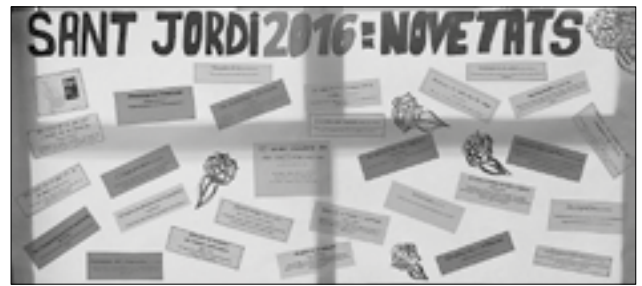
Jornada Cultural

Divendres 22 d'abril del 2016

Vam celebrar sant Jordi al Casino, com ja és habitual. La Jornada va girar entorn al teatre i a la música. Els alumnes de 2n i 3r d'ESO van representar les obres de teatre que havien treballat a l'optativa dirigits pel professor Jordi de Domingo. Els alumnes de música van interpretar peces diverses. Ens van acompanyar algunes persones grans dins el projecte +ANYS. En Joan Vall-Ilosera i la Clara Llinàs van conduir l'acte de manera ben original, adaptant els personatges de Shakespeare, Romeo i Julieta.

El dia de Sant Jordi va ser molt esbojarrat, havíem estat mesos assajant i preparant les cançons que cantaríem, però tot i això els nervis estaven a flor de pell. Tot i que vam patir molt, el final inesperat, amb tot l'institut cantant: *Música de carrer* de Txarango va ser un gran moment que ens va fer veure que tot l'esforç va valdre la pena. Altres actuacions, com les de teatre de 2n i 3r, les de música de 1r i 2n i altres d'individuals, ens van fer veure que l'institut de Llagostera està ple d'artistes.

Anna Ventura

Durant moltes sessions a classe de música vam haver de triar cançons aptes per tal de cantar-les al casino davant del públic que el formaven tots els alumnes i professors de l'institut de Llagostera. Finalment ens vam decantar per *All of me*, *Me equivocaria otra vez*, *Jo vull estar amb tu* i la famosa cançó de Txarango, *Música de carrer*. Ens va ser una mica difícil concentrar-nos tots plegats i inventar-nos una coreografia que concordés amb cada cançó. Finalment als assajos van sortir mitjanament bé i justament quan ja ens sortia bé, l'endemà

Jornada Cultural

(CONTINUACIÓ)

Divendres 22 d'abril del 2016

vam haver d'anar al casino per tal de fer l'assaig general i, l'endemà, fer la representació davant de tots. A l'escenari ens va ser difícil la concordança de la veu perquè no sentíem prou bé la música. Però bé, al final ho vam arreglar tot amb la cançó de Txarango. Ens va acompanyar tot el públic a l'hora de ballar i cantar. Ens va ser una sensació i experiència nova, per a molts de nosaltres.

Lorena Macias

Durant tot el curs vam assajar molt a les hores de música per l'espectacle tan maco que vam oferir. Vam assajar diverses cançons amb una coreografia inventada per nosaltres.

Anònim

Sant Jordi i el drac

Edgar Vert Pascual

Hi havia una vegada, en un temps molt llunyà del nostre, un petit poblet a la zona de Tarragona, on hi havia tota una monarquia.

En aquesta regió feia temps qui hi havia pau i tranquil·litat, sense guerres, sense conflictes, etc. Fins que va arribar el maleït drac ferotge, ara t'explico la història.

Era un dia seré, un dia qualsevol de primavera, on els ocells cantaven, l'aire fluix movia les fulles dels arbres, el riu sonava pels carrers del poble. De sobte un fum blanc va tapar tot el cel blau, tot de cop, tots els sorolls bonics anomenats abans, van desaparèixer.

El poble, tot espantat van sortir de les seves cases, a contemplar aquest fet estrany. De cop, va aparèixer un drac, un drac grandios, un drac verd i sobretot pudent.

Aquest drac va decidir menjar-se tota la ramaderia del poble, dia a dia, fins que no va quedar cap animal viu.

Arribats a aquest punt el drac tenia cada vegada més fam i va decidir amenaçar al poble: va decidir menjar-se cada dia una noia del poble, la primera, la filla del rei, la princesa.

En saber això el rei no ho volia de cap manera, però era o menjar-se a la princesa, o cremar al poble.

Eren les 10 del matí, l'hora en què havien quedat el drac i la princesa, però en arribar al lloc previst, la princesa va trobar el drac mort i un cavaller anomenat sant Jordi

amb una rosa a la mà, la qual li va concedir a la princesa. La princesa va demanar-li matrimoni a canvi del gran favor que li havia fet, però el cavaller, tenia molts actes de justícia per arreglar així que li va deixar la rosa i el seu cor, i sant Jordi va marxar.

Matxacuca, la muntanya.

Aniol Vinyoles Bernatallada

XXI CONCURS LITERARI SANT JORDI 2016. CATEGORIA JUVENIL A

Era un dia d'estiu com qualsevol altre; la Maria, en Jaume i jo havíem anat d'excursió al Massís de les Cadiretes; hi anàvem tot sovint, ens agradava molt passar-hi les tardes interminables i caloroses d'estiu.

Tot tornant cap a casa ens vàrem fixar en un corriol que no havíem vist mai; per descomptat el vam seguir. Coneixíem tots els camins i corriols d'aquell indret i per res del món podíem deixar passar l'oportunitat de conèixer-ne de nous. El corriol ens va portar fins a un terme de pedra, semblava un terme normal... però un cop tots tres al voltant, ens vàrem fixar en una cosa curiosa: semblava que, a la part de dalt, hi faltaven tres peces, com una mena de trencaclosques.

Tot capficats vàrem tornar cap a Bruguera, el nostre veïnat: La Maria a Cal Borní, en Jaume a Cal Guenyo i jo a Can Bernis.

Com que el meu besavi era geòleg potser trobarem algun llibre que parli de les muntanyes i els terme de Lla-

gostera –vaig proposar jo- podeu venir demà a casa i buscarem a la sala on treballava el meu besavi.

I dit i fet, l'endemà a primera hora ha els tenia tots dos a casa, a punt per començar a resoldre aquell trencaclosques. Primer, i com de costum, vàrem esmorzar i tot seguit vàrem anar directes cap a l'habitació on el meu besavi treballava. Aquella sala era immensa, era una mena de biblioteca, però especialitzada en llibres de muntanya.

Vàrem anar directament a la zona de Girona i després a l'apartat de Llagostera.

Allà vam poder trobar un llibre escrit l'any 1900 que explicava la història i el nom de totes les muntanyes i termes de Llagostera, però no feia cap referència al terme que nosaltres havíem trobat.

Vàrem estar buscant durant molts dies, però no trobàvem res de res, i quan estàvem a punt de rendir-nos, en Jaume es va fixar que darrera d'una estanteria hi havia una pedra que sobresortia més del normal. Allà vam tro-

Matxacuca, la muntanya.

Aniol Vinyoles Bernatallada

XXI CONCURS LITERARI SANT JORDI 2016. CATEGORIA JUVENIL A

(CONTINUACIÓ)

bar un munt de cartes escrites pel meu besavi, cap a l'any 1910. Resulta que es cartejava amb un tal "Pitu Cabarroques" un geògraf molt important d'aquella època.

Parlaven d'una muntanya anomenada "MATXACUCA", una muntanya perduda i màgica, segons deien, una muntanya del Massís de les Cadiretes. Explicaven que, el "MATXACUCA" només es podia veure si s'ajuntaven tres pedres amagades en tres muntanyes importants de Llagostera. Les tres pedres s'havien de col·locar en un terme de pedra, situat al cim de la muntanya, en una nit de lluna plena.

Ens vam quedar al·lucinats, sense dir res, mirant-nos els uns als altres, però muts, sense poder reaccionar. Un cop més tranquils i centrats vàrem decidir que havíem de començar per intentar trobar aquestes tres muntanyes.

Primer vam preguntar als nostres avis, i no ens van saber contestar, però ens van donar el nom d'una persona de Llagostera que tenia molts coneixements sobre les muntanyes del poble i rodalies. Es deia Joan Puigventós.

Els avis ens van explicar que havia nascut a Llagostera, però que, als divuit anys havia marxat a buscar món. Ens van dir que havia de tenir més o menys la seva edat, uns setanta anys.

Vam creure que era molt important trobar aquest senyor, i dit i fet, l'endemà al matí vam anar a veure el senyor batlle i li vam preguntar si sabia com el podíem localitzar.

Vam tenir sort, després de passar més de mitja vida voltant pel món, va decidir tornar al poble on havia nascut. S'estava al Rocatal, una casa pairal al bell mig de les Gavarres.

Vam agafar les bicicletes i ens vam dirigir cap al "Matxo mort" i no vam trigar gaire a arribar al Rocatal.

Era una casa de pagès, molt gran i amb unes vistes impressionants. Vam trucar a la porta però ningú ens va contestar.

De cop i volta vam sentir una veu que ens deia:

-D'on heu sortit marrecs, què voleu?

Ens vam espantar una mica perquè de darrera la casa ens va sortir un senyor amb cara de pocs amics, amb barretina i aixecant el bastó.

Després de l'ensurt vam tenir una conversa molt interessant, ens va explicar moltes històries de les Gavarres, i, al final li vam fer la gran pregunta:

-Sabria dir-nos alguna cosa d'una muntanya anomenada "MATXACUCA"?

Ens va mirar amb un posat molt seriós i pensatiu:

-Com sabeu això vosaltres?

Nosaltres li vam explicar tota la història i ell ens va assegurar que només era una llegenda. Però nosaltres no ens volíem rendir i li vam preguntar per les tres muntanyes més importants del poble. Al cap d'una bona estona ens va respondre:

-Això jo no ho sé. I ja podeu començar a bai-

xar cap el poble que ja comença a ser una mica tard.

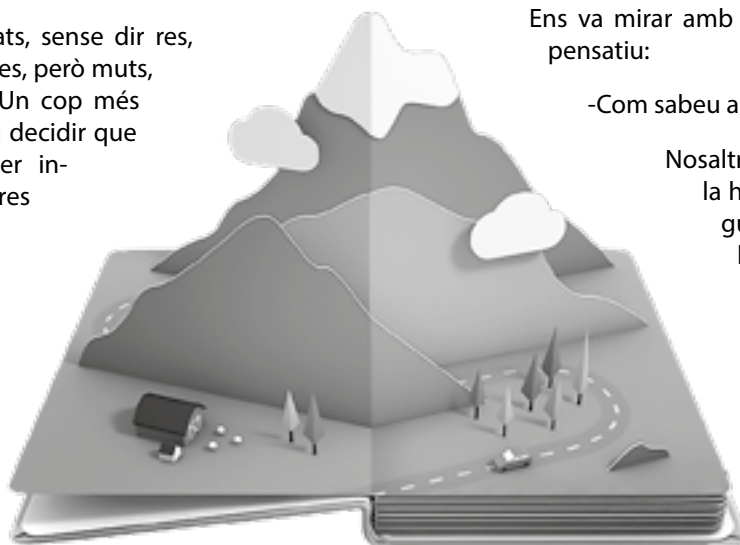
Vam marxar desanimats. Aquella visita no ens havia servit per gaire res. Vam decidir que vindrien a dormir a casa per intentar trobar més informació. En arribar, vam anar directes cap a l'habitació del meu besavi, i allà vam quedar tots tres ben adormits.

Aquella nit va ser una nit màgica, una nit de lluna plena.

Vam somiar que el meu besavi estava allà, amb nosaltres, explicant-nos el gran misteri que amagava aquella muntanya ja tan especial per nosaltres.

L'endemà al matí, sense esmorzar i sense fer cap comentari, ens vam dirigir tots tres, amb les bicicletes, cap al Puig de les Cadiretes.

Estàvem nerviosos i emocionats com si ja sabéssim el que ens trobaríem. I allà... allà on havíem seguit aquell corriol, i davant dels nostres nassos, s'aixecava una muntanya impressionant. I, sens dubte, en aquell moment vam saber del cert que el "MATXACUCA" era la nostra muntanya màgica.

En Martí. Biel Guinó Comas

XXI CONCURS LITERARI SANT JORDI 2016. CATEGORIA JUVENIL B

En Martí és un noi de deu anys, molt llest, va néixer el 1874, els seus pares van morir en un accident en una mina i viu al carrer amb més nens com ell. Per viure està obligat a robar a gent rica.

Un dia intentant robar a una dona el van enganxar. La dona era de pell blanca, ben vestida, i feia molt bona olor. La dona el va agafar, en Martí es pensava que el duia cap a la comissaria per tancar-lo, però el va portar a casa seva i el va dutxar. En Martí li va dir que havia perdut els seus pares en un accident. La dona li va explicar que es deia Maria, que no tenia fills i que era una dona de bona família, li va proposar de viure amb ella.

En Martí ara és un noi de vint-i-cinc anys, molt llest, va néixer el 1874, els seus pares van morir en un accident en una mina, viu amb una dona de bona família, per viure és obligat a ser propietari d'una fàbrica tèxtil i beneficiar-se de tenir treballadors que treballen catorze hores diàries. Un dia, un famós diari de Barcelona, va contactar amb ell per fer-li una entrevista sobre la seva infància. Va ser llavors quan va recordar el que li va passar a la seva infància: la pobresa, la necessitat de menjar i sobretot, la impotència davant el món. A partir d'aquí va començar a pensar en els seus treballadors i en els sous de misèria

que tenien. Va pensar en rebaixar-los les hores de treball i apujar-los el sou, però amb això no ni havia prou.

En Martí és un noi de vint-i-cinc anys, molt llest, va néixer el 1874, els seus pares van morir en un accident en una mina, viu amb una dona de bona família, és propietari d'una fàbrica tèxtil, i des de fa poc un activista social.

Va pensar en fer una reunió amb molts propietaris com ell per millorar el tema dels treballadors, però va pensar que aquesta gent no voldria perquè ells viuen molt bé tal i com estan. Va pensar que els treballadors eren molts i els propietaris pocs, però ells tenien diners i els treballadors no. Així que va dir: perquè no els prenem els diners?, com quan era petit.

Era bona idea però robar no estava bé, al final semblaria que els dolents eren ells. Va reunir a treballadors de diferents empreses i van decidir fer revoltes populars fins que els governs donessin el que reclamaven, que era igualtat: si un té gana tots tenen gana.

En Martí és un home de trenta-set anys, molt llest, va néixer el 1874, els seus pares van morir en un accident en una mina, vivia amb una dona de bona família, era propietari d'una fàbrica tèxtil i líder de la revolució obrera que està revifant en tot el país.

En Martí (II)

Biel Guinó Comas

Va pensar en fer una reunió amb molts propietaris com ell per millorar el tema dels treballadors, però va pensar que aquesta gent no voldria perquè ells viuen molt bé tal com estan. Va pensar que els treballadors eren molts i els propietaris pocs, però ells tenien diners i els treballadors no. Així que va dir: perquè no els prenem els diners? ...com quan era petit.

Era bona idea, però robar no estava bé, semblaria que els dolents eren ells. Va reunir a treballadors de diferents empreses i van decidir fer revoltes populars fins que els governs donessin el que reclamaven, que era igualtat: si un té gana tots tenen gana.

En Martí és un home de trenta-set anys, molt llest, va néixer el 1874, els seus pares van morir en un accident en una mina, vivia amb una dona de bona família, era propietari d'una fàbrica de tèxtil i líder de la revolució obrera que està revifant en tot el país.

En Martí va decidir tornar a reunir-se amb els treballadors, però aquesta vegada la reunió es va fer a València. Quan va arribar allà es va adonar que els sous dels treballadors no era l'únic afectat per l'estat capitalista: la llengua, tant bona que era tenir a la mateixa llengua, tenir diferents di-

lectes, diferents maneres de dir paraules que signifiquen el mateix.

En Martí va sortir de la reunió feliç. Sabia que en qualsevol moment

hi hauria una guerra; els Països Catalans estaven dividits entre proletariat i burgesos. Però no era una guerra d'armes, sinó una guerra de la llengua, entre els dialectes del català parlat sobretot pel proletariat i el castellà o el català parlat pels burgesos. Aquests volien que a tota la península es parlés el castellà o el català però no es respectaven els diferents dialectes.

En Martí, al veure aquesta guerra lingüística, va crear un diccionari recopilant moltes de les diferents paraules dels dialectes del País Catalans. Va pensar que si els dialectes s'unien, el proletariat també s'uniria. Els burgesos van intentar parar aquesta idea perquè sabien que si el poble s'uneix l'estat perd. Però no ho van aconseguir i la divisió de la llengua en dialectes va representar la unió dels treballadors i la victòria davant la burgesia.

Parlem amb Manuel Forcano

Arnau Forcano i Andreu Grabuleda

Parlem amb Manuel Forcano, poeta, hebraïsta i traductor.

Des de març del 2016 és el Director de l'institut Ramon Llull

Quan vas decidir ser traductor d'hebreu?

Doncs abans d'entrar a la Universitat perquè em va agradar molt aquesta llengua i quan vaig començar em va agradar tant que vaig decidir que la volia aprendre per, després, traduir obres literàries.

Quan vas decidir ser poeta?

Una persona no decideix ser poeta, sinó que sent que ho és. Jo tenia 20 anys quan vaig sentir que volia escriure poemes, publicar-los (i això volia dir ser poeta).

T'agrada la teva feina? Hi dediques molta estona?

M'agrada molt la meva feina. I hi dedico tota l'estona.

Has guanyat algun premi?

Sí. Els més importants són el premi Carles Riba el 2003, i he guanyat el premi Miquel de Palol 2014. Quan era jove vaig guanyar el premi Tívoli a Itàlia com a millor poeta europeu menor de 36 anys l'any 2001, i el premi jocs florals de Barcelona, l'any 2000.

Viatges gaire per la teva feina? Si és que sí, per què?

Si viatjo molt perquè acompanyo el músic Jordi Savall i

perquè em conviden als festivals internacionals de poesia.

Et consideres afortunat per tenir aquesta feina?

Molt, tinc molta sort perquè no haig d'anar a fitxar ni a una oficina ni a una fàbrica. Els artistes treballem quan volem i on volem, no tenim ni horari ni calendari.

Per a qui treballes?

Per mi mateix quan escric poemes i per a en Jordi Savall quan recito en els seus concerts.

Creus que hi ha molta o poca gent que té el mateix ofici que tu?

Hi ha poca gent, perquè per escriure has de voler fer-ho. Viure d'escriure és poc comú i molt difícil, per tant, hi ha poca gent.

Has après coses noves, al llarg dels viatges?

Moltes perquè quan viatges veus coses diferents. Perquè de la diferència sempre s'aprèn.

Quin tema t'agrada més dels poemes?

La memòria, el record. Basar-me en moments feliços del passat.

Poemes de Manuel Forcano

De nit

Quan totes les formes d'amor et semblin vanes.
Quan els records i la por. Quan el cos tremoli, fràgil, sorprès de la dolor que el té.

Quan aquesta foscor t'embeni fort els ulls, aleshores, vés i arriba't a les palpentes a la cuina i a poc a poc il·lumina-la amb la llum de la nevera:

mira, de sobte ets enmig d'un camp de flors dibuixades pertot a les rajoles.

Set

Ara. És ara en la quietud d'aquest migdia que més permès de refer en somnis un record: era un dia de canícula, tu treies aigua d'aquell pou i, fent un bol del clot de les teves mans, vas oferir-me'n.

A cada glop t'anava besant els palmells.

Projecte *Llegim Junts*

Llengua catalana - Curs 2016

Aquest any els alumnes de 3r d'ESO D hem participat en el projecte **Llegim Junts**.

Aquesta activitat consisteix en la lectura entre grans i petits. Nosaltres, els alumnes de 3r d'ESO D de l'Institut de Llagostera, que som els grans, fem de padrins de lectura dels alumnes de 3r de primària de l'escola Puig de les Cadiretes, que són els petits. És el tercer any que es fa el projecte i té molt d'èxit.

Dues vegades al mes anem a l'escola a llegir amb els nens petits. Cada padrí té un o dos fillols i busca un racó agradable al pati per fer l'activitat. El text que treballem abans a la classe sempre és diferent; pot ser un conte, una faula, una recepta de cuina, un còmic, etc. Nosaltres ajudem els petits a llegir el text i a fer unes activitats sobre la lectura. Ens fixem en com llegeixen i escriuen els petits, els observem i nosaltres també aprenem algunes coses de pronunciació, ortografia i vocabulari. Aprenem els uns dels altres.

El projecte ens serveix per ficar-nos a la pell dels mestres. En general, veiem que els nens i nenes són molt diferents, que uns van molt de pressa llegint i fent les activitats i que n'hi ha d'altres que van més lentament i els costa més. Hem de tenir paciència i hem de saber explicar bé les coses. Comprenem una mica més la feina que fan els mestres; han de tenir moltíssima paciència per no estressar-se perquè hi ha alguns nens que no estan atents, es distreuen i juguen. Però també hi ha nens i nenes molt simpàtics i treballadors. Ens agrada compartir una estona amb ells, i a més a més, ens sentim útils ajudant els més petits.

També ens fa gràcia tornar a l'escola perquè ens recorda quan nosaltres érem petits i apreníem a llegir i escriure.

És un projecte interessant i divertit.

Alumnes de 3r d'ESO D

Fàtima Bouckrach, Juanma Calderon, Fatu Cámara, Izan Campos, Oumaima El Maarouffi, Paula Funes, Raúl García, David Salazar, Kevin Sámchez, Mariamu Sillah i Jorge Zafón.

Bibliosetmana

La bibliosetmana ha estat organitzada, un curs més, per la professora de català, Bet Poch.

Al començament ens ha explicat què era la bibliosetmana i de què anava la xerrada.

La xerrada d'aquest any anava sobre diferents webs i aplicacions per llegir o publicar llibres.

Primer ens ha passat un vídeo d'una nena que explicava una mica de què anava el llibre dels *Jocs de la Fam*. Era una jove que feia un resum del llibre i que explicava les idees principals de la trilogia.

Seguidament ens ha ensenyat unes pàgines web i unes aplicacions on llegir o publicar novel·les i contes. Com per exemple, la sèrie *After* es va publicar primer en una pàgina web i com que va tenir molt d'èxit es va imprimir un llibre. També ens va donar uns noms de canals de *youtube* on fan resums de llibres.

En el punt de llibre que ens va donar hi havia els noms d'algunes aplicacions i pàgines web per que poguéssim escriure llibres i que altres persones ho poguessin llegir.

Mounir Aabbada

La Bet va estar una setmana sencera fent xerrades a totes les classes de l'institut sobre els llibres, la biblioteques, les webs d'internet sobre llibres.... va estar bastant interessant ja que no coneixia cap de les webs, ni tampoc sabia que hi havien *Youtubers* que només és dedicaven a parlar sobre llibres i a la gent l'interessava.

Ens va regalar un punt de llibre original que portava totes les webs de les que havíem parlat i jo he estat mirant alguna. Estan superbé, m'alegro que hagi fet la xerrada, a mi m'agrada llegir i hi ha webs molt bones on trobo tots els llibres que vull.

Inés Malagon

La Bet ens va fer anar un dia a la biblioteca perquè ens volia informar sobre algunes coses de la literatura.

Ens va passar un *power-point* on explicava quines novel·les eren les més recomanades per nosaltres en català i els nous llibres que teníem a la biblioteca.

També ens va passar la diapositiva de les webs en que podies llegir llibres tan en català com en castellà gratuïtament.

A continuació ens va passar un vídeo d'un *youtuber* anomenat : *el col·leccionista de mundos*, en el vídeo el que feia aquest noi era recomanar llibres per nosaltres que ell ja s'havia llegit (o no) i et deia el perquè te'l recomanava i el perquè no. Després ens va passar una altra *youtuber* que també recomanava llibres. Per últim ens va passar uns quants *book trailers* de llibres que tenim a la nostra biblioteca.

I abans de marxar ens va donar un punt de llibre amb les webs que ens va ensenyar per si estàvem interessats.

Alba Rabasedas

Recomanem llibres

Blue Jeans

Jo recomano la col·lecció de Blue Jeans per a la gent que li agraden els llibres romàntics, amb sentiments, tracta d'un club anomenat "el club dels incompresos" que són uns amics que ningú no els entenia ni els estimava fins que van anar ajuntant-se uns amb els altres pel camí. M'he llegit tots els

llibres i no sé ben bé quin explicar, es que tots són molt enganxifosos, o sigui un cop els comences no pots parar,

almenys això em va passar a mi, que per tenir algun 529 pàgines, me'l vaig acabar en 4 dies, total, aquests llibres tracten d'un grup d'amics que entre ells tenen problemes, normalment amorosos, és en *plan* pel·lícula, una s'enamora d'un altre, però resulta que la seva amiga se la demanat primer, però a aquell altre no li agrada cap de les dos, si no que un altre, i l'altre va per una de les que estan enamorades d'un altre, total que és una cadena que mai s'acaba fins que l'amor triomfa, i encara que hi hagin baralles pel mig, l'amor guanya i sempre acaben feliços. Trobo que aquesta col·lecció agradaria a qualse-

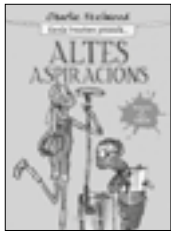

Recomanem llibres

(CONTINUACIÓ)

vol que li agradin les coses romàntiques, encara que no li agradi llegir llibres, cada llibre d'aquesta col·lecció m'ha encantat i els he repetit, fins i tot sense agradar-me llegir, gràcies a aquesta col·lecció tinc més interès per la lectura. Us el recomano, és molt entretingut. Després també hi ha la pel·lícula, que també està molt bé, però com tot-hom diu, els llibres estan millors i amb més detalls.

Inés Malagon

Altes aspiracions

Altes aspiracions és un llibre d'acció en què la protagonista, la Romina, ha de resoldre un cas sobre noves i terrorífiques aspiradores.

La Romina és una jugadora de bàsquet i la seva millor qualitat és la de ser molt alta, fins i tot, la més alta de tota la ciutat. La Romina és tan alta que l'entrenador de bàsquet l'ha fet fora perquè segons ell fer punts de tan a prop de la cistella no té cap mèrit. El dia en què fan fora la Romina de l'equip de bàsquet passa una cosa bastant rara. Al taller de reparació d'aspiradores de la seva mare s'hi amuntega moltíssima gent perquè unes aspiradores noves causen desperfectes molt estrambòtics.

El propietari de la fàbrica de les noves aspiradores es diu Dusty Rebenta amb qui anys enrere, la mare de la Romina i en Dusty eren socis.

En els següents dies es veu que en Dusty Rebenta vol patrocinar l'equip de bàsquet en què la Romina jugava. Tot això la Romina li semblava molt enigmàtic, perquè a ella li semblava que entre l'expulsió de l'equip i el patrocini de l'equip de bàsquet les coses tenien massa coincidència.

L'equip de bàsquet i la Romina comencen a crear un pla per desemmascarar el pla malèfic d'en Dusty Rebenta, el multimilionari que vol patrocinar l'equip de bàsquet.

Quan les amigues i la Romina passen a l'acció veuen que un munt de gent va cap a les fàbriques d'en Dusty per fer un intercanvi, l'aspiradora que no funciona per un lot d'electrodomèstics de franc. Quan la Romina entra a la fàbrica troba en Dusty fet una fúria amb el seu secretari i...

Si voleu conèixer el final l'haureu de llegir...

Si voleu conèixer el final l'haureu de llegir...

Anònim

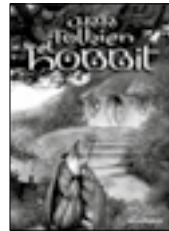
Els pitjors anys de la meua vida

Per a mi el llibre que més m'ha agradat és *Els pitjors anys de la meua vida* perquè el llibre parla d'un nen que explica la seva vida de manera còmica i no és que la seva vida sigui gaire normal sinó, al revés, és de la manera més rara possible.

Al principi no m'enganxava gaire però

quan comença l'acció no vols parar de llegir i et preguntes: "que passarà ara?" Jo us el recomanaria perquè és d'allò més divertit (sobretot a la gent que no li agrada gens llegir).

Anònim

El hòbbit

El hòbbit és un llibre escrit per John R. R. Tolkien.

Explica com un hòbbit (una raça d'éssers semblants als nans) anomenat Bilbo Saquet abandona la seva vida agradable i tranquil·la, per unir-se a un mag anomenat Gandalf i a tretze nans més per aconseguir una part del tresor de

l'avi d'un dels nans anomenat Thorin Escutderoure, que vigila el drac Smaug, a la Muntanya Solitària.

Per arribar-hi, hauran de passar un munt d'aventures i conflictes, des de passar per un bosc encantat ple d'aranyes gegants fins a enfrontar-se a exèrcits de *goblins* i *orcs*.

La novel·la la van adaptar al cinema i la van dividir en una trilogia.

Recomano el llibre, ja que em va agradar molt i el vaig trobar molt emocionant.

Aniol Molero

El diari del Greg

El diari del Greg tracta d'un noi que va a l'institut i durant tot l'any va planificant com pot ser el més popular de l'institut. Però entre que ell és alt i molt prim i una mica repulsiu, a part de tot això, els plans que fa sempre acaben malament per culpa d'ell o del seu millor amic, Rowly. A casa seva, sempre té

molts problemes amb el seu pare i amb la seva mare, però sobretot amb el seu germà Rodrick i el seu germà petit, Vanet.

Personalment, m'ha agradat bastant perquè m'imagino que al nen li surten les coses malament, o bé que cau, per exemple... jo ho trobo bastant divertit i interessant.

Cristian Rodríguez

Bola de Drac

Bola de Drac és una sèrie que mirava des de petit i que avui en dia encara m'agrada molt.

Recomano tots els llibres de la sèrie de *Bola de Drac* perquè si t'agrada el manga ho llegiràs encantat.

L'autor es diu Akira Toriyama i n'és l'escriptor.

Anònim

La majoria de gent fa servir la música com una manera de regular les seves emocions. Això vol dir que les teves preferències a l'hora d'escoltar música poden ser un mirall de la teva personalitat. Fa poc, la ciència ha descobert que el gust musical pot dir molt més del que creies de tu. No es pot dir gaire d'una persona només centrant-se en els gèneres musicals que escolta, però resulta que com a persones acostumem rondar al voltant del mateix tipus de cançons, tant és el gènere. Per això, els investigadors de la personalitat busquen agrupar la música per les seves característiques emocionals.

Aquest tipus d'interès ha suscitat a un interessant treball sobre personalitat i música, fet per Smuel Gosling i Peter Rentfrow de la Universitat de Texas. Han creat quatre categories, en què creuen agrupar l'infinit univers musical. Fent això, diuen haver descobert que les persones que agraden d'un d'aquests gèneres tenen aspectes de personalitat semblants. Així és com ho han dividit:

Fans de jazz, música clàssica, blues i folk.

Els fans d'aquest tipus de música solen ser persones obertes a viure noves experiències, bones habilitats verbals i estabilitat emocional. També tendeixen a ser tolerants i amb idees liberals.

Fans de country, soundtracks, pop i música religiosa.

Normalment són extravertits, agradables i conscients. Tenen tendència a percebre's a si mateixos atractius, com les estrelles del pop a qui adoren. Aquest tipus de persones són poc estables emocionalment i menys desenvolupats en habilitats verbals.

Fans de rock, música alternativa i metal.

Acostumen a ser impulsives, dures i tenen un desig de dominar aquells que consideren més dèbils. Aquests fans són extravertits, atlètics i creuen ser molt intel·ligents (encara que no sempre ho siguin).

Fans de hip-hop, soul, funky i música electrònica.

Són persones extravertides, liberals, atlètiques i atractives.

Júlia Mont Darley

Jo escolto molta música , no només perquè m'agradi sinó també per motivar-me o recordar coses o escenes que he passat.

El meu cantant preferit... buf n'hi ha molts i moltes que m'agraden com canten.

Escolto molt Flaix FM , perquè m'agrada la música que posen a aquesta cadena ,rap, hip hop , reggea , reguetón , electro , etc.

Ara ha sortit la nova moda d'escoltar un noi que es diu ARCE però jo... no veig que canti bé , només diu paraules rares, que rimen però quasi totes les paraules són paraules.

Ara jo només escolto música en altres idiomes com... l'Adele i més gent anglesa.

Sort que existeix la música, si no... la vida no podria ser tan alegre, de vegades.

Gerard Casas

PINK FLOYD

Pink Floyd és un grup de música britànic, considerat un dels més influents de la història del rock. Els seus membres fundadors foren Syd Barrett (guitarra i veu), Roger Waters (baix i veu), Richard Wright (orgue, teclats i veu) i Nick Mason (bateria). El grup es donà a conèixer a finals del 1966, en clubs *underground* de Londres. Enregistraren el seu primer single pel gener del 1967 (*Arnold Layne*), i el mateix any publicaren el primer disc de llarga durada, *The Piper at the Gates of Dawn*.

El 1968 Barrett fou substituït per David Gilmour. A partir d'aquell moment el grup, liderat per Waters i Gilmour, va anar deixant de banda el psicodelisme *underground* dels primers temps i va començar a crear un estil sonor molt propi, basat en el virtuosisme instrumental, l'experimentació amb l'electrònica, la inclusió d'efectes sonors d'estudi i la utilització de cors i recursos simfònics. Així, les seves obres, resultat d'un perfeccionisme obsessiu inèdit fins llavors en els grups de rock, esdevenen llargues, denses i de gran riquesa musical i emotiva. Els discs més representatius d'aquesta època, que tingueren un gran èxit comercial i que fonamentaren el seu prestigi artístic, són *The Dark Side of the Moon* (1973), *Wish You Were Here* (1975) i *Animals* (1977). Malgrat el seu èxit comercial, el grup va gaudir de llibertat artística i fins i tot es va permetre excentricitats com ara rodar una pel·lícula a les ruïnes de Pompeia (*Live at Pompeii*), fer música per a espectacles teatrals i de ballet o estar-se dos anys per gravar un disc.

Més endavant, Waters intentà assolir el lideratge tot sol, i els treballs del grup, sense perdre la seva particular personalitat sonora, derivaren cap a temes més obscurs i propers a la cantautoria: *The Wall* (1979) va ser el disc representatiu d'aquella època i alhora l'èxit comercial més gran del grup. El següent disc, *The Final Cut* (1983), és un treball pràcticament en solitari de Waters, en què la resta del grup, excepte Wright que va ser acomiadat, fan de músics d'acompanyament.

Després de greus dissensions, el 1983 Waters va abandonar la formació per iniciar una carrera en solitari i, a més, va començar un litigi amb els seus excompanys, que finalment va perdre el 1987, per tal que aquests no poguessin utilitzar el nom del grup. Així, el 1987, el grup format per Gilmour, Wright i Mason, va tornar a l'activitat. Entre aquell moment i els anys 90 enregistraren només

dos discs d'estudi amb material nou, *A Momentary Lapse of Reason* (1987) i *The Division Bell* (1994), i realitzaren nombroses gires.

Després de més de 20 anys de dissensions, el juliol del 2005 Waters, Gilmour, Mason i Wright van tornar a tocar junts com Pink Floyd en el concert benèfic Live 8, organitzat per Bob Geldof. Malgrat això, els rumors sobre una possible reunificació del grup van ser desmentits de seguida.

El 5 de juliol del 2014 es va saber, a través de diverses persones, entre elles la dona de David Gilmour, Polly Samson, que el mes d'octubre del mateix any Pink Floyd editaria un nou àlbum d'estudi anomenat *The Endless River*, basat en les sessions de 1993 i 1994 que van realitzar per a *The Division Bell*, així com en l'última actuació de Rick Wright. El llançament va tenir lloc el 10 de novembre.

Joan Izquierdo

1965: l'any dels BEATLES

El divendres 3 de juliol del 2015 es varen complir cinquanta anys exactes de la primera actuació i única a **Barcelona** dels **Beatles**. El concert del 3 de juliol del 1965 dels **Beatles** a la plaça de toros **Monumental de Barcelona**, del qual ara es commemora mig segle, era precisament el que tancava una breu gira europea que els quatre músics de **Liverpool** havien començat a **París** el 20 de juny i que va continuar per **Lió, Milà, Gènova, Roma, Niça i Madrid**, on havien actuat la vigília.

Alicia Coca i Clara Lan Oliver

The Beatles va ser un grup de música procedent de Liverpool, Anglaterra, format per John Lennon, Paul McCartney, George Harrison i Ringo Starr. Són el

grup de música pop amb més èxits i vendes de discs de la història de la música popular, i, a més, han aconseguit el reconeixement dels crítics. Les seves aportacions innovadores a la música popular i el seu impacte cultural van tenir una gran transcendència en els anys seixanta, que es va retardar d'una manera o altra en els anys posteriors. Al Regne Unit van llançar més de 40 singles i àlbums que van arribar al número u. El seu èxit es va repetir, també, en molts altres països: La companyia discogràfica del

grup EMI va assegurar que el 1985 el grup havia venut més de mil milions de discs o cintes a tot el món.

El grup va sorgir a principi dels anys 60, van ser els iniciadors del fenomen *beat*. Les seves composicions van ser una veritable trobada entre l'aspecte melòdic i harmònic. La dissolució oficial del grup va tenir lloc l'any 1970. Els seus integrants van seguir les respectives carreres musicals en solitari, tot i que van sovintejar les col·laboracions entre ells.

Els nois que formaven el grup eren John Lennon, Paul McCartney, George Harrison, Ringo Starr, i membres anteriors Pete Best, Stuart Sutcliffe. Actualment John Lennon, George Harrison, i Stuart Sutcliffe són morts.

Mònica Vicente Montiel

The Beatles van ser un grup de música procedent de Liverpool, Anglaterra, format per John Lennon, Paul McCartney, George Harrison i Ringo Starr.

Són el grup de música poprock amb més èxits i vendes de discs de la història de la música popular, i, a més, han aconseguit el reconeixement dels crítics. Les seves aportacions innovadores a la música popular i el seu impacte cultural van tenir una gran transcendència en els anys seixanta.

The Beatles varen ser el grup amb més vendes de tot el segle XX. Al Regne Unit van llançar més de 40 singles i àlbums que van arribar al número 1. El seu èxit es va repetir, també, en molts altres països.

El 1969 és l'últim any en què The Beatles va funcionar com a grup. A principis d'any es van fer les sessions "Get Back", que volien recollir l'esperit cru i directe dels seus primers discos. Tot i que no es van acabar mai, van servir d'embrió per al que seria el seu últim disc publicat, *Let It Be*. Aquestes sessions van estar acompanyades permanentment per càmeres que van gravar la seva darrera pel·lícula, també anomenada *Let It Be*, que reflecteix la tensió i el malestar entre els membres del grup.

Al cap de poc van assassinar John Lennon i això va marcar la fi del grup.

Edgar Vert Pascual

LITTLE MIX

Little Mix (format originalment com 'RhythMix') és un quartet musical femení britànic format el 2011 durant el programa The X Factor. Les seves integrants són

Perrie Edwards, Jesy Nelson, Leigh-Anne Pinnock i Jade Thirlwall. Totes quatre havien estat rebutjades com a solistes.

Originalment, el grup es deia RhythMix, però a causa que ja hi havia una organització caritativa amb el mateix nom, va ser canviat a Little Mix. Durant el programa, el quartet el va apadrinar la jutgessa Tulisa Contostavlos i van cantar diferents temes com *ET* de Katy Perry i *Do not Stop the Music* de Rihanna. A la final, van aconseguir superar Marcus Collins i van guanyar el programa, cosa que va convertir Little Mix en el primer grup que el guanya, va aconseguir el que altres grups de reconeixement internacional com One Direction i JLS no van aconseguir. Després d'això, van llançar *Cannonball* com el seu primer senzill, un versió de Damien Rice i van poder aconseguir el número 1 en les principals llistes del Regne Unit i Irlanda.

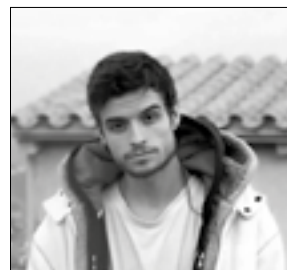
No va ser fins al juliol del 2012 que Little Mix va llançar *Wings*, el seu primer senzill propi. Ràpidament, la cançó va debutar en el nombre de les llistes del Regne Unit i Irlanda. Els dos senzills posteriors, *DNA* i *Change Your Life*, no els van donar més reconeixement internacional, però sí dues Top 15 més en les llistes britàniques i irlandeses. El disc al qual pertanyen aquests, *DNA*, va ser ben rebut a Austràlia, Irlanda, Nova Zelanda i el Regne Unit, ja que va aconseguir les posicions nombre deu, tres, catorze i tres a les seves respectives llistes. A més, va rebre un disc d'or per l'ÀRIA i l'IRMA per les seves bones vendes. El 4 de març del 2013 Little Mix va revelar que *How Ja Doin'?* seria la cambra senzilla de DNA.

El segon àlbum d'estudi de Little Mix, *Salute*, es va llançar el 8 de novembre del 2013 a Irlanda i l'11 de novembre del 2013 en el Regne Unit. El grup va començar a treballar en l'àlbum al juny del 2013 i va concloure al setembre del 2013. Durant tot el procés de gravació, Little Mix va treballar amb diversos productors, entre els quals TMS, Future Cut, Fred Ball, Duvall, Jimmy Jam i Terry Lewis. L'àlbum va ser en gran part escrit per Little Mix. Musicalment, conserva el so pop del seu àlbum debut, i aprofundeix un so R & B més madur. El 3 de novembre del 2013 va sortir a la venda *Move* el primer senzill de l'àlbum. El quartet la va compondre juntament amb Maegan Cottone i Nathan Duvall. Musicalment, la cançó s'allunya dels anteriors treballs de Little Mix, amb sons més extravagants i l'exploració d'un to més madur amb elements de R & B. El single va rebre el seu airplay al Regne Unit el 23 de setembre del 2013, aquest mateix dia va estar disponible per prevenda a iTunes. L'1 de novembre es va publicar un EP amb 5 remixos oficials de la cançó. Va ser llançada per descàrrega digital el 3 del novembre de 2013. *Move* es va posicionar en el número 2 d'Escòcia, 3 al Regne Unit i 5 a Irlanda. Va guanyar l'or a Austràlia perquè va vendre més de 35.000 còpies i la plata al Regne Unit ja que va vendre més de 300.000 còpies. El 21 de novembre del 2013,

Little Mix va anunciar a través de YouTube que el proper senzill de Salute seria *Little Em*.

ZARCORTGAME

Zarcortgame és un noi espanyol que es dedica a fer cançons en castellà i penjar-les en el seu canal de Youtube. En vull parlar ja que és un cantant molt bo, però com que les cançons les penja al Youtube, no és gaire famós entre les persones que no entren al Youtube, però té més de 4 milions de subscriptors.

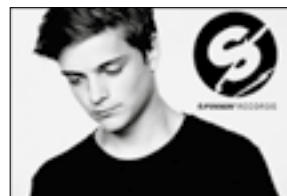
Aquest noi, en realitat es diu Miguel Angel Martos i va néixer l'1 de febrer del 1991, va començar a fer cançons rap amb el seu cosí Pedro, que també posseeix un canal de Youtube en què també penja vídeos de cançons. La seva primera cançó la va fer el 2012, i ara té més de 160 vídeos.

A mi les cançons d'aquest noi m'agraden molt, sempre que puc les escolto i gaudeixo molt escoltant-les. Sobre tot, ha fet cançons de videojocs, però també n'ha fet d'altres que tenen diversos temes que no són de videojocs. Una de les cançons de videojocs que m'agrada més és *Call Of Duty Ghost* i una de les cançons que no són de videojocs que més m'agrada és *Hoy tengo ganas de sonreír*, que és una cançó que et diu que no has d'estar trist i et transmet molta alegria, per això sempre que estic una mica trist l'escolto. Aquesta cançó la canta amb un altre Youtuber, però aquest, a part de cançons, també fa *gameplays* i es diu iTowngameplay.

Jo personalment recomano que escolteu diverses cançons seves i crec que alguna, ja sigui de videojocs o no, us agradarà.

MARTIN GARRIX

Martin Garritsen va néixer el 14 de maig del 1996 a Amsterdam. És conegut amb el nom artístic Martin Garrix. És DJ i productor.

Va començar la seva trajectòria formant un grup amb un altre DJ anomenat Julian Jordan, el grup es deia BFAM, gràcies a l'ajuda de Spinin' Records.

L'any 2012, va guanyar el Nightlife Award. També aquell any el seu remix de la cançó *Your Body*, es va introduir a un disc de Cristina Aguilera. El 2013, *Torrent*, una coproducció amb Sidney Samson va ser llançat per la discogrà-

fica de Tiësto, Musical Freedom.

Però el salt a la fama com a DJ va ser gràcies a la seva cançó *Animals*. A més va ser l'artista més jove que va arribar al rècord dels més venuts al portal BeatPort, una web de música electrònica.

Uns dels seus últims premis MTV aconseguits han estat el 1r Premi de Millor Festival del 2015, fet a l'Ultra Music Festival de Miami, i també el 2n Premi de Millor DJ del Mon, de Skrillex, va aconseguir el premi gràcies a la col·laboració de Justin Bieber amb la cançó, *Where Are Ü Now?*.

Jo sóc un músic, toco la bateria i el clarinet. Els grups de música que m'agraden més són Txarango i Catarres.

Txarango és un grup de música format a Barcelona el 2010. La banda actualment està integrada per Alguer Miquel (veu), Marcel Lázara Tito (veu i guitarra), Sergi Carbonell Hipi (piano), Joaquim Canals (bateria), Àlex Pujols (baix), Pau Puig (percussió), Ivan López (saxo) i Jordi Barnola (trompeta). La seva és una proposta de fusió musical, amb el *reggae* com a eix vertebral, que també beu del *dub*, el *latin* o el pop i barreja ritmes jamaïcans, rock i sonoritats llatines.

Els Catarres són un grup de música català d'estil pop-folk. Els seus components són Èric Vergés i Jan Riera, d'Aiguafreda, i Roser Cruells, de Centelles.

Arnau Forcano

ENDERROCK

Enderrock és una revista publicada mensualment en català, que des del 1993 està especialitzada a difondre el pop-rock en català arreu dels Països Catalans. El Grup Enderrock, l'encapçala el periodista i editor Lluís Gendrau, Txarango ha guanyat el premi aquest any. És un grup de música format a Barcelona el 2010. La seva proposta és la fusió musical, amb el *reggae*, *clúmbia*, *dub*, pop i salsa. El tema (símbol) del grup és el del circ i del clown. La banda arrenca el 2007 i realitza un seguit de concerts per tot Catalunya, a més de participar juntament amb l'enregistrament del disc de debut de La Pegatina. L'any acaba a amb un concert compartit amb La Pegatina, en què es van vendre totes les entrades.

Els seus discos han sigut:

-Welcome To Clownia (2010-2011)

-Benvinguts al llarg viatge (2012)

-Som Riu (2014)

L'any 2015 van guanyar el premi gràcies al dic *Som Riu*

Abril Rodríguez

ELS PETS

Els Pets van néixer ara fa 30 anys, la nit de Nadal de 1985 a Constantí, petit poble del Tarragonès on Lluís Gavalrà, veu i guitarra, Joan Reig, bateria i veu, i Falin Cáceres, baix, es van reforçar ràpidament amb dues veus femenines, Les Lluferes i van començar a tocar per la seva comarca davant un públic incondicional i bulliciós que gaudia amb la frescor i el sentit d'humor del grup.

Lluís Gavalrà és el compositor i líder del grup, és llicenciat en llengües anglogermàniques i era professor d'Institut d'anglès.

El seu primer disc *Els Pets*, amb què donen a conèixer arreu del país la seva música, és dotat d'un gran eclecticisme, i les seves lletres compromeses, provocadores, dotades d'un gran sentit d'humor.

L'èxit del primer disc es va multiplicar amb *Calla i Balla*, l'esperat segon disc del grup, i inici de la seva col·laboració amb el guitarrista i productor Marc Grau. Aquest disc, amb les seves 45.000 còpies venudes, no només va doblar les vendes del primer, sinó que va situar-se entre els cinc discs més venuts del rock en català.

L'any 1992 van consolidar el seu èxit amb l'àlbum *Fruits Sex* i van aplegar més de 150.000 persones arreu del Paísos Catalans.

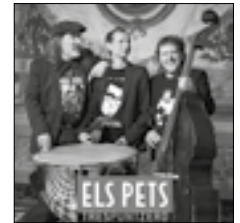
L'any 1993 van compondre la sintonia de la campanya d'estiu de TV3 *Munta-t'ho bé*.

El 1997 Els Pets van enregistrar i publicar el seu setè treball *Bondia*, va batre tots els rècords de la carrera discogràfica del grup: es van vendre més de 100.000 còpies. Disc d'Or i es va convertir en l'àlbum no recopilatori més venut del rock en català.

OPINIÓ:

Amb 30 anys sobre els escenaris, Els Pets segueixen aixecant passions arreu on actuen. El dia del meu aniversari, el 23 de maig del 2015, a la nit, els de Constantí van omplir de gom a gom el local polivalent durant el seu concert on van oferir, majoritàriament, cançons de sempre, i algunes del seu últim disc, dins dels espectacles de la Festa Major de Llagostera.

Vaig anar-hi per acompanyar la meua mare que li feia molta il·lusió anar-hi. Em vaig divertir molt i m'ho vaig passar molt bé, acompanyada dels meus amics. Va ser

una experiència que va valer la pena. Algunes cançons dels Pets són molt conegudes per mi, per exemple *Bon dia*.

Àngela Amat

PORTA

Porta és un cantant de rap català que agrada bastant a la gent. Conegut a Espanya i al món de la música, ha fet moltes cançons amb èxit i ha fet cançons de dibuixos animats com Bola de Drac i moltes més cançons.

La seva cançó més exitosa crec que ha estat aquesta de Dragon ball, perquè molta gent d'Espanya la coneix, però també fa cançons amb el sentit de la vida i també m'agraden aquestes perquè són sentimentals i de coses que passen a la vida. Fa cançons en català i en castellà.

És un estil de rap que agrada perquè les paraules se senten bé i no és el tipus de rap que van ràpid, aquest rap és lent, perquè la gent s'escolti el que diu la cançó, així es fa més bonica.

PREMIS GRAMMY 2016

Aquest any hi ha hagut la cinquanta-vuitena edició dels premis Grammy que es van celebrar el passat 15 de febrer a Los Angeles. Els va presentar el raper Kendrick Lamar. Tambè hi va haver actuacions de Lady Gaga, Demi Lovato, Alice Cooper, The Eagles, Taylor Swift, Adele, Rihanna, Pitbull i Justin Bieber.

Els premis van ser:

Grammy a la millor gravació

Mark Ronson amb Bruno Mars, *Uptown Funk*

Grammy al millor àlbum

Taylor Swift, 1989

Grammy a la millor cançó

Ed Sheeran y Amy Wadge, *Thinking Out Loud*

Grammy al millor artista nou

Meghan Trainor

Grammy a la millor interpretació pop solista

Thinking Out Loud, d'Ed Sheeran

Grammy al millor àlbum pop vocal

Taylor Swift, 1989

Grammy a la millor interpretació pop duo o grups

Uptown Funk, Mark Ronson amb Bruno Mars

Grammy al millor àlbum de rock

Drones, Muse

Grammy al millor àlbum de música alternativa

Sound & Color, d'Alabama Shakes

Grammy al millor àlbum urbà contemporani

Beauty Behind the Madness, de The Weeknd.

Grammy al millor àlbum espanyol-llatí

A Quien quiera Escuchar, Ricky Martin

Grammy al millor àlbum de rock espanyol-llatí contemporani

Hasta La Raíz, Natalia Lafourcade

Grammy al millor àlbum de rap

To Pimp a Butterfly, Kendrick Lamar

Grammy al millor àlbum de country

Traveller, Chris Stapleton

Grammy al millor àlbum R&B

Black Messiah, D'Angelo and The Vanguard

Grammy al millor àlbum de gravació dance

Where Are Ú Now, Skrillex And Diplo with Justin Bieber

Grammy al millor àlbum dance o electrònica

Skrillex And Diplo Present Jack Ú, Skrillex And Diplo

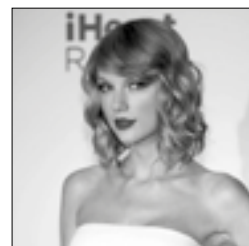
Grammys a la carrera artística

Celia Cruz; Earth, Wind & Fire; Run-D.M.C.; Herbie Hancock; Ruth Brown; Linda Ronstadt ó Jefferson Airplane.

Anna Miquel

TAYLOR SWIFT

La Taylor Alison Swift va néixer el 13 de desembre del 1989 a Pennsilvània i té un germà més petit que ella anomenat Austin. Van créixer en una granja d'arbres de Nadal. Taylor és una gran compositora (té un lloc als Rècords Guinness com a compositora més ràpida), és cantant de *country* i pop, és *mezzo-soprano* i toca una gran varietat d'instruments: guitarra, piano, *ukulele* i la guitarra de dotze cordes. A més a més ella també és actriu, tot i que ha triomfat més sent cantant. Gràcies al seu èxit ha arribat a vendre més de 17 milions de còpies dels seus discos en tota la seva carrera.

Taylor, amb nou anys va interpretar l'himne nacional en els 76ens jocs de Filadèlfia i als deu anys va començar a actuar en la seva ciutat, de cantant en competicions de karaoke, en festivals i fires i va ser una de les millors 20 artistes del 2007 per AOL. El 2006 va treure el seu primer disc *Taylor Swift* i el 2008 va treure el segon *Fearless*, que va ser l'àlbum més venut el 2009. El 2010 va treure el seu tercer àlbum *Speak Now*. També el 2012 va treure el seu quart disc *Red*, i per últim el 2014 va treure el cinquè àlbum *1989*, va ser l'àlbum de més èxits de la seva carrera. Actualment és molt rica, ja que té dues cases, una casa d'estiu, va comprar una mansió per als seus pares i també té un jet privat. L'any passat va guanyar 80 milions de dòlars.

DEADPOOL

Deadpool és un personatge fictici creat per Marvel. En aquest cas és un antiheroi, és a dir, que tot i que fa el paper de protagonista i lluita contra els dolents, ho fa de maneres poc ètiques.

El 14 de febrer del 2016 es va estrenar la pel·lícula a Espanya, basada en els còmics. La pel·lícula explica els orígens d'en Deadpool, o Wade Wilson abans de convertir-se en mutant intentant ser salvat d'un càncer terminal amb tractaments experimentals. Al principi ell hi estava d'acord, però quan va veure que els tractaments consistien en la tortura va decidir marxar, però no el deixaven. Després de convertir-se en mutant, va adquirir poders de regeneració i gran habilitat amb les armes, però li van quedar seqüeles al cos, com cremades a la pell. Després d'això va decidir que es venjaria dels que l'havien fet patir tant.

A mi m'ha agradat molt perquè no és la típica pel·lícula de superherois en què el protagonista és una gran persona. A més a més, té molts moments còmics i molt divertits. La recomano a tothom que li agradin les pel·lícules d'acció i d'humor. El director és Tim Miller i el protagonista és Ryan Reynolds.

Ja se n'està preparant una seqüela, ja que la pel·lícula ha aconseguit molt bons resultats.

Aniol Molero Grau

TINC GANES DE TU

Tinc ganas de ti És una de las meves pel·lícules d'amor preferides, jo la trobo molt maca. N'havia sentit a parlar i me la van aconsellar els meus amics, així que la vaig anar a veure i m'ha encantat. Ara, com ja he dit, és una de las meves pelis preferides.

L'aconsello veure a la gent que li agrada l'amor. També si és sentimental, perquè en algunes parts, si ets sentimental, t'emociones.

És la segona part de la pel·lícula *Tres metros sobre el cielo* (3msc) també molt maca però aquesta no l'he vist però la vull veure, diuen que hi ha tercera part. Crec que és lògic, ja que al final l'he trobat una mica avorrida i ha de tenir continuació.

És una pel·lícula espanyola en què els protagonistes són Hache (Mario Casas), Babi (Maria Valverde), Gin (Clara Lago). Amb aquesta pel·lícula s'han recaptat 43.100.892 euros i ha tingut 487.515 espectadors.

Sara El Harrouyi El Founti 2nC

ELS OSCARS 2016

El diumenge 28 de febrer, a Los Angeles es va celebrar la edició número 88 dels Oscars al teatre Dolby. Els Oscars, són uns premis que donen a persones que han fet un treball impressionant en alguna pel·lícula. Hi ha diferents Oscars: el millor actor i actriu, el millor director, la millor

pel·lícula d'animació, etc. Una persona que segurament molts coneixeu que va guanyar un Oscar va ser Leonardo DiCaprio: va guanyar l'Oscar al millor actor per la pel·lícula *El Renacido*. Aquesta és una pel·lícula que jo no he vist, per això no puc donar la meva opinió ni la puc recomanar.

L'Oscar a la millor actriu l'ha guanyat Brie Larson, per la pel·lícula *La Habitación*. Aquesta pel·lícula tampoc l'he vist i per això no puc dir si m'ha agradat, si no, ni res.

Hi ha una pel·lícula que segur que molta gent ha vist. És una pel·lícula animada que va guanyar un Oscar en aquesta gala, que és *Del Revés*. *Del Revés* és una pel·lícula que, sí que he pogut veure-la, això sí, en anglès, i és una pel·lícula que la recomano molt, ja que en molts moments és divertida i el tema és molt creatiu. Aquesta pel·lícula la recomano a qui agradin molt les animacions. La meva opinió sobre els Oscar no és gaire positiva, perquè en realitat tenir un Oscar crec que no serveix gaire de res, això sí, si algun dia me n'ofereixen algun no dubtaré a recollir-lo, ja sigui per la alegria de tenir un Oscar o per saber què sent la gent quan en rep un.

David Córdoba Pareja

INSIDE OUT (Del Revés)

A mi m'ha agradat molt aquesta pel·lícula. Crec que les animacions estaven molt ben fetes, i també m'ha agradat la història que explica. Va sobre la vida d'una nena i el que li passa pel seu durant el dia. Bàsicament, es veu que a dintre el seu cap hi ha unes mini persones que són els seus sentiments i depenen de què li

passa a la nena s'ocupa un sentiment o un altre per solucionar-ho. Jo, personalment, recomano aquesta pel·lícula pels nens petits i els adolescents.

-Premis 2015:

Premis Oscar: Millor Film d'Animació. Nominada a Millor Guió Original

Premis Annie: 10 premis, incloent Millor pel·lícula i Adreça

Premis BAFTA: Millor Film Animat.

Festival de Cannes: Secció oficial llargmetratges (fora de concurs)

Globus d'Or: Millor Film d'Animació

National Board of Review (NBR): Top 10, Millor Llargmetratge d'Animació
 American Film Institute (AFI): Top 10 - Millors Pel·lícules de l'Any
 Cercle de Crítics de Nova York: Millor Pel·lícula d'Animació
 Crítics de Los Angeles: Nominada a Millor Llargmetratge d'Animació
 Satellite Awards: Millor Llargmetratge d'Animació. 4 nominacions
 Critics Choice Awards: Millor Llargmetratge d'Animació
 Crítics de Chicago: Millor Film d'Animació. 4 nominacions

TEORIES QUE RELACIONEN PEL·LÍCULES DE DISNEY ENTRE SÍ

Encara que costi de creure, en las pel·lícules de Disney i han un munt de connexions i dades curioses que a simple vista no veiem, però que veient més d'un cop i analitzant-les ho podem descobrir.

La connexió entre 'La Sirenita', 'Enredados' i 'Frozen'.

En la pel·lícula dels pares de l'Anna i l'Elsa s'embarquen a un casament i a mig camí, el vaixell s'enfonsa. Segons aquesta teoria, es diu que els pares de l'Elsa i l'Anna anaven a la boda de la *Rapunzel* i en *Flynn*.

Aquí es pot apreciar la Rapunzel anant a visitar el castell d'Arendel.

Però encara i ha una pel·lícula que està relacionada amb aquesta teoria: La Sirenita.

Segons això, explica que a la pel·lícula, el vaixell que explora la Sirenita, era el vaixell dels pares de l'Anna i l'Elsa.

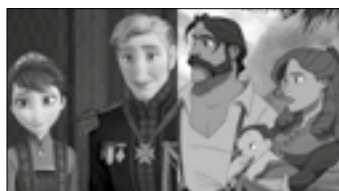
Fent que així, donant una ubicació d'on podrien estar ambientades les pel·lícules.

Enredados està ambientada a Alemanya; Frozen a Noruega i fent així que al mig, a Dinamarca, és on estigui ambientada La Sirenita, i on es va enfonsar el vaixell.

Frozen i Tarzán

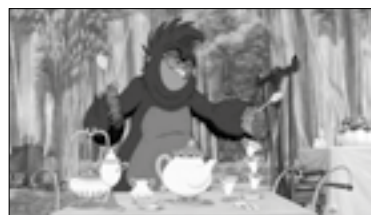
Com tothom dóna a entendre que en el accident, els pares de l'Elsa i l'Anna van morir, però un director de Disney, va contestar una pregunta d'un fan, preguntant que si realment havien mort, a lo que li van contestar que no: Els pares de l'Anna i l'Elsa no van morir. Suposant així creant una teoria, que van sobreviure en una illa, i allà van tenir un fill: Tarzán.

El rei d'Arendelle es l'oncle de la Rapunzel i la màgia no més afecta a les rosses de la família.

Aquesta teoria comporta que la teoria del vaixell que anaven els pares de Frozen anaven a la Boda de Rapunzel, i així lligant les teories.

Aquesta teoria també podria ser verdadera ja que com van robar Rapunzel, havien d'amagar els poders de l'Elsa perquè ningú sospités de la màgia de la família.

Jane, es la descendència de Bella.

Alguns fans creuen que Jane de Tarzán és la filla d'alguns fills de la Bella i la Bestia, per això es podria donar a entendre el per què la Jane entén a en Tarzán.

Apart, també en un moment de la pel·lícula, apareix la vaixella de la Bella i la Bèstia i es creu així que va ser un regal d'herència familiar.

Alba Coll

CRÍTICA CINEMATOGRÀFICA

El segle XXI les pel·lícules es poden veure a casa des de l'ordinador o des del mòbil, ja que la tecnologia ha avançat molt, i per això la gent ja no va tant al cinema.

La meua opinió sobre les pel·lícules que han fet últimament és que no són gaire bones, ja que estem acostumats als finals feliços de "Disney" i ara totes les pel·lícules acaben malament.

El meu consell per als escriptors és que les pel·lícules acabin una mica més bé.

La gent, si vol gaudir de la família, que se'n vagi un dia al cinema i que no es quedi a casa a veure la pel·lícula ell sol.

Projecte Aquí en Parlem...

1r premi

Menció Especial del concurs AQUÍ EN PARLEM.

Divendres 10 de juny lliurament del premi al Cosmocaixa.

Aquí en parlem... Escoles per la Prevenció del Consum de Drogues és un projecte de l'Obra Social "la Caixa" i la Generalitat de Catalunya per promocionar el treball de la prevenció del consum de drogues en els centres de secundària, amb la implicació de tota la comunitat educativa.

Vol ser un suport per informar i sensibilitzar els joves sobre la realitat de les drogues a través del seu principal agent socialitzador: el centre educatiu.

Aquí en parlem... és un projecte de prevenció primària del consum de drogues que pretén conscienciar els joves dels riscos que comporten a través de la ciència com a eix de la proposta, i parteix de l'afirmació que l'addicció és una malaltia.

Us convidem a reflexionar sobre les drogues, l'impacte social que tenen, els efectes sobre la salut i la importància de la prevenció del consum en els centres educatius: estem realment informats sobre els efectes de les drogues? Podem decidir per nosaltres mateixos? Què en sabem realment?

Us informo que m'acaben de comunicar que el nostre centre ha guanyat el 1r premi del concurs AQUÍ EN PARLEM...

Felicitats per tots aquells que heu participat en el projecte i en especial als alumnes de 4t del Projecte Singular i al seu tutor Joan Martínez.

Enhorabona!

Torneig de futbol. Pati de l'institut

Jordi Brasó i Albert Turon

El torneig de futbol, que s'ha jugat durant alguns patis d'aquest curs, ha arribat al seu final. Els organitzadors Jordi Brasó i Albert Turon (de 4tA) estem molt contents i satisfets amb l'evolució i final que ha tingut aquest torneig. El torneig ha tingut més èxit del que esperàvem. En el torneig han participat 12 equips, uns 100 alumnes aproximadament. Hi ha hagut, com a mínim un equip per curs.

La primera part del torneig va consistir en una fase de 4 grups, amb 3 equips per cada grup. En la següent fase hi van accedir els 2 primers classificats de cada grup. Seguidament es va dur a terme els quarts de final on ens quedaríem ja amb 4 equips dels quals en sortirien els 2 finalistes. La final es celebrarà el dia de la Jornada Esportiva (21 de juny) i serà entre EFEMÉRIDES, de 4t d'ESO i ELS LOVERS de 2n de Batxillerat.

Aquests són els equips que han participat:

GRUP 1	GRUP 2	GRUP 3	GRUP 4
Lyons&Company (Alex sabater)	Los lovers sexuals (Juan Carlos)	Macabi (Ibu Chatty)	Efemèrides (Jordi Brasó)
Fumados 2.0 (Brahim Mohamed)	The wolf lions (Christian Paradedá)	Imperi Carolingi 2.0 (Izan Campos)	Els peripatètics (Nil Vilas)
The winners (Xavier Fuyó)	Raid (Raid Belhadi)	Number wan (Raul Luengo)	Llagos city (David Posas)

Parlem amb Alex Granell

Inass Berrada i Gerard Santos

Parlem amb Alex Granell, futbolista i estudiant en pràctiques.

L'Alex Granell és un noi que va començar a jugar a futbol amb el CE Farners i el FC Palafrugell i amb els anys ha acabat fixant pel Girona FC. És un noi que tot i la seva carrera en el futbol està fent pràctiques de psicologia a l'institut de Llagostera.

Què et va inspirar per dir que volies ser jugador Professional?

Doncs jo des que vaig començar a jugar a futbol, als cinc anys, mai de la vida m'havia imaginat arribar a ser jugador de futbol professional; però sí que sempre sabia que era l'esport que més m'agradava i ho vivia amb molta passió. Mentre aconseguia pujar categories vaig veure que arribava un moment que podia ser futbolista professional i el que és clar és que ara que he arribat a tenir la oportunitat de ser jugador de futbol de l'elit, m'agradaria continuar molts anys més disfrutant d'aquesta experiència.

Et va costar molt arribar a on ets ara?

Doncs sí, perquè hi ha moltes situacions molt complicades, com per exemple que en alguns moments hi hagi equips que no comptin amb tu perquè consideren que hi ha jugadors que són millors, com per exemple quan amb 16 anys em van dir que no podia seguir jugant amb el Girona i que me n'havia d'anar a jugar a un altre equip. Són situacions complicades, però al final si t'agrada molt l'esport i ho dis-

frutes t'hi acabes sobreposant i ho vius amb la passió que he viscut sempre el món del futbol, i és el que m'ha fet jugar a l'elit.

Et consideres bon jugador?

Home, potser no ho hauria de dir jo -riu-, però si tinc la sort de jugar a segona A doncs és perquè segur que sóc un bon jugador el que és clar és que hi ha alguns jugadors que també són molt bons però que no els donen l'oportunitat de jugar al futbol professional i que segur que si els la donessin també ho farien molt bé però al final només hi ha 22 equips de segona A i 20 equips de primera. Per tant, hi ha lloc per a molt pocs jugadors i el que s'ha de fer és que un cop que has pogut arribar-hi, doncs no desaprofitar l'oportunitat.

Estàs jugant amb el Girona?

Estic jugant amb el Girona. És el meu segon any que estic a segona A, amb el Girona.

Parlem amb Alex Granell

(CONTINUACIÓ)

Inass Berrada i Gerard Santos

La teva família et va donar suport quan vas decidir jugar?

La meva família m'ha ajudat sempre, perquè ells saben que el que més m'agrada no és ni fer de mestra ni estudiar ni moltes coses que són importants i que les he fet, però per sobre de tot això hi ha el futbol: és el que amb més passió visc, i així serà sempre. Sempre he dit que el dia que no ho visqui amb aquesta passió ho hauré de deixar. La meva família des de sempre en els moments més complicats, m'han ajudat sempre i el meu pare, sempre, cada cap de setmana em va veure jugar al lloc que sigui.

Amb quants any vas començar?

Vaig començar a jugar a futbol quan tenia 5 anys amb el Girona també.

Voldries estar en un altre equip que no fos el Girona?

Home sí, clar que m'agradaria estar a qualsevol equip que estigui a primera divisió. Sempre he dit que només canviaria el Girona per qualsevol altre equip que fos de primera. Per estar a un altre equip de Segona A, doncs penso que amb el Girona estic molt bé que s'ha de ser agraït amb l'equip que et va donar l'oportunitat i, en aquest sentit, no el canviaria per ningú més, tan sols per un equip de primera.

Quin és el teu referent en el futbol?

Doncs el meu referent, igual que a molts alumnes d'aquest institut, segur que és Leo Messi, perquè crec que porta una dècada sent el millor jugador de tots els temps i crec que ja no perquè un any sigui el millor sinó perquè crec que té molt de mèrit ser el millor jugador durant 10 anys.

Has conegut a algun nen que t'hagi dit que vol ser com tu, de gran?

Moltes vegades, quan acabem els partits al Montilivi. Hi ha molta gent sobretot gent jove, que ens esperen a la porta dels vestuaris perquè els firmem alguns autògrafs o per fer-nos fotos. I sí que a vegades hi ha nanos que juguen a futbol amb el Girona i els petits diuen que algun dia volen arribar a jugar al Girona i assemblar-se a mi; això no passa gaire, però algun cop ha passat i a mi realment m'agrada saber que hi ha jugadors que s'emmirallen amb mi. Espero que no tant pel futbol sinó perquè em veuen una bona persona.

Quants anys portes en el Girona?

Des dels 5 als 16 que jugo al futbol base vol dir 11 anys de petit fins a cadet A i, llavors, 2 anys d'adult, o sigui, al futbol professional. Per tant, entre tot seria 11+2, o sigui, fa 13 anys que jugo.

Quin ha estat el teu millor any?

El meu millor any sens dubte va ser la temporada passada, perquè va ser el meu debut en el futbol professional. Per mi era molt important, doncs, fer-me un nom a la categoria i començar a jugar a Segona A i demostrar que podia jugar al futbol professional i, a sobre, a part que jo vaig tenir molta sort de poder jugar-hi sempre, tot i fent 5 gols que és una molt bona xifra, el Girona va quedar tercer i vam estar molt a punt d'aconseguir pujar a primera divisió.

Com és que has decidit estudiar psicopedagogia?

Doncs, mira, principalment perquè un cop acabes magisteri és un segon cicle. Un segon cicle vol dir que en dos anys tens una altra carrera i és una llicenciatura, i jo sempre sabia que magisteri m'agradava molt i poder treballar a les escoles primàries era algo que segur que m'agradaria, però també volia tenir l'oportunitat d'anar a l'institut a treballar i la branca, doncs que més em motivava era psicopedagogia que al final podia estar amb els alumnes que tenien necessitats. Crec que és una feina que cal fer-la i que, a mi, personalment, em pot omplir molt.

Eres un bon estudiant?

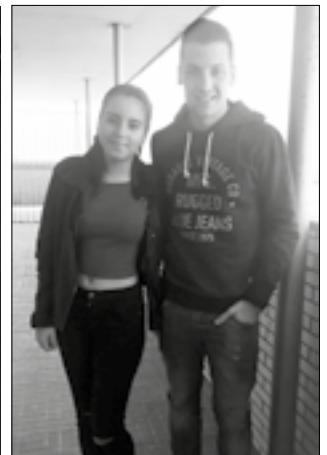
Sí, mai vaig ser un estudiant ni de vuits ni de deus, però era un estudiant que mai suspenia, però sí que és veritat que em conformava a aprovar, mai buscava treure excel·lents perquè creia que si fent poca cosa ja ho aconseguia, treure una nota que em permetés aprovar, doncs no calia fer res més, però ara veig que estudiar és molt important i, segurament, amb més bones notes les coses potser m'haurien anat millor, però en general estic molt satisfet de com ha anat la meva trajectòria acadèmica, perquè sempre he anat aprovant sense problemes.

En un futur pretens que la teva professió sigui la de professor o la de futbolista?

Vull allargar la professió de futbolista tant com pugui però els jugadors acaben la seva carrera de futbolista amb 32 o 33 anys. Per tant, em queden 5, 6, 7 anys de futbol. I després encara tindrè magisteri i psicopedagogia, per tant una de les dues coses segur que faré. Però de moment em veig més com a mestre de primària, perquè és quelcom que ja he fet durant 3 anys, em va agradar molt i en tinc molt bon record. Hi ha gent que li preocupa molt què passarà quan acabi el futbol, però a mi em preocupa relativament poc perquè sé que tindrè una feina que m'omplirà molt, mestre d'educació primària.

Què has estudiat per estar fent pràctiques aquí?

Jo he estudiat, jo sóc mestre d'educació primària i d'institut i ara estic estudiant psicopedagogia, com el que fa l'Ester Baseiria d'orientació, i aquest any acabaré la carrera i ara estic fent les pràctiques de psicopedagog a costat de l'Ester.

Graduació 2n de Batxillerat

Divendres 27 de maig del 2016

Canvi d'equip directiu

Juny del 2016

Imatge conjunta de l'equip directiu sortint (Fabiola Sanz, Xon Sàbat, Marc Mas) i del nou equip format per Francesc Granell, Joan Martínez, Simone Guinó i Mª Àngels Guerrero (que continua en el càrrec).

